

Pr.
Săte

Sărbătorile și alte

Triodul se încep
Lăsatul de car
măd...

CALENDARUL

EPISCOPIEI ORT. ROMÂNE

PS. II

62

DE

ORADEA-BEIUȘ

PE ANUL VISECT

1944

BIBLIOTECA CENTRALĂ
A REGIUNII BĂNĂT

Tipografia Diecezană Oradea-Bieiș, Strada Târgul de Cereale Nr. 6.

P.
Sule

Sărbătorile și

Cronologie

Câți ani sunt?

Dela facerea lumii, după socoteala bisericii noastre	Triodul se începe
Dela întemeierea cetății Roma	Postul de carne
Dela moartea lui Alexandru Macedon	Postul de brânză
Dela introducerea calendarului vechiu (Iulian)	1. în săptămâna
Dela nașterea Domnului nostru Iisus Hristos	16 Aprilie.
Dela risipirea cetății Ierusalimului prin Romani (a. 69 d. Hr.)	25 Maiu.
Dela descălecarea Romanilor în Dacia sub Traian	4 Iunie.
Dela începutul năvălirii popoarelor barbare în Dacia	15. Apostol
Dela întemeierea cetății Constantinopolului	Dumineci a
Dela cel dintâi sinod ecumenic la Nicea	Iulie, 15 C
Dela introducerea clopotelor în bisericile creștine	Posturile
Dela venirea Ungurilor în Europa — din Asia	Zilele de M
Dela depășirea bisericii apusene de cea răsăriteană	5 Ianuarie.
Dela întemeierea Munteniei prin Radu Negru Basarab	Aprilie. — 4
Dela aflarea prafului de pușcă	— 5. Postul
Dela întemeierea Moldovei prin Dragoș Vodă	ea capului
Dela aflarea hârtiei	rie. — 8.
Dela inventarea tiparului	emvrie.
Dela cuprinderea Constantinopolului de Turci	
Dela descoperirea Americii	percuri în 23
Dela moartea lui Ștefan cel mare	lie. — Vine
Dela traducerea cărților bisericești în limba română	n 9 Iunie.
Dela introducerea calendarului nou Gregorian	mvrie.
Dela introducerea cartofilor în Europa	
Dela intrarea lui Mihai Viteazul în Alba-Iulia	
Dela moartea lui Mihai Viteazul	
Dela unirea lui Atanasie cu biserica dela Roma	
Dela răpirea Bucovinei de Austriei	
Dela revoluția lui Horia	Sâmbăta pr
Dela răpirea Basarabiei de Ruși	umineca pr
Dela revoluția din 1848 și ștergerea iobăgiei în Ardeal	3. Duminec
Dela Unirea Principatelor române	— 4. Sâmb
Dela reînființarea Mitropoliei ortodoxe a Românilor de dincoace munți (12/24 Decemvrie 1864)	Paștilor: S
Dela improprietărea țărănilor din România	: Maslu de
Dela moartea Mitropolitului A. Șaguna	tămăduirii
Dela războiul pentru independență	ea sinodulu
Dela proclamarea regatului român	. Șapte Să
Dela începutul războiului mondial	e și ajunul
Dela încheierea păcii și unirea tuturor Românilor	in săptămân
Dela încoronarea primului rege a tuturor Românilor Ferdinand I.	ina patimilo
Dela îndreptarea calendarului Bis. ort.	
Dela moartea M. Sale Regelui Ferdinand (20 Iulie 1927)	

P. f

Sărbătorile și alte zile schimbătoare peste an

Luni, mâncare de carne zile 58.

Triodul se începe în 6 Februarie.

Postul de carne în 20 Februarie.

Postul de brânză în 27 Februarie.

Postul, în săptămâna a 4-a din post.

Postul, 16 Aprilie.

Postul, 25 Maiu.

Postul, 4 Iunie.

Postul, S. Apostoli 17 zile, ziua Joi.

Postul, Dumineci ale SS-lor Părinți: 28 Mai, 11 Iunie,

Postul, Iulie, 15 Octomvrie, 17 Decemvrie.

Posturile în biserica ortodoxă-română

Zilele de Mercuri și Vineri peste an. — 2. Ajunul Bo-

Postul, 5 Ianuarie. — 3. Postul Paștilor din 28 Februarie până

Postul, prilie. — 4. Postul lui Sânt-Petru din 12 până la 28

Postul, 5. Postul Sântă-Măriei din 1 până la 14 August. —

Postul, ea capului S. Ioan 29 August. — 7. Ziua Crucii 14

Postul, 7. Postul Crăciunului din 15 Noemvrie până la

Postul, emvrie.

Deslegări de post

Postul, rcuri în 23 Febr. — Vineri în 25 Febr. — Mercuri în

Postul, ie. — Vineri în 21 Aprilie. — Mercuri în 7 Iunie. —

Postul, n 9 Iunie. — Mercuri în 27 Decemvrie. — Vineri în

Postul, mvrie.

Pomeniri peste an

Postul, Sâmbăta primă din postul Paștilor: Sântoader (4 Martie).

Postul, umineca primă din post: Dumineca ortodoxiei (5 Mar-

Postul, 3. Dumineea a treia din post: Cinstirea Sf. Cruci (19

Postul, — 4. Sâmbăta Floriilor: Dreptul Lazar (8 Aprilie). —

Postul, Paștilor: Sfințirea Paștilor (13 Aprilie). — 6. Vinerea

Postul, : Maslu de obște (14 Aprilie). — 7. Vinerea după Paști:

Postul, tămăduirii (21 Aprilie). — 8. Dumineca 7-a după Paști:

Postul, ea sinodului dela Nicea 325 (28 Mai). — 9. Pomenirea

Postul, . Șapte Sâmbete din postul Paștilor, sâmbăta lăsatului

Postul, e și ajunul Rusaliilor. — 10. Denii: Mercuri și Vineri

Postul, în săptămâna a cincia din post (29 și 31 Martie) și în

Postul, ina patimilor.

Planeta anului 1944 este : SATURN

Ce spun gromovnicele despre planeta aceasta

Planeta întâiu care stăpânește acest an este SATURN, și e fără de noroc, secta jidovească. Saturn, sau Cronos (timpul) este o planetă de 22 ori mai mare decât pământul. E cea mai mare dintre cele 7 planete cari se învârt în jurul soarelui. Despre vremea din acest an, gromovnicele spun că va ținea calea mijlocie: iarna va fi vântoasă, măsurat, sfârșitul cu îngheturi și vânturi. Primăvara măsurată, cu puține ploi. Vara de mijloc, cu multă grindină pe alocuri; toamna cu revărsări de ape. — Rosta anului 1944 va fi mijlocie. Vara nu va fi roditoare de grâu. Poame puține. În oi mare belșug, în pește peire. — Cei ce se nasc sub această panetă, sunt muncitori, vicleni, lacomi, gânditori, tăcuți, iubitori de avuție, mânioși, ne iubitori de muieri, sărăcacioși, scumpi, păzitori de taine și rău năvăși. Căutătura lui tot la pământ țintează, căci planeta aceasta ese din pământ. Sub planeta Saturn e bine a pune temelie la învățutură și ceva a schimba. Dar toate rămân în puterea lui Dumnezeu.

Cele patru anotimpuri

PRIMĂVARA începe la 21 Martie. — VARA începe la 22 Iunie. — TOAMNA începe la 23 Septemvrie. — IARNA începe la 22 Decemvrie.

3.9

Explicarea prescurtărilor și semnelor

S. sau Sf. însemnează Sfânt; SS. Sfinții părinți; P. sau Păr. Părinte; C. sau Cuv. Cuvios; Muc. Mucenic; Mța. Muce-
nița; Mci. Mucenici; Apost. Apostol; Arh. Arhiepiscop; Epc.
Episcop; Arhid. Arhidiacon; Patr. Patriarh; M. Marele; Prc.
Proroc.

Sărbătorile înseminate cu cruce roșie sunt sărbători îm-
părătești (le ține tot poporul); cele cu cruce neagră † sunt
sărbători bisericești (le țin numai bisericile și mănăstirile).

Lună nouă		Lună plină	
Pătrarul întâiu		Pătrarul de pe urmă	
Răs.		Răsăritul Soarelui.	
Ap.		Apusul Soarelui.	
Zilele săpt., Zilele Săptămănei.			

Sărbători bisericești

în cari oficiile nu lucrează

1. Anul nou, Sf. Vasile cel Mare, 1 Ianuarie.
2. Botezul Domnului, 6 Ianuarie.
3. Sf. Ioan Botezătorul, 7 Ianuarie.
4. Întîmpinarea Domnului, 2 Februarie.
5. Bunavestire. 25 Martie.
6. Paștile, 16 și 17 Aprilie.
7. Sf. Mucenic Gheorghe, 23 Aprilie.
8. SS. Imp. Constantin și Elena, 21 Maiu.
9. Înălțarea Domnului, 25 Maiu.
10. Rusaliile, 4 și 5 Iunie.
11. SS. Apostoli Petru și Pavel, 29 Iunie.
12. Prorocul Ilie, 20 Iulie.
13. Schimbarea la față, 6 August.
14. Adormirea Maicei Domnului, 15 August.
15. Nașterea Născătoarei de Dumnezeu, 8 Sept.
16. Înălțarea Sfintei Cruci, 14 Septemvrie.
17. Sf. Muc. Dumitru, 26 Octomvrie.
18. Arhangheliî Mihail și Gavril, 8 Noemvrie.
19. Întrarea în biserică, 21 Noemvrie.
20. Sf. Părinte Nicolae, 6 Decemvrie.
21. Nașterea Domnului, 25 și 25 Decemvrie.

T A B L O U

de sărbătorile religioase, naționale și aniversarea Familiei Regale, când se oficiază Doxologia, la care iau parte autoritățile civile și militare :

- 1 Ianuarie : Anul nou.
 - 6 Ianuarie : Boboteaza.
 - 24 Ianuarie : Unirea tuturor Românilor.
 - 10 Maiu : Proclamarea independenței 1877 și Proclamarea Regatului 1881.
 - 25 Maiu : Ziua Eroilor.
 - 21 Maiu : Ziua numelui M. Sale Reginei Mame Elena.
 - 8 Noemvrie : Ziua numelui M. Sale Regelui Mihai I.
- In această zi se serbează și ziua nașterii M. Sale.
- 1 Decemvrie : Unirea Ardealului cu Patria Mamă.

Parastase oficiale bisericești

- 1. In 9 Februarie parastas pentru marele mecenat Emanuel Gojdu și ceilalți mecenafi.
- 2. In 30 Noemvrie parastas și serbare școlară pentru pomenirea marelui mitropolit Andreiu Șaguna.

Sărbători legale

In cari, după legea repausului duminical, nu se lucrează în fabrici, în ateliere, în birouri și se țin închise prăvăliile și magazinele :

Anul Nou (1 Ianuarie).
Boboteaza (6 Ianuarie).
Ziua 1 și a 2-a de Paști.
Sf. Gheorghe (23 Aprilie).
1 Maiu.
10 Maiu.

Pomenirea Eroilor (25 Maiu).
Ziua 1 și a 2-a de Rusalii.
Sf. Maria (15 August).
Sf. Dumitru (26 Octomvrie).
Ziua 1 și a 2-a de Crăciun.

Casa domnitoare română

Majestatea Sa Regele **Mihai I**, născut la 25 Octomvrie 1921 la Cotroceni.

Majestatea Sa Regina Mamă *Elena*, născută în 20 Aprilie 1896 în Atena.

Mătușile și unchiul M. S. Regelui :

1. Principesa *Elisabeta*, născută la 20 Septemvrie 1894 în Castelul Peleş, (Sinaia), căsătorită în București cu diadocul Greciei la 27 Februarie 1921 — divorțată.
 2. Principesa *Marioara*, născută la 27 Decemvrie 1899 în Gotha, căsătorită la 8 Iunie 1922 în Belgrad cu Regele Alexandru al Sârbilor, Croaților și Slovenilor — asasinat în 1934 la Marsilia.
 3. *Nicolae*, principe de România, născut la 5 Aug. 1903 în Castelul Peleş.
 4. Principesa *Ileana*, născută la 23 Decemvrie 1908 în București, căsătorită la 26 Iulie 1931 în Sinaia cu Arhiducele Anton de Habsburg.
-

Eclipse de soare și lună în anul 1944

În anul 1944 vor fi două eclipse de soare; eclipse de lună nu vor fi.

Prima eclipsă de soare va fi la 25 Ianuarie 1944 — totală — fiind invizibilă la București. Ea va fi vizibilă în America de Sud și în Africa de vest.

A doua eclipsă de soare va fi la 20 Iulie 1944 — inelară — fiind invizibilă la București. Ea va fi vizibilă în Africa de est, India, Indochina și Filipine.

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe
Sămb. Dum.	1 (+) Paierăa inpr. St. Vasilie 2 C. Pr. Silvestru
Dum. în Botez. Domnului. Ev. dela Marcu, c. 1, st. 1—8, gl. 4, v. 7. Inceperea evange- liei lui Iisus, Ap. II. Tim. c. 4, st. 5	
Luni	3 S. Pror. Malachia
Mărti	4 Sob. SS. 70 de Ap.
Merc.	5 S. Teopent și Teona
Joi	6 (+) Botezul Domnului
Vineri	7 (+) Sob. Sf. Ioan Bot.
Sămb. Dum.	8 C. G. și Domnica 9 S. Muc. Polieuct
Dum. d. Botez. Evang. dela Mateiu, c. 4, st. 12—17, gl. 5, v. 8. În vremea aceea auzind Iisus că Ioan — Apost. Efes. c. 4, st. 7	
Luni	10 Păr. Gregoriu Nisis
Mărti	11 Cuv. P. Teodosie
Merc.	12 S. Mța Tațiana
Joi	13 S. Muc. Ermiil
Vineri	14 SS. PP. uciși d. Sinai
Sămb. Dum.	15 Cuv. P. Pavel Tiveul 16 Inch. lanț. Ap. Petru
Dum. celor 10 leproși, Ev. 12 dela Luca, cap. 17, st. 12, gl. 6, v. 9. În vremea aceea, intrând Iisus într'un sat. — Apost. Colos. c. 3, st. 4.	
Luni	17 † C. P. Antoniu c. m.
Mărti	18 SS. PP. Atan. Chiril
Merc.	19 Cuv. Macarie Egipt.
Joi	20 † C. P. Eftimie
Vineri	21 C. P. Maxim
Sămb. Dum.	22 S. Apost. Timoteiu 23 S. Muc. Clement
Dum. lui Zacheiu. Evang. 15-a d. Luca, c. 19, st. 1—10, gl. 7, v. 10. În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon. Ap. I. Tim. c. 4, st. 9.	
Luni	24 Cuv. Xenia
Mărti	25 † P. Gregoriu Teol.
Merc.	26 Cuv. păr. Xenofont
Joi	27 † Ad. m. P. Ioan g. d. a.
Vineri	28 C. Păr. Efrem Sirul
Sămb. Dum.	29 Ad. m. M. Ignatie 30 (+) SS. V. Grigorie și Ioan
Dum. Hananiencei, Ev. dela Mat. cap. 15, st. 21, gl. 8, v. 11. În vremea aceea intrat-a Iisus în părțile Tirului Ap. II, Cor. c. 6, st. 12.	
Luni	31 SS. Chir și Ioan

Cum va umbla vremea ?

După cal. pe 140 de ani.

În ziua dintâiu cald, 2,
3, 4 ceață, dela 5 până
la 16 ger, 17—18 zăpadă
dela 19 până la 27 ger,
28 până la 31 cald.

Vorbe din bătrâni

În ziua de anul nou de
se va roși cerul spre ră-
sărit va fi an ploios. Neap-
tea de anul nou, de va
fi lină și senină, an bun
proorocește. Ploaie ori
moină, în ziua de Bobo-
tează, scumpete mare.
Ianuarie moale aduce pri-
măvară friguroasă. În 8
Ianuarie soarele intră în
zodia vârsătorului de apă
cu stăpânire până în 7
Februarie. De va tuna în
aceste zile, plugarii vor
avea pagube în semănă-
turi. În 14 de va fi senin,
anul va fi bun, de va fi
turburat, boala la dobi-
toace: ploaie, vestește
scumpete.

I a n u a r i e

ziua are 10 ceasuri — noaptea 14 ceasuri

Soarele	răsare	17.52	107.51	207.45	307.38
apune		4.46	4.56	5.07	5.19
1. Anul nou. Liturghia Sf. Vasile Doxologie.	6. Botezul Domnului. Lit. Sf. Vasile. Doxologie.				
5. Ajunul Botezului. Post — Lit. Sf. Vasile.	24. Unirea tut. Românilor. Doxologie.				

I N S E M N Ă R I :

POVEȚE ECONOMICE : Abonează 'o foaie bună. Cumpără și citește o carte bună. Cară gunoiul. Repară-ți uneltele de plugărie, că ai vreme. Dă vitelor nutreț învrăstat, că-l mănâncă mai cu poftă. Curățește pomii de coaja veche, de crengile uscate și de lască. Adună săpada din jurul pomilor. Din pivniță scoate cele putrede.

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe	
Mărți Merc.	1 S. Muc. Trifon 2 (+) Intîmpinarea Domnului	3
Joi	3 S. Drpt. Simeon, pr. Ana	
Vineri	4 Cuv. Părinte Isidor	
Sâmb.	5 S. Mucenița Agatia	
Dum.	6 Cuv. Păr. Vucol Ep.	
Dum. Vameșului și Fariseului. Ev. 15-a dela Luca c. 18, st. 10-14, gl. 1, v. 1. Zis-a Domnul pilda aceasta: Doi oameni s'au suit în biserică. — Apost. II. Timoteiu c. 3. st. 12.		
Luni	7 C. Părinte Partenie	
Mărți	8 S. M. Muc. Teod. Strat.	
Merc.	9 S. Mucenic Nichifor	9
Joi	10 S. M. Muc. Haralamp.	
Vineri	11 S. M. Muc. Vlasiu	
Sâmb.	12 C. Păr. Meletie Epc.	
Dum.	13 C. Părinte Martinian	
Dum. Fiului risipitor. Ev. 17-a dela Luca, cap. 15, st. 11—32, gl. 2, v. 2. Un om avea 2 feciori. Apost. I. Cor. c. 6, st. 12.		
Luni	14 Cuv. Păr. Axente	
Mărți	15 S. Apost. Onisim	
Merc.	16 S. Muc. Pamfilie	
Joi	17 S. Muc. Teodor Tiron	17
Vineri	18 Păr. Leoa Papa	
Sâmb.	19 S. Apostol Archip	
Dum.	20 C. P. Leon Episcop	
Dum. lăsatului de carne. Ev. dela Mat., cap. 25, st. 31—46, gl. 3, v. 3. Zis-a Domnul: Când va veni Fiul omului. — Apost. I. Cor. c. 8, st. 8.		
Luni	21 C. Părint. Timoteiu	
Mărți	22 Afl. mos. SS. Evg.	
Merc.	23 S. Muc. Policarp	
Joi	24 + Afl. c. S. Ioan Bot.	
Vineri	25 C. Păr. Tarasie Arch.	
Sâmb.	26 Păr. Porfirie Episc.	
Dum.	27 C. P. Procop. Decap.	
Dum. lăsatului de brînză. Ev. dela Mateiu, cap. 6, st. 14—21, gl. 4, v. 4. Zis-a Domnul: De veți lerta oamenilor greșelile lor. — Apost. Romani c. 13, st. 11.		
Luni	28 Cuv. Păr. Vasilie märt.	
Mărți	29 C. Păr. Casian Rom.	

Cum va umbra vremea?

După cal. de 140 de ani.

Dela: 1—6 vânt și frig,
7—13 bine, 14 cald, 15,
16, 17 vânt, 18 zăpadă,
19, 20 vânt, 21 zăpadă,
22—24 frig și zăpadă, din
25—28 zăpadă cu furtună,
29 frig.

Vorbe din bătrâni

Zăpada în Faur întărește semănăturile. Faur urit și Mai frumos e an mănós, dacă nu-i înghețul prea mare. Apele curgătoare calde vestesc ger. Dacă ziua de 16 (Pamfilie) va fi cu soare, va urma încă iarnă în putere. Viforele ce nu vin în Faur se răsună la Paști. Negura din apus arată ger. La Dragobete (cap de primăvară) iese ursul din bîrlóg și de-și va vedea umbra (adecă de va fi soare) întră iarăși în culcuș, că va mai fi ger.

Februarie

ziua are 11 ceasuri — noaptea 13 ceasuri

Soarele răsare apune la	17.36 5.24	107.26 5.37	207.10 5.50	296.55 6.00
----------------------------	---------------	----------------	----------------	----------------

2. Stretenia.
6. Incepe Triodul.
19 și 26, Pomenirea morților.

23 și 25 Hărți.
27 Lăsata secului
28 Incepe postul Paștilor.

INSEMNĂRI:

POVEȚE ECONOMICE: Cerne bucatele de sămânță. Cară încă gunoi să intre zama în pământ. Incepe aratul. Curățește din grădină buruiana, spinii, mușuroaiele, pietrele. Oile să nu le lași să befe apă de zăpadă, că pierd mielul, li se strică laptele. Pregătește mlădița pentru altol. Curățește omida de pe pomi. Sădește pomi. Fă să-ți fie grădina ca un răi.

Martie

are 31 zile

Mărțișor

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe
Merc.	1 Cuv. Mța Eudochia
Joi	2 Sf. Muc. Teodot
Vineri	3 S. Muc. Eutropiu
Sâmb.	4 Cuviosul Gerasim
	5 S. Muc. Conon
Dum.	Dum. 1-a în Păresimi, a Ortodoxiei. Ev. de Ioan, cap. 1, st. 43—51. În vremea aceea, vrea Iisus să meargă în Galilea. — Apost. Evrei, c. 11, st. 24.
Luni	6 SS. 42 Mucenici
Mărți	7 S. Muc. Vasilie, Eug.
Merc.	8 C. Pr. Teofilact
Joi	9 † SS. 40 Muc. d. Sov.
Vineri	10 S. Mucen. Codrat
Sâmb.	11 P. Sofronie Patr. Ier.
	12 Cuv. P. Teofan
Dum.	Dum. a 2-a în Păresimi. Ev. dela Marcu, cap. 2, st. 1—12. În vremea aceea intrat-a Iisus în Capernaum. — Apost. Evrei, c. 1, st. 10
Luni	13 P. Nichifor Patr.
Mărți	14 Cuv. Benedict
Merc.	15 S. Muc. Agapie
Joi	16 S. Mucen. Sabin
Vineri	17 Preacuv. Alexie
Sâmb.	18 P. Chiril Arch. Ier.
	19 S. M. Hrisant, Darie
Dum.	Dum. a 3-a în păresimi. Ev. dela Marcu, c. 8, st. 34—38. Zis-a Domnul Celce voiește să vină după mine. — Apost. Evrei, c. 4, st. 14.
Luni	20 C. Păr. uciși în Sava
Mărți	21 Cuv. P. Iacob Mărt.
Merc.	22 S. Cuv. P. Vasilie pr.
Joi	23 S. Cuv. Nicon
Vineri	24 S. Cuv. P. Zaharie
Sâmb.	25 (†) Bunăvestire
Dum.	Dum. a 4-a în Păresimi. Ev. dela Marcu, cap. 9, st. 17—32. În vremea aceea venit-a un om la Iisus. — Apost. Evrei, c. 6, st. 13
Luni	27 S. Simion, c. Matrona
Mărți	28 Cuv. P. Ștefan Făc. min.
Merc.	29 S. Muc. Marcu
Joi	30 Cuv. Păr. Ioan Scăr.
Vineri	31 Cuv. Ipatie

Cum va umbla vremea?

După cal. de 140 de ani.

Dela: 1—2 frig, 3 vânt cu furtună, 4 frig, 5 moină, 6 vânt și frig, 7, 8 amestecat, 9—10 vânt mare, 11 vânt cu zăpadă, 12 bine, 13 noaptea ger, 14 zăpadă, 15—16 bine, 17—18 nor și amestecat, 19 ceață și frig, 20—27 bine, 28 zăpadă, 29—31 zăpadă cu vânt.

Vorbe din bătrâni

De va fi frig în 7 Martie, vine iarna cea mică. De multe griji va scăpa plugarul dacă în noaptea de Bunăvestire va fi senin. Martie răcoros n'aduce an mănăs. Cu cât mai uscat va fi Martie, cu atât mai umed va fi Aprilie. Zăpada dela sfârșitul lui Martie împuținează vinul. Tunete în Martie arată an mănăs.

Martie

ziua are 12 ceasuri — noaptea 12 ceasuri

Soarele răsare apune la	1 ^{6.54} _{6.00}	10 ^{6.37} _{6.14}	20 ^{6.20} _{6.27}	30 ^{6.02} _{6.40}
4, 11, 13, 25 Pomenirea morților 1, 3, 8, 10, 15, 17, 22, 24, 29, 31. Lit. celor înainte sfințite. 4, Sântoader 4, 11, 18, 25, Lit. Sf. Ioan Gură de Aur. 5. Dumineca ortodoxiei. 5, 12, 19, 26. Lit. Sf. Vasile. 12. Dumineca bolnavilor. 25. Blagoveștenia (desleg. de pește) 19. Cinstirea Sf. Cruci. 29. și 31. Deni.				

INSEMNĂRI:

POVEȚE ECONOMICE: Seamănă grâul de primăvară, orz, ovăs, mazăre, trifoi. Sădește legumele de sământă, pune lângă ele sământă de cânepă, căci mirosul ei alungă fluturii. Cartofii înghețați nu-i da la vite, că-s otravă. Altoiește pomii. Pregătește straturile pentru legume și seamănă.

Aprilie

are 30 zile

Prier

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe
Sămb. Dum.	1 Cuv. Maria Egipt 2 Cuv. Părinte Tit
Dum. a 5-a în Păresim. Ev. dela Marcu, cap. 10, st. 33-45 în vremea aceea luând Iisus pe cei 12 inv. — Apost Evrei, c. 9, st. 11	
Luni Marți Merc. Joi Vineri Sămb. Dum.	3 Cuv. Păr. Nichita 4 Cuv. Părinte Iosif 5 S. Muc. Teodul 6 Păr. Eftimie 7 S. P. Georgie ep. Mel. 8 SS. Ap. Ir. Raf. Agaf. 9 (+) Dum. Floriilor
Dum. Floriilor. Ev. dela Ioan, cap. cap. 12, st. 1—18. Mai înainte de Paști cu 6 zile. — Apost. Filip. cap. 1.	
Luni Marți Merc. Joi Vineri Sămb. Dum.	10 S. Muc. Terentie 11 S. Muc. Antipa 12 Cuv. Vasile Mărt. 13 S. Muc. Artemon 14 (+) Vinerea Patimilor 15 SS. Ap. Aristarh 16 (+) Duminica Invierii
Dum. Invierii Domnului. Ev. dela Ioan, c. 1, Apost. Fapt. Apost. c. 1, st. 1	
Luni Marți Merc. Joi Vineri Sămb. Dum.	17 (+) Luniă Paștilor 18 (+) Marția Paștilor 19 C. P. Ioan dela Peșt. 20 P. Teodor Trich. 21 S. M. Ianuarie 22 Cuv. Teodor Sich. 23 (+) D. T. Sf. Gheorghe
Dum. a 2-a, a Tomii. Evang. dela Ioan, cap. 20, st. 19—31, gl. 1. v. 1. Fiind seară în ziua aceea. — Apost. Fapt. Apost. cap. 5, st. 12	
Luni Marți Merc. Joi Vineri Sămb. Dum.	24 Sf. m. Sava și c. Elisab. 25 S. a. și ev. Marcu I. Tăm. 26 S. Muc. Vasile 27 S. Muc. Simeon 28 S. Apost. Iason 29 S. Muc. din Chiric 30 S. Ap. Iacob
Dum. a 3-a, a Mironos. Ev. dela Marcu, c. 15, st. 48 — c. 16, st. 8, gl. 2, v. 2. În vre- mea aceea venit-a Iosif din Arimatea. — Apost. Fapt. Apost. cap. 6, st. 1.	

Cum va umbla vremea ?

După cal. pe 140 de ani

Dela: 1 noaptea senlin
și ger, dela 2—5 bine, 6
nor și frig, 7—8 bine, 9—11
ploaie, 12—15 bine, 16
ploaie și frig, dela 17
până la 29 ploaie și vânt
friguros, în 30 furtună cu
zăpadă.

Vorbe din bătrâni

Prier frumos, Maiu vi-
foros. Prier umed aduce
binecuvântare. Negura din
Aprilie, la răsărit și mia-
zăzi, e semn bun. De tună
în Aprilie, nu te mai teme
de ger. Prier frumos, vară
furtunoasă. De vor fi flori
multe de vișine și bune,
trage nădejde la vii.

A p r i l i e

ziua are 13 ceasuri — noaptea 11 ceasuri

Soarele răsare la 15.59 10^{5.39} 20^{5.24} 30^{5.09}
apune la 6.43 6.53 7.06 7.18

- 1, 8. Pomenirea morților
- 1, 8, 9. Lit. Sf. Ioan Gură de Aur
2. Lit. Sf. Vasile.
- 5, 7, 10, 11, 12. Liturghia celor mai înainte sfințite.
- 9—14. Denii.
8. Sămbăta lui Lazar.
9. Dumineca împăcării învrăjbirilor
13. Joia mare. Lit. Sf. Vasile. Sfințirea Faștilor.

14. Vinerea Patimilor. Maslu de obște. (Nu se face Liturghie).
15. Lit. Sf. Vasile.
16. Incepe Penticostarul.
- Din 16 până în 22 Aprilie (săpt. luminată) nu se fac cununii (trebuie dispensă arhierască).
21. Isvorul Tămăduirei. Peterinaj la

I N S E M N Ă R I :

POVEȚE ECONOMICE : Plivește semănăturile. Samănă porumbul, pune cartofi Udă pomii sădiți. Altoește, că întârziezi. Păzește ca vitele să nu se umfle de iarbă verde. Incepe lucrul la vie. Dacă-i secetă, dimineța să nu uzi grădina. În pod întoarce bucatele să vezi dacă-s ferite de gărgărițe. Inseamnă-ți că lăna ne spălată pusă lângă sau pe bucate alungă gărgărițele. Grăul încins amestecă-l cu pulbere de cărbuni, după 14 zile cerne-l, că-și pierde mirosul.

Maiu

are 31 zile

Florar

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe
Luni	1 Sf. Proroc Ieremia
Mărti	2 S. Ad. m. Atanasie
Merc.	3 S. Muc. Timot.
Joi	4 Sf. cuv. Mța Pelagia
Vineri	5 Marea Mța Irina
Sămb.	6 S. și dreptul Iov
Dum.	7 Arăt. semn. Sf. Cruci
Dum. a 4-a, a Slăbănogului. Ev. dela Ioan, cap. 5, st. 1—15, gl. 8, v. 5. In vremea aceea s'a suit Iisus în Ierusalim. — Apost. Fapt. Apost. c. 9, st. 32.	
Luni	8 S. Ap. și Ev. Ioan
Mărti	9 S. Pror. Isaia
Merc.	10 Sărb. Națională
Joi	11 S. mărit Muc. Mochie
Vineri	12 SS. Ep. Gherman, Epif.
Sămb.	13 S. Mța Gliceria
Dum.	14 S. M. Isidor
Dum. 5-a, a Samarinencei. Ev. dela Ioan, c. 4, st. 5—42, gl. 4, v. 7. In vremea aceea venit-a Iisus în cetatea Samariei. — Apost. Fapt. Apost. c. 11, st. 19.	
Luni	15 C. P. Pah. c. Mare
Mărti	16 Cuv. P. Teodor
Merc.	17 S. Ap. Andronic
Joi	18 S. Muc. Teodot
Vineri	19 S. Muc. Patrichie
Sămb.	20 S. Muc. Talaleu
Dum.	21 (+) Sf. Imp. Const. și Elena
Dum. 6-a, a Orbului. Ev. dela Ioan, c. 9, st. 1—56, gl. 5, v. 8. In vremea aceea trecând Iisus. — Apost. Fapt. Apost. c. 16, st. 16.	
Luni	22 S. Muc. Vasiliac
Mărti	23 Cuv. păr. Mihail mărt.
Merc.	24 Cuv. Păr. Simeon
Joi	25 (+) Înălț. Domnului. Ziua Eroilor
Vineri	26 S. Apostol Carp
Sămb.	27 SS. Muc. Terapont
Dum.	28 Cuv. Păr. Nichita
Dum. a 7-a, a SS. Părinți. Ev. dela Ioan, cap. 17, st. 1—13, gl. 6, v. 10. In vremea aceea ridicând Iisus ochii săi. — Apost. Fapt. Apost. c. 20, st. 17	
Luni	29 Cuv. M. Teodosia
Mărti	30 Cuv. P. Isăchie
Merc.	31 (+) S. A. Ermia

Cum va umbla vremea ?

După cal. pe 140 de ani.

Dela 1—4 bine, 5 nor, 6—7 noaptea frig, dela 8 până la 11 bine, la 12 ploae apoi până la 19 amestecat 20 bine și cald, 21—23 ploaiei frig și vânt, 24 ploaie cu vânt și frig, 25 bine, 26 ploaie mare cu grindină, 27 nor, 28 până 30 senin, 31 ploaie.

Vorbe din bătrâni

Roua de seară și răcoarea din Mai aduc fân și vin mult. Ploaia caldă din Maiu e binecuvântare. Roiul din Maiu prețuiește un car de mălaiu. Gândacii mulți vestesc an mănos. Maiu ploios, Iunie frumos. De e brumă între Sf. Gheorghe și Armin-denii va bruma și între Sante Mării. Când sunt greeri mulți va fi fân puțin. Tunetele dese arată an roditor.

M a i u

ziua are 14 ceasuri — noaptea 10 ceasuri

Soarele răsare la 15.08 104.54 204.43 304.36
apune 7.19 7.28 7.41 7.50

1. Armindenii.
10. Sărbătoare Națională. Doxologie
19. Injumătățirea praznicului.

21. Ziua numelui M. Sale Reg.
Mame Elena. Doxologie.
25. Ispas. Ziua eroilor. Parastas.
26. Pomenirea Sinod. d. Nicea (325).

I N S E M N Ă R I :

POVEȚE ECONOMICE : Udă altoii, la cei prinși slăbește legătura. Samănă cânepă, în. Afumă pomii băntuiți de omide, cu pucioasă presărată pe jăratec. Porumbul se sapă când e în patru frunze. Trifoiul cosește-l înainte de înflorire, dar nu prea jos, că pier. Nu-l da verde la vite. Răsădește tutunul. Dimineața scutură de pe pomi gândacii și-i omoară. Colțul cartofilor să fie curățit, că e viermănos.

Iunie

are 30 zile

Cireșar

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe
Joi	1 S. Muc. Justin
Vineri	2 Păr. Nichifor
Sâmb.	3 S. Muc. Lucian
Dum.	4 (+) Pogor. Sf. Duh
Dum. Rusalilor Ev. dela Ioan c. 7, st. 37-53. Iar în ziua cea de pe urmă. — Apost. Fapt. cap. 2, st. 1	
Luni	5 (+) Luniă Rusalilor
Mărti	6 C. P. Visar și Arion
Merc.	7 S. Muc. Teodot
Joi	8 Muc. T. Stratilat
Vineri	9 Chiril
Sâmb.	10 S. Muc. Timoteiu
Dum.	11 SS. Ap. Vart. și Varn.
Dum. 1-a după Rus., a tut. SS. Ev. dela Mat., cap. 10, st. 32, gl. 8, v. 1. Zis-a Domnul învățăcelor Săl. — Apost. Evrei, c. 11, st. 33	
Luni	12 Cuv. P. Onufrie
Mărti	13 S. Mța Achilina
Merc.	14 S. Pror. Elisei
Joi	15 S. Proroc Amos
Vineri	16 Sf. Tihon făc. de minuni
Sâmb.	17 S. Muc. Manuil
Dum.	18 S. Muc. Leontie
Dum. a 2-a după Rusalii. Ev. dela Mateiu, c. 4, st. 18—23, gl. 1, v. 2. În vremea aceea umblând Iisus pe lângă marea Galileei. — Apost. Rom. c. 2, st. 10.	
Luni	19 S. Apost. Iuda
Mărti	20 S. Muc. Metodie
Merc.	21 S. Muc. Iulian
Joi	22 S. Muc. Eusebie Epc.
Vineri	23 S. Mucenița Agripina
Sâmb.	24 (+) Nașt. Sf. Ioan Bot.
Dum.	25 S. cuv. Mța Fevronia
Dum. a 3-a după Rusalii. Ev. dela Mateiu, c. 6, st. 22—23, gl. 2, v. 3. Zis-a Domnul: Luminătorul trupului este ochiul. — Apost. Romani, c. 5, st. 1	
Luni	26 Cuv. P. David
Mărti	27 Cuv. P. Samson
Merc.	28 Adc. m. Chir și Ioan
Joi	29 (+) SS. A. Petru și Pavel
Vineri	30 † Sob. SS. Apostoli

**Cum va umbia
vremea ?**

După cal. pe 140 de ani.

Dela : 1 ploaie, 2 senin,
3 ploaie, până la 10 a-
mestecat, 11 nor, 12 vânt
friguros și ploaie, apoi
până la 17 bine, 18 și 19
ploaie, din 20 până la 24
bine, 25 vânt, dela 26 până
la 30 tot bine cu căldură.

Vorbe din bătrâni

Iunie mai uscat decât
umed, umple buțile cu vin,
Oamenii și vântul de Iunie
curând se schimbă. Iunie
umed și rece, strică întreg
anul. Călătoria furnicilor
vestește timp bun. Omi-
dele multe sunt semne de
vin și grâu mult. Săritul
peștilor vestește furtună.
De sunt mulți bureți luți,
iarna viitoare are să fie
ușoară. Rusalii umede,
Crăciun gras.

I u n i e

ziua are 15 ceasuri — noaptea 9 ceasuri

Soarele răsare la 1^{4.35} 10^{4.30} 20^{4.30} 30^{4.34}
apune 7.52 7.58 8.05 8.06

3. Pomenirea morților.
7, 9. Hârți (deslegare de post).
11. Dum. tut. sfinților. Incepe Oc-
toihul.

12—28. Postul Sf. Petru.
24. Sânziene (Drăgaica).
29. Sănpentru.

I N S E M N Ă R I :

POVEȚE ECONOMICE: Adăpostește vitele de ferbințeală. După ploaie, seara și dimineața, oculează pădureții. Samănă ridichi de toamnă, iarba se cosește când e mai în floare. Păzește-ți porcii de boli dându-le leacuri și ținând curat cotețul. Se sapă a doua oară viile, înainte sau după înflorire. De umblă furnici, unge cu petrol calea pe unde vrei să le oprești. Seamănă rapița. Uscă cireșe și vișine pentru iarnă. Du-te la examen să-ți asculți copiii.

IULIE

are 31 zile

Cuptor

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe
Sâmb. Dum.	1 SS. Cosma și Dam. 2 Veștmânt. Preacur.
Dum. a 4-a d. Rusalii. Ev. dela Mat., c. 8, st. 5-13, gl. 3, v. 4. În vremea aceea intrând Iisus în Capernaum. — Apost. Rom. c. 6, st. 18	
Luni	3 S. Mucenicul Iacint
Marti	4 S. P. Andr. Arch. Crit.
Merc.	5 S. P. Atan. d. Aton
Joi	6 Cuv. păr. Sisoe
Vineri	7 Cuv. Toma și Acachie
Sâmb.	8 S. Muc. Procopie
Dum.	9 S. M. Pangratie
Dum. 5-a d. Rusalii. Ev. dela Mat., c. 8, st. 28-9 st. 1, gl. 4, v. 5. În vremea aceea trecând Iisus... — Apost. Romani c. 10, st. 1.	
Luni	10 SS. 45 Mci. d. Nicop.
Marti	11 S. Mucenița Eufemia
Merc.	12 S. M. Proclu și Ilariu
Joi	13 Sob. Ach. Gavril
Vineri	14 S. Apost. Achila
Sâmb.	15 SS. M. Chiric și Iulita
Dum.	16 S. Muc. Atinogen
Dum. 6-a d. Rus., a SS. Păr. Ev. dela Mat. c. 5, st. 14—20, gl. 5, v. 6. Zis-a Domnul ucenicilor săi: — Apost. Romani, c. 12, st. 6.	
Luni	17 † Sf. m. M. Marina
Marti	18 S. muc. Iacint și Emilian
Merc.	19 Cuv. Macrina
Joi	20 † Prorocul Ilie
Vineri	21 C. Simeon și Ioan
Sâmb.	22 † S. Maria Magdal.
Dum.	23 SS. Mci. Foca, Teofil
Dum. a 7-a d. Rusalii. Ev. d. Mateiu, c. 9, st. 27—35, gl. 6, v. 7. În vremea aceea trecând Iisus. — Apost. Romani c. 15 st. 1.	
Luni	24 S. Mucenița Cristina
Marti	25 † Adorm. S. Anei
Merc.	26 S. Muc. Ermolae
Joi	27 † S. M. Muc. Pantelimon
Vineri	28 Sf. AA. Proh. și Nican.
Sâmb.	29 S. Muc. Calinic
Dum.	30 Sf. Ap. Sila și Silvan
Dum. a 8-a d. Rus. Ev. d. Mat., c. 14, st. 14-22, gl. 7, v. 8. În vremea aceea văzut-a Iisus — Apost. I. Cor. c. 1, st. 10.	
Luni	31 S. Drept. Eudochim

Cum va umbra
vremea?

După cal. pe 140 de ani

Dela: 1 ploaie mare, din 2 până la 7 ploaie cu tu-net, 8—9 bine, dela 10—18 ploaie, 19 bine, 20 ploaie mare, 21 până la 22 ploaie, 23 bine, 24—26 ploaie, 27—28 bine, dela 29—30 ploaie, în 31 bine și cald.

Vorbe din bătrâni

Căldura mare din Iulie însemnează an bun. Dacă paiașgenul își rupe pânza în două, va ploua. Dacă luna plină are curte la ameazi și răsărit, urmează timp senin, statornic. Mușuroaiele de furnici mai ridicate ca de obicei, vestesc iarnă grea.

I u l i e

ziua are 14 ceasuri — noaptea 10 ceasuri

Soarele	răsare apune	la	1 ^{4.33} 8.06	10 ^{4.38} 8.03	20 ^{4.50} 7.53	30 ^{4.59} 7.45
---------	-----------------	----	---------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------

20. Sântilie

I N S E M N Ă R I :

POVEȚE ECONOMICE: Curățește șura și podul, că vine secerișul. Cosește grânele până nu se răscoc, altfel să scutură și făina nu-i cu spor. Cucuruzul să fie săpat și îngropat. Plivește viile, dar nu pe căldură prea mare. La stupi pune apă și peste ea pune paie, ca să nu se inee albinele. Varza cu omidă udă-o cu apă de săpun. Alege acum boabele cele mai frumoase pentru sămânță.

August

are 31 zile

Măsălar

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe	
Marți	1 I. S. Cruci și S. Mac.	Cum va umbli vremea ? După cal. pe 140 de ani Dela : 1-2 ploaie, 3 bine, la 4 vânt dela apus, 5—7 bine, 8—9 ploaie, 10—11 bine, dela 13—14 ploaie, 15—17 ploaie și vânt, 18— 22 bine și cald, 23 ploaie, 24—27 bine și cald, 29— 31 amestecat.
Merc.	2 Ad. Moașt. S. Ștefan	
Joi	3 Cuv. Păr. Isachie	
Vineri	4 S. 7 Coc din Efes	
Sâmb.	5 S. Muc. Eusignie	
Dum.	6 (+) Șehimb. la față	
Dum. a 9-a d. Rusalii. Ev. dela Mateiu, c. 17, st. 1—9. In vremea aceea a luat Iisus pe Petru. — Apost. II Petru c. 1, st. 10.		
Luni	7 Cuv. Muc. Dometie	Vorbe din bătrâni Negura de pe livezi și râuri de se arată după a- punerea soarelui, în- seamnă timp bun și sta- tornic. Ploaia din August subție vinul. Vânturile de miază-noapte aduc timp statornic. Dacă timpul în ziua de Fotie (12) va fi frumos și toamna va fi frumoasă. Dacă barza (co- costârcul) cioncâne, ploaie Când sunt alune multe va fi iarnă grea.
Marți	8 S. M. Emilian Mărt.	
Merc.	9 S. Apost. Matia	
Joi	10 S. Muc. Arh. Laurenție	
Vineri	11 S. M. Euplu Diacon	
Sâmb.	12 Sf. Mcl. Fotie, Anic.	
Dum.	13 Cuv. Maxim mărt.	
Dum. a 10-a d. Rusalii. Ev. dela Mat., cap. 17, st. 14—23, gl. 1, v. 10. In vremea aceea s'a apropiat. — Apost. I Corinteni c. 4, st. 9.		
Luni	14 S. Pror. Mihea	
Marți	15 (+) Ad. Maicii Dom.	
Merc.	16 S. Muc. Diomid	
Joi	17 S. Muc. Miron	
Vineri	18 Sf. Mcl. Flor și Laur	
Sâmb.	19 S. Muc. Andreiu Str.	
Dum.	20 S. Pror. Samuil	
Dum. a 11-a d. Rusalii. Ev. dela Mat., cap. 18, st. 23—35, gl. 2, v. 11. Zis-a Domnul pilda aceasta : Asemănatu-s'a împărăția. — Apost. I. Cor. c. 9, st. 2.		
Luni	21 S. Apost. Tadeu	
Marți	22 S. Muc. Agatonie	
Merc.	23 S. Muc. Lupu	
Joi	24 S. Muc. Eutihie	
Vineri	25 Ad. m. Bartolomeiu	
Sâmb.	26 Sf. Mcl. Adrian și Nat.	
Dum.	27 Cuv. Pimen	
Dum. a 12-a d. Rusalii. Ev. dela Mateiu, cap. 19, st. 16—26, gl. 3, v. 1. In vremea aceea s'a apropiat către Iisus - Apost. I. Cor., c. 15, st. 1.		
Luni	28 Cuv. Moise Arapul	
Marți	29 (+) Tăer. cap. Sf. Ioan	
Merc.	30 C. PP. Al. Ioan și Pav.	
Joi	31 Brăul Preac. Mariei	

August

ziua are 13 ceasuri — noaptea 11 ceasuri

Soarele răsare la 1^{5.00} 10^{5.10} 20^{5.23} 30^{5.34}
apune la 7.43 7.29 7.12 6.58

1. Postul Sf. Maria 1—14.

6. Probeajină (deslegare la pește).

Se face întreaga slujbă a praz-
nicului Schimbarea la față.

12. Fotie.

15. Sântămăria mare.

29. Post — (ajunare).

INSEMNĂRI:

POVEȚE ECONOMICE: Urmează cu oculatul. Sapă în jurul pomilor mai tineri. Samănă salată de iarnă. Adună sămânța de legume și pune-o în săculețe în cui. Păzește stupii. Uscă poame și fasole pentru iarnă. Poamele uscate sunt mai bune decât compotul. Sprijinește pomii prea încărcăți, scutură poamele prea dese. Ce rămâne se coace mai bine. Ară. Nu lăsa miriștea să se slăbească. Adună sămburi pentru sămănat.

SEPTEMVRIE

are 30 zile

Răpciune

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe	
Vineri	1 † Cuv. păr. Sim. stâlp.	Cum va umbra vremea? După calend. pe 140 de ani
Sâmb.	2 S. Muc. Mamant	
Dum.	3 S. Muc. Antim	
Dum. 13-a după Rus. Ev. d. Mateiu, cap. 21, st. 33—44, gl. 4 v. 2 Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om. —Apost. I. Cor. c. 16, st. 13		
Luni	4 S. M. Vavila și Moise	Dela: 1 până la 12 se- nin și cald. 13—14 ploaie 15 frig. 16—17 vânt rece, 13—19 brumă dela 20—24 bine, 25 ploaie, 26—28 bine și cald, 29 vânt rece, 30 ploaie.
Mărti	5 S. Pror. Zaharia	
Merc.	6 Minunea Arh. Mih.	
Joi	7 S. Muc. Sozont	
Vineri	8 † Nașt. Maicii Domn.	
Sâmb.	9 Sf. † PP. Ioach. și Ana	
Dum.	10 S. Muc. Mindora	
Dum. înainte de In. Sf. Cruci, Ev. d. Ioan c. 3. st. 13—17, gl. 5 v. 3. Zis-a Domnul: Ni-menea nu s'a suit la Ceriu.—Ap. Gal. c. 6 st. 11		
Luni	11 Cuv. Teodora	Vorbe din bătrâni Toamnă caldă, iarnă lungă. De cade ghinda înainte de Sf. Mihail, iarna se pune curând. Răpciune cald brumărel rece și umed. După Sf. Mărie să nu porți pălărie. Tunetul din Septemvrie vestește neauă multă în Faur și an mănos. Plecarea timpurie a rândunecelor înseamnă că și iarna vine curând.
Mărti	12 S. Muc. Autonom	
Merc.	13 S. Muc. Corneliu Sut.	
Joi	14 † Înălț. Sf. Cruci	
Vineri	15 S. Mc. Nichita Rom.	
Sâmb.	16 S. Mța Eutimia	
Dum.	17 S. Mucența Sofia	
Dum. după In. Sf. Cruci Ev. d. Marcu, c. 8. st. 34—38, gl. 6 v. 4 Zis-a Domnul: Cei ce vorește să vină după mine—Ap. Gal. c. 2 st 16		
Luni	18 Cuv. Păr. Eumenie	
Mărti	19 S. Muc. Trofim	
Merc.	20 S. Muc. Eustație	
Joi	21 S. Apost. Codrat	
Vineri	22 S. Muc. Foca făc. min.	
Sâmb.	23 † Zăm. S. Ioan Bot.	
Dum.	24 S. Mța. Tecla	
Dum. a 18-a d. Rus. Ev. 1 dela Luca, c. 5, st. 1—11 gl. 7, v. 5. In vremea acea sta Iisus lângă lacul Genisaretului. Apost. II. Cor. c 9 st 6		
Luni	25 Cuv. Eufrosina	≡
Mărti	26 † Ad. S. Ioan Ev.	
Merc.	27 S. Muc. Calistrat	
Joi	28 S. păr. Hariton Mărt.	
Vineri	29 Cuv. Chiriak Sih.	
Sâmb.	30 S. Muc. Gregorie	

Septembrie

ziua are 12 ceasuri — noaptea 12 ceasuri

Soarele răsare la 15.36 10^{5.47} 20^{6.00} 30^{6.12}
apune la 16.53 10^{6.36} 20^{6.18} 30^{6.00}

1 Incepe anul bisericesc (indictul)
8 Sântămăria mică.

14 Ziua Crucii (post).

INSEMNAȚII:

POVEȚE ECONOMICE: Culege poamele, uscă-le pe iarnă. La cele pentru vânzare să fiți cu luare aminte, cum le culegi, cum le așezi. Să fie sănătoase, după mărime, că au preț mai bun. Fă gropi pentru altoii de sădit. Rărește frunza de pe pomii mici și deși. Înscriteți copiii la școală. Poartă de grijă să nu rămână acasă, nici fără carte, nici fără caiete. Peste iarnă să le porți de grijă. Întreabă-i făcutu-și-au lecțiile? Poartă-i curat. La sămănat nu pune fiece sămânță. Din rodirile adunate dă și celor năpăstuiți.

OCTOMVRIE

are 31 zile

Brumărel

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe
Dum.	1 Ap. Anania C. Rom.
Dnm. a 19-a după Rusalii. Ev. 2 dela Luca, c. 6, st. 31-36 gl. 8, v. 6, Zis-a Domnul: Precum voiți să vă facea vouă oamenii. — Apost. II. Cor. c. II, st. 31.	
Luni	2 S. Mci, Ciprian, Iust.
Mărti	3 S. Muc. Dionisie Areop.
Merc.	4 S. Păr. Ieroteu
Joi	5 S. Mucenița Haritina
Vineri	6 † S. Apost. Toma
Sâmb.	7 Sf. Mci. Sergiu și Vach
Dum.	8 Cuv. Pelagia
Duminică: 20-a după Rusalii. Ev. 3 dela Luca c. 7, st. II-16 gl. I v. 7. In vremea aceea mergea Iisus într-o cetate. Apost. Galat. c. I, st. II.	
Luni	9 † S. Ap. Iacob al Alf.
Mărti	10 S. Muc. Eulampie
Merc.	11 † S. Apost. Filip
Joi	12 S. Mci Prov și Tarah
Vineri	13 S. Mci Carp și Papila
Sâmb.	14 (†) Cuv. Paraschiva
Dum.	15 S. Muc. Lucian pr.
Dum. 21-a după Rusalii, a SS. Păr. Ev: 4 d. Luca c. 8 st. 5-15, gl. 2 v. 8. Zis-a Domnul pilda aceea- sta: Eșit-a Sămănătorul. — Ap. Gal. c. 2 st. 16.	
Luni	16 S. Muc. Longin Sut.
Mărti	17 S. Pror. Osie
Merc.	18 S. Ap. și Ev. Luca
Joi	19 S. Proroc Ioli
Vineri	20 S. Muc. Artemie
Sâmb.	21 Cuv. Ilarion c. mare
Dum.	22 S. Păr. Averchie Epis.
Dum. a 23-a după Rusalii. Ev. 6 dela Luca. c. 8 st. 26-39 gl. 3 v. 9. In vremea aceea venit-a Iisus cu corabia. — Apost. Ef. c. 2 st. 4.	
Luni	23 S. Ap. Iacob fr. Domnului
Mărti	24 S. Muc. Areta
Merc.	25 S. Muc. Marcian
Joi	26 (†) Sf. Muc. Dumitru
Vineri	27 S. Muc. Nestor
Sâmb.	28 S. Muc. Terentie
Dum.	29 S. Mta Anastasia
Dum. a 24-a după Rus. Ev. a. 7-a dela Luca c. 8 st. 41-56 gl. 4 v. 10 In vremea aceea venea un om către Iisus. — Apost. Efes. c. 2 st. 14.	
Luni	30 S. Muc. Zinovie
Mărti	31 S. Apost. Sthatie

Cum va umbla vremea?

După calend. pe 140 de ani

Dela: 1 ploaie, 2 vânt
rece, 3 brumă, 4—5 bine,
6—9 zăpadă, 10 soare, 11
nor și frig. 12—13 zăpadă
14 soare, 15 nor, 16—18
ploie, din 20 până la 23
moale, 24—26 bine, apoi
până la 31 zăpadă.

Vorbe din bătrâni

Brumărel și Mărtisor
sunt luni surori. Cu cât
frunzele arborilor cad mai
curând, cu atât mai ro-
ditor va fi anul următor.
Gerul și frigul din Oc-
tomvrie îmblânzește pe
Ianuarie și Faur. Șoareci
de câmp de se trag către
sat, iarna e aproape.
Neaua și frigul de Oc-
tomvrie aduce Ianuarie
moale. Când arborii țin
frunzele mult, iarna e de-
parte, dar va fi grea și
la anul vor fi multe omide.

Octombrie

ziua are 11 ceasuri — noaptea 13 ceasuri

Soarele răsare la 16.13 10 6.24 20 6.38 30 6.50
apune la 5.57 5.40 5.23 5.10

14 Vinerea mare.
25 Ziua nașterii M. S. Regelui
Doxologie,

26 Sâmedrul

INSEMNĂRI:

POVEȚE ECONOMICE: Nu aduna poamele pe timp ploios, nici dimineata, căci apa le face de putrezesc. Sapă bine grădina să degere la iarnă. Așa va fi mai puțină buruiană și pământul mai bun. Cartofil și napii la cules lasă-i să se sbicească după ce i-ai curățit. Ară bine, să știi că numai așa îți poți îmbunătăți pământul. Strugurii îi pune după soi și frumusețe. Roagă tot des și în lunile ce vin, ca învățătorul să-ți spună cum se poartă, cum învață copilul tău. Acasă tu-l îndeamnă precum te va sfătui învățătorul.

NOEMVRIE

are 30 zile

Brumar

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe
Merc.	1 SS. Cosma și Dam.
Joi	2 S. Muc. Achindin
Vineri	3 S. Muc. Achepsima
Sămb.	4 Cuv. Ioanichie c. m.
Dum.	5 S. Muc. Galaction
Dum. 22-a după Rusalii. Ev. 5. dela Luca, c. 16, st. 19—31. g. 5, v. 11. Zis-a Domnul pilda aceasta: Era un om oarecare bogat. — Apost. Galat. c. 6, st. 11,	
Marti	6 S. P. Pavel Arch. Țar.
Merc.	7 S. 33 Mci. din Melet.
Joi	8 (+) Arh. Mihai și Gavril
Vineri	9 S. Muc. Onisifor
Sămb.	10 Sf. Ap. Erast, Olimpiu
Dum.	11 Sf. Muc. Victor, Mina
	12 S. Ioan milostivul
Dum. 25-a d. Rusalii. Ev. a 8-a dela Luca, cap. 10 st. 25-37 gl. 6, v. 1. In vremea aceea venit-a un legiuitor la Iisus. Apost. Efes. c. 4, st. 1.	
Luni	13 + S. Ioan Gură de aur
Marti	14 + S. Apötol Filip
Merc.	15 Sf. Mci. Gurie. Sam.
Joi	16 + S. Ap. Ev. Mateiu
Vineri	17 Pr. Grigoriu Ep. N.
Sămb.	18 S. Muc. Platon
Dum.	19 S. Pror. Avdie
Dum. a 26-a d. Rus. Ev. 9-ă dela Luca, c. 12 st. 16-21, gl. 7 v. 2. Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat. — Apost. Efet. c. 5, st. 8.	
Luni	20 Cuv. Grigoriu Dec.
Marti	21 (+) Intr. în biserică
Merc.	22 S. Apost. Filimon
Joi	23 S. Păr. Amfilochie
Vineri	24 S. Mci. P. Climent și Petru
Sămb.	25 S. Mța Ecatérina
Dum.	26 Cuv. Alimpie
Dum. a 30-a d. Rus. Ev. 13-a d. Luca c. 18 st. 18—27, gl. 8, v. 3. In vremea aceea un om oarecare. — Apost. Colos. c. 3, st. 12,	
Luni	27 S. Muc. Iacob Pers.
Marti	28 S. Cuv. Ștefan cel nou
Merc.	29 S. Muc. Paramon
Joi	30 + S. Apost. Andreiu

Cum va umbra vremea ?

După calend. pe 140 de ani

Dela; 1 puțină ploaie, 2 bine, 3 ploaie, dela 4 până la 8 bine, dela 9 până la 24 nor și ceață, 25 ploaie, 26—27 frig. 28—30 zăpadă.

Vorbe din bătrâni

De ploauă la începutul lui Brumar, săptămâna Crăciunului va fi geroasă. Brumar se potrivește cu Mărțișor, Neaua multă de pe pomi înseamnă muguri puțini de cu primăvară. Șoarecii de câmp de se mai arată, iarna e de parte.

N o e m b r i e

ziua are 10 ceasuri — noaptea 14 ceasuri

Soarele	răsare apune	1 6.56 5.06	10 7.04 4.54	20 7.18 4.43	30 7.32 4.36
---------	-----------------	----------------	-----------------	-----------------	-----------------

8. Sf. Arhangheli. Ziua numelui
M. Sale Regelui Mihai I.
Doxologie.

15. Incepe postul Crăciunului.
30. Parastas pentru Mitropolitul A.
Șaguna.

I N S E M N Ă R I :

POVEȚE ECONOMICE: Pe timp frumos sădește pomi. Curățește pomii de ouăle de omidă. Spoeste trunchiul pomilor cu: lapte de var amestecat cu balebă și sânge de vită. Pune gunoi putred la pomi. Păzește mustul, ține curățenie mare în pivniță. Aruncă la porci poamele putrezite. Frunzele căzute amestecă-le în gunoiu. Copiii să-i porți în haine curate, țesute acasă. Casa să-ți fie și acum și în larnă curată, cu aer proaspăt. Aerul stricat aduce boală. Copiii să nu lipsească de la școală, nici de la biserică.

DECEMBRIE

are 31 zile

Indrea

Zilele săpt.	Numele sfinților și sărbătorilor bis. ortodoxe
Vineri Sâmb. Dum.	1 Pror. Naum 2 S. Pror. Avacum 3 Sf. Pror. Sofronie
Dum. a 31 d. Rus. Ev. a 14-a dela Luca, c. 18, st. 35, gl. 1, v. 4. În vremea aceea a fost când... — Apost. 1 Tim. c. 1, st. 15.	
Luni Merc. Marți Joi Vineri Sâmb. Dum.	4 † S. Mța Varvara 5 Cuv. Sava c. sfințit 6 (†) Sf. Păr. Nicolae 7 Păr. Ambrosie 8 Cuv. păr. Patapie 9 † Zemis. S. Anei 10 Sf. Mcl. Mina și Ermogen
Dum. a 27-a d. Rus. Ev. a 10-a dela Luca cap. 13, st. 10—27, gl. 2, v. 5. În vremea aceea învăța Iisus într-una din Sinagoguri. — Ap. Efes. c. 6, st. 10.	
Luni Marți Merc. Joi Vineri Sâmb. Dum.	11 Cuv. păr. Daniil Stălp. 12 † Păr. Spiridon 13 S. Muc. Eustratie 14 S. Mcl. Tirs. Calinic 15 S. Muc. Elenterie 16 S. Pror. Agheu 17 S. Pror. Daniil
Dum. 28 d. Rus. a SS. străm. Ev. 11 dela Luca, c. 14, st. 16—24, gl. 3, v. 6. Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oare carele a făcut cină. — Ap. Col. c. 1, st. 12.	
Luni Marți Merc. Joi Vineri Sâmb. Dum.	18 S. Muc. Sevastian 19 S. Muc. Bonifație 20 S. Muc. Ignatie 21 S. Mța Iuliana 22 S. Mța Anastasia 23 Sf. 10 Mcl. din Crit 24 S. Muc. Eugenia
Dum. înaintea Nașterii Domnului. Ev. d. Mat., cap. 1 st. 4, v. 7. - Cărtia neamului lui Iisus. - Ap. Evrei c. 11, st. 12.	
Luni Marți Merc. Joi Vineri Sâmb.	25 (†) Nașt. D. Iisus Hr. 26 (†) Săb. Preac. Născ. 27 (†) Arhid. Muc. Ștefan 28 Sf. 20 mii de Mucenici 29 S. Pr. uciși de Irod 30 S. Muc. Anisia 31 Cuv. Melania Rom.
Dum. d. Nașt. Domnului. Ev. d. Mat. c. 2, st. 13—23, gl. 5, v. 8. Iară după ce s'au dus Magii. - Apost. Galat. c. 1, st. 11.	

Cum va umbla vremea ?

După cal. pe 140 de ani

Dela : 1—3 zăpadă, apoi până la 15 senin și relativ cald ; în fine frig, 16 —17 ploale cu soare, 18 senin și vânt, 19—21 bine 22—28 ger, 29—30 zăpadă 31 nor.

Vorbe din bătrâni

De se arată multe găște sălbatice și iepurii se apropie de sat, va fi iarna grea. Decembrie, geros la început, ține gerul 10 săptămâni. Moș Crăciun zăpădos prevestește an mănăs. De va fi Crăciun ploios, vor fi Paștile friguroase. Indrea geros aduce an mănăs.

D e c e m b r i e

ziua are 9 ceasuri — noaptea 15 ceasuri

Soarele răsare la 17.34 10.42 20.49 30.53
apune la 4.35 4.34 4.40 4.43

<p>1. Unirea Ardealului cu Patria mamă (1918). Doxologie.
6. Sf. Nicolae.
20. Ignatie.</p> | <p>24. Ajunul Crăciunului (umblă colindătorii). Lit. Sf. Vasile.
25. Crăciunul.
27 și 29, deslegare de post.</p> |
|--|--|

I N S E M N Ă R I :

POVEȚE ECONOMICE: Pivnița cu mucegaia se afumă cu pucioasă și se aerisește. Curățenia să stăpânească în casă, în grajd, în cotețe. Pe vreme bună poți încă ara. Cruță nutrețul vitelor, dar și hrana ta. Fă socoteala ce ai făcut într'un an și planul ce ai să faci anul viitor. Pune îndreptare în lucrurile tale, dar și în suflet, ca an de an să-ți meargă mai bine și să fii mai bun. Cumpără-ți calendar pe anul ce vine și câte o carte bună. Învață copiii colinzile și obiceiurile din bătrâni pe când vine Crăciunul.

BISERICA AUTOCEFALĂ ORTODOXĂ A ROMÂNIEI

Se compune din 19 eparhii și anume: 6 arhiepiscopii și 15 episcopii sufragane.

Conducerea spirituală a bisericii o are *Sfântul Sinod*, care se compune din toți mitropoliții, episcopii, arhieriei-vicari și episcopul armatei și este prezidat de I. P. S. Sa Patriarhul.

A) **Mitropolia Ungro-Vlahiei** cuprinde eparhiile :

1. *Arhiepiscopia Bucureștilor*, cu reședința în București.
Arhiepiscop și mitropolit I. P. S. Sa Dr. Nicodim Munteanu, patriarhul României.

Vicar arhiepiscopesc P. S. Sa Arhierul: Veniamin Pocitan Ploșteanul.

2. *Episcopia Buzăului*, cu reședința în Buzău.
Episcop — Locțiitor: P. S. Sa Arhierul Valerie Moglan.

3. *Episcopia Tomisului*, cu reședința în Constanța.
Episcop — Locțiitor: P. S. Sa Arhierul Eugen Laiu.
Arhieru-vicar P. S. Sa Galaction Gordun.

B) **Mitropolia Moldovei și Sucevei** cu eparhiile :

1. *Arhiepiscopia Iașilor*, cu reședința în Iași.
Arhiepiscop și Mitropolit I. P. S. Sa Dr. Irineu Mihălcescu.

2. *Episcopia Romanului*, cu reședința în Roman.
Episcop P. S. Sa Lucian Triteanu.

Vicar: P. S. Sa Arhierul Ilarion Mircea Băcăoanul.

3. *Episcopia Huşilor*, cu reşedinţa în Huşi.

Episcop P. S. Sa Grigorie Leu.

4. *Episcopia Dunării de jos*, cu reşedinţa în Galaţi.

Episcop P. S. Sa Cosma Petrovici.

C) Mitropolia Ardealului, Banatului, Crişanei şi Maramureşului, cu eparhiile :

1. *Arhiepiscopia de Alba-Iulia şi Sibiu*, cu sediul în Sibiu.

Arhiepiscop şi Mitropolit I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan.

Vicar arhiepiscopesc : I. P. C. Sa Arhim. Teodor Scorobet.

2. *Episcopia Aradului, Ienopolei şi Hălmeagului* cu reşedinţa în Arad.

Episcop P. S. Sa Dr. Andrei Magieru.

3. *Episcopia Caransebeşului*, cu reşedinţa în Caransebeş.

Episcop P. S. Sa Veniamin Nistor.

4. *Episcopia Orăzii*, cu reşedinţa în Oradea-Beiuş.

Episcop P. S. Sa Dr. Nicolae Popoviciu.

5. *Episcopia Vadului, Feleacului şi Clujului*, cu reşedinţa în Cluj. (Teritoriul cedat).

Episcop P. S. Sa Nicolae Colan.

6. *Episcopia Timişoarei*, cu reşedinţa în Timişoara.

Episcop P. S. Sa Dr. Vasile Lăzărescu.

D) Mitropolia Bucovinei, cu eparhiile :

1. *Arhiepiscopia Cernăuţilor*, cu reşedinţa în Cernăuţi.

Arhiepiscop şi Mitropolit I. P. S. Sa Tit Timedrea.

2. *Episcopia Hotinului*, cu reşedinţa în Bălţi.

Episcop Locţiitor P. S. Sa Dr. Partenie Ciopron.

3. *Episcopia Maramureşului*, cu reşedinţa în Sighet. (Teritoriul cedat).

Episcop P. S. Sa Dr. Vasile Stan.

E) Mitropolia Basarabiei, cu eparhiile :

1. *Arhiepiscopia Chişinăului*, cu reşedinţa în Chişinău.

Arhiepiscop şi Mitropolit : Vacant.

Locțiitor de Arhiepiscop și Mitropolit : P. S. Sa Arhiereul Efrem Enăcescu.

2. *Episcopia Cetății Albe*, cu reședința în Ismail.

Episcop Locțiitor : P. S. Sa Policarp Morușca.

F) **Mitropolia Olteniei**, cu eparhiile :

1. *Arhiepiscopia Craiovei* cu reședința în Craiova.

Arhiepiscop și Mitropolit I. P. S. Sa Nifon Criveanu.

2. *Episcopia Argeșului*, cu reședința în Curtea de Argeș.

Episcop Locțiitor : P. S. Sa Arhiereul Emilian Antal Târ-govișteanul.

G) **Inspectoratul Clerului militar**, având sediul în Alba-Iulia.

Episcopul armatei P. S. Sa Dr. Partenie Ciopron.

H) **Episcopul misionar**, pentru Românii ortodocși din Țările apusene și America : P. S. Sa Policarp Morușca, cu reședința 6201 Detroit Av. Cleveland, Ohio.

CONSILIUL EPARHIAL

Președinte : P. S. Sa Dr. **Nicolae Popoviciu**, Episcop

Secția bisericească

Consilier referent : Protoiereu Ic. Stavr. **ZAHARIA MOGA**

Consilieri onorifici :

Petru E. Papp, Ic. stavr. protoiereu în Beiuș,

Ioan Catone, protoiereu în Tinca.

Gavril Cristea, preot î. r. Beiuș

Ioan Petreufă, prof. Acad. teol. Oradea-Timișoara.

Alexandru Drimba, paroh în Girișul Negru.

Consilieri supleanți :

Aurel Mușef, protopop Ceica.

Gheorghe Sărac, preot Beiuș.

Teodor Ciuhandu, preot Roșia.

Secția culturală

Consilier referent : Protoiereu **IOAN EVUȚIANU**

Consilieri onorifici :

Prof. Pașcu Bolcaș, prof. Beiuș.

Dr. Augustin Ciaviciu, avocat Beiuș.

George Bofa, prof. Beiuș.

Constantin Anastasiu, inspector școlar Beiuș.

Un loc vacant.

Consilieri supleanți :

Dr. Pavel Corbu, prof. Beiuș.

Dr. Ioan Nestor, medic, dir. Spit. Beiuș.

Hristea Neagu, dir. școlar Beiuș.

Secția economică

Consilier referent : Protoiereu IOAN GUIAȘIU

Consilieri onorifici :

Grigorie Buciuman, preot
Beiuș.

Vladimir Moșiu, primpretor
Beiuș.

Aurel Roșu, avocat Beiuș.

Dr. Eugen Bocu, jurisconsult
eparhial.

Un loc vacant.

Consilieri supleanți :

Ioan Șendrușiu, diacon Beiuș.

Gh. Băncilă, inginer Beiuș.

Dumitru Pop, șef de serviciu

Pref. Beiuș.

Biroul Consiliului eparhial

Vicar administrativ : IOAN DINU, Arhimandrit

Diacon Aurel Dărăban, direc-
tor de cancelarie.

Dr. Teodor Popa, avocat în
Arad, jurisconsult onorific

Dr. Eugen Bocu, jurisconsult

Pr. Grig. Buciuman

Pr. Pavel Olah

Diacon Ioan Șendrușiu
contabil-șef.

șefi
de
serv.

Pr. Marin Păunescu

Pr. Victor Corbu

Iosif Vașiadi

Pr. Gh. Sărac, casier.

Diacon Gh. Henf, registrator-
arhivar.

Ana Aronoviciu

Maria Maier

șefi
de
birou

imple-
gate

Academia teologică ortodoxă română Oradea

(Detașată provizoriu la Timișoara)

Rector : Prot. Dr. SOFRONIE VLAD

Dr. Ștefan Munteanu, Ic. stavr.

Dr. Ștefan Lupșa, prot.

Dr. Ioan Petreufă, prot.

Dr. Dimitrie Belu, prot.

Dr. Dimitrie Bodea, prot.

Cornel Givulescu, prot.

Teodor Savu, diacon.

Cornel Ardelean, Pr. econom.

Comisiunea examinatoare pentru candidații la preoție și promovare

Președinte: P. S. Sa Dr. **Nicolae Popoviciu**, Episcop

Membrii de drept:

Dr. Sofronie Vlad, rectorul
Academiei și
Zaharie Moga, cons. eparh.

Membri delegați:

Un loc vacant.
Petru E. Papp, prot. Beiuș.
Zaharie Moga, secretar.

Mănăstirea „Izbuc”

Stareț: **ANTIM BENDER**, ieromonah

Gavrilă Samuilă, ieromonah.
Nichita Ciurdea, ieromonah.

Daniil Bafâru, ieromonah.
Gheifazet Dumbravă, ierodiac.

Școala normală ortodoxă română de conducă- toare din Beiuș

Directoare: **MARIA GRIGORESCU**

1. <i>Maria Grigorescu</i>	prof. tit. def. pedagogie
2. <i>Pr. Pavel Corbu</i>	„ tit. prov. religie ortodoxă
3. <i>Elena Dobrescu</i>	„ „ „ lb. română (det. Craiova)
4. <i>Elena Aslan</i>	„ suplin. „ „
5. <i>Virginia Ionescu</i>	„ tit. prov. lb. română (det. Buc.)
6. <i>Viorica Vidican</i>	„ supl. lb. română
7. <i>Elena Cosma</i>	„ tit. def. matematici
8. <i>Olimpia Roșu</i>	„ supl. prov. lb. franceză
9. <i>Constanța Șofariu</i>	„ „ „ pedagogie (det. în Min.)
10. <i>Silvia I. Popescu</i>	„ tit. prov. pedagogie
11. <i>Elena Săfirescu</i>	„ supl. def. istorie (det. Buc.)
12. <i>Maria Bocu</i>	„ „ „
13. <i>Constanța Cosma</i>	„ tit. prov. geografie (det. Buc.)
14. <i>Emilia Greavu</i>	„ supl. geografie

16. <i>Alice Negoescu</i>	prof. tit. def. fiz. chim. (det. Buc.)
17. <i>Marcela Rapișeanu</i>	" suplin. șt. nat: la cat. liberă
18. <i>Dr. Ioan Nestor</i>	" " medicină (dr. școlii)
19. <i>Ing. Roz. Basso-Macavei</i>	" tit. șt. agricole la cat. liberă
20. <i>Margareta Miron</i>	" tit. def. desen-caligr. (det. Buc.)
21. <i>Olimpia Neagu</i>	" " muzică
22. <i>Coriolan Simu</i>	" suplin. vioară
23. <i>Eugenia Micușan</i>	" tit. def. educație fizică
24. <i>Polixenia Corcoveanu</i>	" " prov. lucru manual (det. Min.)
25. <i>Argentina Petrescu</i>	" " gospod. (det. in Min.)
26. <i>Ortenzia Necșulescu</i>	" " def. " (utilizată)
27. <i>Valeria Cârșoi</i>	maestră suplin. țesut
1. <i>Florica Șendrușiu</i>	secretară
2. <i>Georgina Filimon</i>	secretară ajutoare
3. <i>Ana Aștileanu</i>	contabilă
4. <i>Diacon Cornel Moga</i>	casier
5. <i>Aurelia Voif</i>	înv. educ.
6. <i>Ioan Bunea</i>	" "
7. <i>Otilia Stochin</i>	" "
8. <i>Virginia Dumbravă</i>	" "
9. <i>Eva Vaida</i>	" "
10. <i>Maria Nicoreanu</i>	" "
11. <i>Virginia Nicoreanu</i>	" "
12. <i>Nadia Tașaul</i>	economă delegată
13. <i>Cristina Cristian</i>	infermieră penz.
14. <i>Vasilica Popescu</i>	supraveghetoare
15. <i>Florica Moldovan</i>	lenjeră

Internatul eparhial de băieți Beiuș

Director: Preot Profesor CORNEL SAVA

Pedagog: *Gheorghe Henț* diacon

Internatul eparhial de fete Beiuș

Directoare deleg.: Dș. SILVIA CUREȘ

Pedagogă: Dș. *Viorica Ionuț*

Profesori de religie

Prot. *Pașcu Bolcaș*, prof. tit. def. la liceul de fete gr. cat. Beiuș.
 Preot *Cornel Sava*, prot. tit. def. la liceul de băieți gr. cat. Beiuș.
 Preot *Pavel Corbu*, prof. tit. prov. la școala normală de cond.
 ort. rom. din Beiuș.

Senatul fundațiunei „Nicolae Zsiga” din Oradea

Președinte: Îc. stavr. VASILE POPOVICIU, prot. Oradea

Membrii din cler:

Dr. Ștefan Munteanu, prof. la acad. teologică.

Ioan Bonafiu, prof. catihet în Arad.

Andrei Lupșa, paroh în Oradea
Un loc vacant.

Membrii mireni:

Dr. Nicolae Zigre, avocat în București.

Dr. Dumitru Mangra, avocat în Oradea.

Augustin Chirilă, director în Pref. Ilfov București.

Dr. Romul Costa, medic în Arad.

Dr. Nerva Iercan, dir. băncii „Victoria” Arad.

Ioachim Marfa, subdir. la „Victoria” Timișoara.

Valer Ioja, preot, dir. int. „Zsiga” din Oradea, secretar.

Senatul fundațiunei „Dumitru Năgrecnu”

Președinte: P. S. Sa Episcopul *Dr. Nicolae Popoviciu*

Membrii din cler:

Zabarie Moga, consilier referent.

Petru E. Papp, protoiereu Beiuș.

Membrii mireni:

Un loc vacant.

Dr. Nicolae Zigre, avocat în București.

Dr. Ioan Candrea, notar public Beiuș.

Dr. Alex. Hașas, medic, insp.-gen. veterinar în Timișoara.

Dr. Nicolae Mocan, avocat în Timișoara.

Dr. Romul Costa, medic în Arad.

Mihai Popa, func. penz.

Gheorghe Bolcaș, comerciant în Beiuș.

Ioan Fecheș, econom în Funghiu.

Tipografia Diecezană

Director: PETRU FILIMON, preot

Dr. Roșu Ioan, funcționar.

Popa Alexandru, conducător.

Pop Ioan, zețar.

Salingher Andrei, zețar.

Popovici Cornel, mașinist.

Bochiș Alexandru, compactor.

Abrudan Maria, puitoare.

Pătruș Ioan, ucenic.

Laza Nicolae, ucenic.

Ciuciu Nicolae, ucenic.

Popa Gheorghe, ucenic.

Adunarea eparhială

Președinte : **P. S. Sa Dr. Nicolae Popoviciu**, episcop

M e m b r i i :

1. Cercul Beiuș : *Petru E. Papp*, protoiereu în Beiuș.
Dr. Victor Stanciu, prof. univ. Timișoara.
Dr. Augustin Ciaviciu, avocat în Beiuș.
2. „ Beliu : *Emilian Leucufa*, protoiereu în Beliu.
Dr. Romul Capra, adv. în Beliu.
Dr. Ioan Ille, adv. în Beliu.
3. „ Buntești : *Ioan Cioflan*, adm. prot. în Rieni.
Dr. Cornel Papp, notar public în Beiuș.
Ioan Candrea, notar public, în Beiuș.
4. „ Bratca : *Alexandru Drimba*, paroh Girișul Negru.
Dr. Teodor Roxin, avocat în București.
Ioachim Marfa, sub-dir. de bancă în Timișoara.
5. „ Cefa : *Dr. Dimitrie Belu*, prof. Acad. teol. Oradea—Timișoara.
Dr. Alexandru Hașaș, insp.-vet. gen. în Timișoara.
Dr. Romul Cosfa, medic în Arad.
6. „ Ceica : *Aurel Mușet*, protoiereu în Ceica.
Gheorghe Bofa, prof. în Beiuș.
Aurel Roșu, avocat în Beiuș.
7. „ Lunca : *Mihail Jurău*, paroh în Botfeiu.
Dr. Ioan P. Băncilă, avocat în București.
Dr. Ioan Mafei, medic în Brăila.
8. „ Lăzăreni : *Ioan Guiașiu*, prot. cons. ref. Beiuș.
Ioan Mangra, inv. dir. în Ceica.
Alex. Popescu, notar în Lăzăreni.
9. „ Oradea : *Ioan Bonafiu*, catihet i. r. Arad.
vacant.
Dr. Nicolae Zigre, avocat în București.

10. Cercul Oradea- Velenția: *Vasile Popoviciu*, prot. paroh în Oradea.
Dr. Nerva Ieșcan, dir. B-cii Victoria Arad.
Dr. Teodor Popa, avocat în Arad.
11. „ Peșteș: *Dr. Lazar Iacob*, prof. univ. București.
Dr. Aurel Filip, medic-primar în Bârlad.
Eugen Drimba, inv. penz. Tinca.
12. „ Răbăgani: *Ioan Eoufianu*, prot. cons. ref. Oradea.
Pompiliu Dan, insp. șc. i. r. Zărnești.
Ionel Șeitan, dir. de bancă în București.
13. „ Remetea: *Gavril Cristea*, preot penz. Beiuș.
Nicolae Avram, func. la Prim. Arad.
Dr. Ioan Nestor, medic în Beiuș.
14. „ Rieni: *Dr. Ștefan Lupșa*, prof. Acad. teologică
Oradea-Timișoara.
Dr. Liviu Lazar, prof. univ. Cluj.
Petre Popoviciu, dir. băncii Victoria Beiuș.
15. „ Sălard: *Zaharia Moga*, prot. ref. eparh. în Beiuș.
Dr. Nicolae Mocan, adv. în Timișoara.
Valeriu Jurca, primpretor Tinca.
16. Cercul Salontă: *Dr. Ștefan Munteanu*, prof. la Acad. teol.
din Oradea-Timișoara.
Teodor Neș, insp. gen. școlar în București.
Teodor Vașca, dir. Casei Cerc. în Lugoj.
17. „ Tileagd: *Nicolae Popescu*, preot penz. Arad.
Dr. Dumitru Mangra, adv. în Oradea.
Augustin Chirila, dir. Pref. București.
18. „ Tinca: *Ioan Catone*, protoiereu în Tinca.
Dr. Lazar Vaida, avocat în Tinca.
Aurel Miclușă, notar în Tinca.
19. „ Ucuriș: *Ioan Dinu*, arhimandrit, vicar și preș. al
Consistorului din Oradea.
Dr. Teodor Ilușia, medic în Timișoara.
Ludovic Bica, dir. de bancă în Tinca.

20. Cercul Vașcău : *Andrei Popa*, preot penz. Criștior.
Constantin Anastasiu, inspector școlar jud.
Beiuș.

Dr. Cornel Neagu, primpretor Vașcău.

Comisiunea de control a Adunării Eparhiale.

1. *Alexandru Hașaș*, insp. veterinar. 2. *Ioan Bonafiu*, că-
tălitet Arad. 3. *Dr. Teodor Roxin*, adv. București. 4. vacant.

Delegații eparhiei Oradea în Congresul Naț. Bisericesc din București

Clerici : *Dr. Ștefan Munteanu*, prof. Ac. teol. Oradea-Timișoara.
Petru E. Papp, lc. stavr. protoiereu Beiuș.

Mireni : 1. *Dr. Nicolae Zigre*, avocat în București.
2. *Dr. Nerva Iercan*, dir. Banca Victoria Arad.
3. *Dr. Alex Hașaș*, medic, insp. gen. Timișoara.
4. vacant.

SEMATISMUL

Episcopiei ortodoxe române de Oradea-Beiuș

Eparhia are ; 181.247

**Are 12 protopopiate din cari 4 au rămas
in teritoriul cedat**

I. Protopopiatul Beiuș

Numărul sufletelor 28 058.

Sediul : Beiuș

Protopop Ic. stavr. : Petru E. Papp

1. *Beiuș*, p. Beiuș, g. Beiuș, 2795, hr. Arh. Mihail și Gavril, două case par., 51 jug. 1155 st., paroh I. Petru E. Papp, protopopul tractului Beiuș, paroh II. Ilie Mihele. Preot-ajutor Aurel Briscan.
2. *Belegeni*, p. Sudrigiu, g. idem, 462, hr. Buna-Vestire vac. supl. de pr. N. Popa.
3. *Binșele*, p. Beiuș, g. idem, 786, hr. Sf. Nicolae, 16 jug. 446 st., paroh Miron Papp.
4. *Budureasa*, cu filia Cărbunari, p. Budureasa, g. Beiuș, 1597, hr. sf. Nicolae, casă par., 23 jug. 1592 st. paroh Vasile Neșea.
5. *Burda*, p. Beiuș, g. idem, 478, hr. sf. Gheorghe, 7 jug. 333 st., supl. de pr. Miron Papp.
6. *Căbești*, p. Remetea, g. Beiuș, 1156, hr. Ad. Născ. de Dumnezeu, casă par., 5 jug. 322 st. adm. par. Ioan Stănescu.
7. *Cresuia*, p. Beiuș, g. idem, 760,*hr. Arh. Mihail și Gavril, 9 jug., paroh Iosif Niagrău.

N. B. Responsabilitatea pentru exactitatea datelor privește pe conducătorii oficiilor protopopești.

Numeri arabici de lângă numele gării arată numărul sufletelor.

Prescurtările : p. — poșta ultimă ; g. — gara ; hr. — hramul bisericii ; casă par. — casă parohială ; 32 jug. — sesia parohială ; vac. — vacanță ; supl. — suplinire.

8. *Curăfele*, p. Beiuș, g. idem, 640, hr. sf. Nicolae, 3 jug. 77 st., paroh Turturel Tâmpenariu.
9. *Damiș*, p. Remetea, g. Beiuș, 717, hr. Arh. Mihail și Gavril, 12 jug. 246 st. p. adm. par. ierom. Daniil Batâru.
10. *Drăgănești*, g. idem. 411 hr. Ad. Născ. de Dumnezeu, 7 jug. 800 st., paroh Nichita Popa.
11. *Drăgofeni*, p. Remetea, g. Beiuș, 631, hr. sf. Gheorghe, 3 jug. 541, adm. paroh. Virgil Mazilescu.
12. *Feneriș*, p. Beiuș, g. idem, 834, hr. Arh. Mihail și Gavril, 17 jug. 1431 st., paroh Traian Șendruțiu.
13. *Goila*, p. Remetea, g. Beiuș. 282, hr. Ad. Născ. de Dumnezeu, 2 jug. 348 st. vac. supl. de pr. Aurel Buda.
14. *Gurbești*. p. Remetea, g. Beiuș, 321, hr. Arh. Mihail și Gavril, 2 jug. 477, st. vac. supl. de pr. Chiril Rusianu.
15. *Josani*, p. Remetea, g. Beiuș, 492 hr. sf. Nicolae, casă par. 5 jug. 949 st. paroh Aurel Buda.
16. *Lazuri*, p. Remetea, g. Beiuș, 612 hr. Sf. Nicolae, 1 jug. 550 st, vac. supl. de pr. Adrian Ciuhandu.
17. *Meziad*, p. Remetea, g. Beiuș, 2022 hr. sf. Gheorghe 8 jugh. 485 st. paroh Ioan Papp.
18. *Mizieș*, p. Beiuș, g. idem, 748, hr. sf. Gheorghe, 20 jug. 533 st., paroh Florian Goina.
19. *Nimuești*, p. Beiuș, g. idem, 1240 hr. Pogorârea Sfântului Duh, casă par., 13 jug. 1596 st., paroh Cornel Popoviciu.
20. *Pociovești*, p. Beiuș, g. idem, 577, hr. Arh. Mihail și Gavril, 13 jugh., paroh Gheorghe Papp.
21. *Pocola*. p. Beiuș, g. idem, 297, hr. Adormirea Născ. de Dumnezeu, casă par, 26 jug. adm. par. Dimitrie Săliștean.
22. *Remefi*, p. Remetea, g. Beiuș, 386 n'are bis. vac. supl. de de ierom. D. Batâru.
23. *Remetea*, p. Remetea, g. Beiuș, 520, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 6 jug. 800 st. adm. par. Chiril Russian.

24. *Roșia*, p. Remetea, g. Beiuș, 2754, hr. sf. Gheorghe, 60 jug., 643, st. paroh Teodor Ciuhandu.
25. *Saca*, p. Budureasa, g. Beiuș, 361 hr. sf. Gheorghe, 6 jug. 409 vac. supl. de A. Ciuhandu.
26. *Sânmartin*, p. Beiuș, g. idem, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par. 19 jug. 1222 st., paroh Dumitru Tonț.
27. *Șebiș*, p. Sudrigiu, g. idem, 577, hr. Arh. Mihail și Gavril, 11 jug. 885 st., paroh Gh. Gavra.
28. *Săliștea de Beiuș*, p. Budureasa g. Beiuș, 591, hr. Arh. Mihail și Gavril, 1 jug., 200 st. adm. par. I. Negroiu.
29. *Șoimuș Pefreasă*, p. Remetea, g. Beiuș, 866 hr. sf. Gheorghe, casă par. 12 jug. 872 st., paroh Gh. Cooș.
30. *Sobodol L.* p. Remetea, g. Beiuș, 603, hr. sf. Nicolae, 9 jug. 1174 st., vac. supl. de D. Gherlan.
31. *Talpe*, p. Budureasa, g. Beiuș, 496, Adormirea Născ. de Dumnezeu, 8 jug. 635 st. paroh Ioan Burcea.
32. *Telec*, p. Budureasa, g. Beiuș, 293, hr. sf. Ilie, paroh Aurel Ciuhandu.
33. *Tomnatec*, p. Remetea, g. Beiuș, 539, n'are bis. 15 jug. vac. supl. de I. Marinescu.
34. *Țigănești*, p. Sudrigiu, g. idem. 658, vac. supl. de pr. Gh. Gavra.
35. *Zece-Hofare*, p. Remetea, g. Beiuș, 1116, n'are bis., adm. paroh I. Marinescu.

II. Protopopiatul Beliu

Nămărul sufletelor: 18.787

Sediul: Beliu

Protopop: Emilian Leucufa.

1. *Agrîș*, p. Beliu, g. Bocsig, 374, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 32 jug. paroh Ioan Paul.

2. *Archiș*, p. Beliu, g. Bocsîg, 514, hr. Cuv. Paraschiva 32 jug. paroh Teodor Lazie.
3. *Beliu*, p. Beliu, g. Bocsîg, 1068, hr. sf. Nicolae, casă par. 64 jug., paroh Emilian Leucuța.
4. *Benești*, p. Beliu, g. Bocsîg, 338, hr. Înălțarea Domnului, 32 jug., paroh I. Huțu.
5. *Bocbia*, p. Beliu, g. Bocsîg, 407 hr. Mihail și Gavril 32 jug. vac. supl. de pr. I. Huțu.
6. *Boțfeiu*, p. Beliu, g. Bocsîg, 471, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 32 jug., paroh Mihai Giurău.
7. *Cărand*, p. Beliu, g. Bocsîg, 917, hr. Înălțarea Domnului, 32 jug. paroh Cornel Musca.
8. *Chișlaca* p. Beliu, g. Bocsîg, 1380, Arh. Mihail și Gavril, casă paroh., 26 jug., paroh Simeon Leucuța.
9. *Ciunțești*, p. Beliu, g. Bocsîg, 505, hr. Buna-Vestire. casă paroh., 24 jug., paroh Gheorghe Todinca.
10. *Coroiu*, p. Beliu, g. Bocsîg, 415, hr. Cuv. Paraschiva, casă paroh., 32 jug., paroh Octavian Țolea.
11. *Craiova*, p. Beliu, g. Bocsîg, 557, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă paroh., 32 jug., paroh Vasile Pantea.
12. *Comănești*, p. Beliu, g. Bocsîg, 180, hr. Adorm. Născăt. de Dumnezeu, vac. supl. de pr. Mihail Giurău.
13. *Groșeni*, cu filiala Bârzești, p. Beliu, g. Bocsîg, 1415, hr. Cuv. Paraschiva, casă paroh., 32 jug. paroh Ioan Bărdaș.
14. *Hășmaș*, ca filiala Clit, p. Beliu, g. Bocsîg, 1088, hr. Cuv. Paraschiva, casă par., 32 jug. paroh Traian Țicra.
15. *Hodișel*, p. Beliu, g. Bocsîg, 577, hr. Buna-Vestire, 31 jug. vac. supl. de pr. Gh. Todinca din Ciunțești.
16. *Mărăuș*, p. Beliu, g. Bocsîg, 566, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 16 jug., adm. par. I. Costache.
17. *Mocirla*, p. Beliu, g. Bocsîg, 868, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 22 jug., adm. parohial Romul Gh. Ilie.

18. *Nermiş*, p. Beliu, g. Bocsig, 384, hr. Cuv. Paraschiva 5 jug. vac. supl. de pr. I. Huţu.
19. *Rogoz de Beliu*, p. Beliu, g. Bocsig, 282, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 32 jug., paroh Ioan Lazie.
20. *Secaciu*, p. Beliu, g. Bocsig, 376, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă paroh., 6 jug., jum. adm. parohial Ioan Ardelean
21. *Săc*, p. Beliu, g. Bocsig, 496, hr. Înălţarea Domnului, 32 jug., paroh vac. supl. de T. Lazie.
22. *Şiad*, p. Beliu, g. Bocsig, 577, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 25 jug., paroh Vasile Leucuţa.
23. *Stoineşti*, p. Beliu, g. Bocsig, 375, hr. Arh. Mihail şi Gavril vac. supl. de pr. Ioan Lazie din Rogoz de Beliu.
24. *Susag*, cu filiala Tălmăciu, p. Beliu, g. Bocsig, 1426, hr. Arh. Mihail şi Gavril, casă par., 32 jug., paroh Oct. Ciuhăndu.
25. *Tagădău*, p. Beliu, g. Bocsig, 627, hr. Pog. Duhului Sfânt, 30 jug., paroh Ioan Papp.
26. *Ucureş*, cu filiala Bodi, p. Ucureş, g. Tinca, 1491, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 32 jug., paroh Ananie Sârbu
17. *Urviş de Beliu*, p. Beliu, g. Bocsig, 383, hr. Înălţarea Domnului, 32 jug., vac. supl. de pr. Traian Ţicra.

III. Protopopiatul Ceica

Numărul sufletelor : 38 824

Sediul : Ceica

Protopop : Aurel Muşet

1. *Bicăcel*, p. Lăzăreni, g. Calea-Mare, 510, hr. sf. Ioan Botezătorul, 16 jug., vac. supl. de pr. Ioan Popa Dalea din Cărăndeni.

2. *Bucium*, cu filia Drăgești, p. Ceica, g. idem, 364, hr. sf. Gheorghe, 31 jug. 911 st., Adm. par. Iustin Fofiu.
3. *Bucuroaia*, p. Drăgești, g. idem, 749, hr. Adormirea Maicii Domnului, 8. jug., 755 st., vac. supl. de pr. Aurel Puticiu.
4. *Calea-Mare*, cu filiala Dicănești, p. Lăzăreni, g. Calea-Mare, 800, hr. Buna-Vestire, 20 jug., paroh pr. Miron Bălan.
5. *Cărăndeni*, p. Lăzăreni, g. Calea-Mare, 372, hr. sf. Arh. Mihail și Gavril, 16 jug., pr. Ioan Popa Dalea.
6. *Cârpeștii-Mari*, p. Dobrești, g. Hidișel-Nan, 589, hr. Arh. Mihail și Gavril, 8 jug. 593 st., paroh Gh. Giurău.
7. *Cârpeștii-Mici*, cu filia Sâmbăta, p. Ceica, g. Dușești, 592, hr. sf. Dimitrie, casă par., 13 jug. 1414 st., paroh pr. Leontin Nica.
8. *Ceica*, p. Ceica, g. idem, 941, hr. Pog. Duhului Sfânt, casă par. 5 jug. 126 st. paroh Aurel Mușet, prot. tractului Ceica.
9. *Ceișoara*, p. Ceica, g. idem, 984, hr. Pog. Duhului Sfânt, 15 jug. 1348 st., paroh Gheorghe Boțioc.
10. *Corbești*, p. Ceica, g. idem, 888, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par. 21 jug. 1111 st., paroh Gh. Cociș.
11. *Cotigleț*, p. Drăgești, g. idem, 888, hr. Arh. Mihail și Gavril, 9 jug. 1068 st., paroh Aurel Puticiu.
12. *Crâncești*, p. Dobrești, g. Hidișel-Nan, 725, hr. sf. Simeon, casă par., 10 jug. 1213 st., paroh Iosif Costa.
13. *Dobrești*, g. în loc, p. idem, 1500, hr. Arh. Mihail și Gavril, 13 jug., paroh Oct. Roșu.
14. *Dușești*, cu filia Rogoz, p. Ceica, g. Dușești, 930, hr. Pog. Duh. Sfânt, casă par. 16 jug., 1136 st. Paroh Florian Opriș.
15. *Forosig*, p. Vintere, g. Holod, 561, hr. Buna-Vestire, 30 jug. 98 st. paroh. Virgil Bogdan.
16. *Hodiș*, p. Vintere, g. Holod, 503, hr. sf. Gheorghe, 2 jug. 1119 st. vac. supl. pr. M. Iova.
17. *Incești*, p. Ceica, g. idem, 749, hr. Buna-Vestire, 6 jug. 105 st. paroh I. Vasilescu.

18. *Lăzăreni*, cu filia Gruiculung, p. Lăzăreni, g. Calea-Mare, 761, hr. Adormirea Maicii Domnului, casă par. 32 jug. paroh Eugen Racolțea.
19. *Luncasprie*, p. Dobrești, g. idem, 1293, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par. 23 jug. 576 st., paroh I. Manole.
20. *Lupoiaia*, cu filiile Dumbrăvița și Holod, p. Vintere, g. Holod, 659, hr. sf. Nicolae, casă par., 23 jug. 576 st., paroh Mihail Iovă.
21. *Mihaleu*, p. Lăzăreni, g. Calea Mare, 852, hr. Adormirea Maicii Domnului, 32 jug. paroh Gh. Cosma.
22. *Nanhidișel*, p. Dobrești, g. Nanhidișel, 924, hr. Arh. Mihail și Gavril, 9 jug., Adm. par. Petru Olteanu.
23. *Poiana Moșilor*, p. Drăgești, g. idem, hr. Sf. Gheorghe, 486, 2 jug. adm. par. Gh. Bordaș.
24. *Sfracoș*, p. Drăgești, g. idem, 571, hr. Arh. Mihail și Gavril, 4 jug. 184 st., Adm. par. ierom. Gavrilă Samuilă.
25. *Tășad*, p. Drăgești, g. Tășad, 1617, hr. sf. Constantin și Elena, casă par. 20 jug. 582 st., paroh Ioan Paul.
26. *Topa de jos*, p. Dobrești, g. Nanhidișel, 533, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 1 jug. 936 st. vac. supl. de pr. Gh. Hașăș.
27. *Topa de sus*, p. Dobrești, g. Nanhidișel, 899, hr. Arh. Mihail și Gavril, 6 jug. 339 st. paroh Gheorghe Hașăș.
28. *Topești*, p. Ceica, g. Drăgești, 407, hr. Arh. Mihail și Gavril, 5 jug. 113 st., vac. supl. de pr. Vasilescu din Incești.
29. *Valea-Mare*, p. Vintere, g. Holod, 479, hr. Buna-Vestire, 19 jug. 800 st., Adm. par. pr. I. Foltuțiu.

I. Parohii din protopopiatul Orăzii

30. *Felcheriu*, p. Drăgești, g. idem, 807, hr. sf. Nicolae, 32 jug., paroh Teodor Popa.
31. *Hidișelul de jos*, p. Mierlău, g. idem, 721, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 8 jug. paroh Ioan Ivan.
32. *Hidișelul de sus*, p. Mierlău, g. idem, 1350, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 10 jug. paroh Șt. Popa.

33. *Mierlău*, p. Mierlău, g. idem, 862, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par. 23 jug. paroh Aurel Jurca.
34. *Sânțelec*, p. Drăgești, g. idem, 1029, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par. 32 jug. adm. paroh. Gheorghe M. Teaha.

II. Parohii din protopopiatul Aleșd

35. *Călăfeș*, p. Drăgești, g. idem, 1236, hr. sf. Ioan Botezătorul, 23 jug. paroh Ioan Tr. Filip.

III. Parohii din protopopiatul Tileagd

36. *Borșea*, p. Drăgești, g. Tășad 702, hr. Arh. Mihail și Gavril, 16 jug. paroh Traian Gherghel.
37. *Chigic*, p. Drăgești, g. Tășad 695, hr. Muc. Gheorghe, casă par. 8 jug. 43 st. paroh Silviu Sabău.
38. *Copăcel*, p. Drăgești, g. Tășad 917, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 8 jug. 1132 st. Adm. paroh. I. Năstase.
39. *Fâșca*, p. Drăgești, g. Dobrești, 841, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par. 9 jug. 1549, st. vac. suplinită de D. Vușcan.
40. *Hotar*, p. Drăgești, g. Tășad, 1428, hr. Muc. Gheorghe. casă par. 12 jug. 654 st. paroh Alex. Moldovan.
41. *Sărând*, p. Drăgești, g. Tășad, 1109, hr. Nașt. sf. Ioan Botez. casă par. 22 jug. paroh Iosif Bonta.
42. *Șerghiș*, p. Drăgești, g. Tășad, 1000, hr. Pogor. Duh. Sfânt, 14 jug. 705 st. paroh Dimitrie Vușcan.
43. *Subpiatră*, p. Drăgești, g. Tășad, 573, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu; 6 jug. vac. supl. de pr. Alex. Moldovan din Hotar.
44. *Surduc*, p. Drăgești, g. Tășad, 937, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 7 jug. 738 st. paroh A. Vușcan.
45. *Tilcuș*, p. Drăgești, g. Tășad, 1173 hr. Arh. Mihail și Gavril, 20 jug. paroh Vasile Frențiu.
46. *Vârciorog*, p. Drăgești, g. Tășad, 1394, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par. 30 jug. 1192 st. paroh Teodor Tamba.

IV. Protópopiatul Răbăgani

Numărul sufletelor : 16.963

Sediul : Răbăgani

Adm. ppesc : Preot Grațian Chișiu

1. *Albești*, p. Vintere, g. Holod ori Rogoz, 684, hr. Pog. sf. Duh, 15 jug. paroh Ioan Eana.
2. *Borz*, p. Uileac, B. g. Borz, 423, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par. 5 și jum. jug. paroh Fabjan Roman.
3. *Câmpani Pm.* p. Dobrești, g. idem. 777, hr. Pog. Sf. Duh. —, 8 și jum. jug. paroh Ioan Popu.
4. *Copăceni*, p. Sâmbătă, g. Rogoz, 364, hr. M. Gheorghe 8 jug. adm. par. V. Depărățeanu.
5. *Cojdeni*, p. Vintere, g. Holod, 1027, hr. Arh. Mihail și Gavril, 6 jug. adm. par. Petru Hora.
6. *Dumbrăvița de Codtu*, p. Uileac-B., g. Urviș B. 1650 hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 15 și jum. jug. paroh Tr. Pășcuț.
7. *Forău*, p. Uileac-B., g. idem. 1365, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par. 20 jug. paroh A. Bucșa.
8. *Hidiș*, p. Vintere, g. Holog, 605, hr. Teodor Tiron, 8 jug. vac. supl. de I. Eana.
9. *Ojești*, p. Sâmbăta, g. Rogoz, 281, hr. Buna-Vestire, 8 jug. adm. par. A. Bulacu.
10. *Pomezau*, p. Dobrești, g. idem. 317, hr. Pogor. Duh. sf. 6 jum. jug. paroh Nicolae Pechi.
11. *Răbăgani*, p. Vintere, g. Holod, 829, hr. Înălțarea Domnu. lui, 12 jug. paroh Grațian Chișiu, adm. prot.
12. *Rotărești*, p. Sâmbăta, g. Rogoz, 408 hr. sf. Nicolae, 10 jug. adm. par. Corneliu Seliștean.
13. *Săldăbagiu*, p. Vintere, g. Ginta, 1362, hr. sf. Nicolae, 32 jug., adm. par. Alex. Popovici.
14. *Sânicolaul de Beiuș*, p. Uileac B, g. Șoimi, 382, hr. Intrarea în Biserică, casă par., 5 jum. jug. vac. supl. de pr. Ioan Șandra din Șoimi.

P. 8

15. *Săucani*, p. Vintere, g. Holod, 966, hr. Înălțarea Domnului, casă par., 16 jug., paroh Ioan Tocuț.
16. *Săliște Pm.*, p. Vintere, g. Holod, 343 hr. Înălțarea Domnului, vac. supl. de păr. I. Tocuț din Săucani.
17. *Sîfani*, p. Dobrești, gara idem, 720, hr. Teodor Tiron, casă par., 16 jum. jug. paroh V. Brânda.
18. *Spinuș-Pm.*, p. Dobrești, g. Dobrești sau Holod, 507, hr. sf. Nicolae, casă par., 7 jug., vac. supl. de N. Pechi.
19. *Suplacul de Tinca*, p. Ginta, g. Șoimi, 899, hr. Buna Vestire, casă par., 32 jug. paroh Nicolae Cernău.
20. *Urvișul de Beiuș*, p. Uileac-B., g. în loc, 1264, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 20 jug., parohul Petru Sonea.
21. *Văleni Pm.*, p. Dobrești, g. idem. 970, hr. sf. Nicolae, 8 jum. jug., adm. par. Gh. Cismaș.
22. *Vărășeni*, p. Sâmbăta, g. Rogoz, 818, hr. Buna Vestire, 16 jug., vac. supl. de păr. Gr. Chișiu, adm. ppesc Răbăgani.

V. Protopopiatul Rieni

Numărul suflelor: 17.501

Sediul: Pietroasa

Adm. ppesc: Preot Ioan Cioflan

1. *Băleni*, p. Sudrigiu, g. idem, 399, n'are biserică, 2 jug., vac. supl. de pr. I. Șarba din Totoreni.
2. *Brădeș*, p. Sudrigiu, g. idem. 796, hr. sf. Ioan Teologul, paroh Matei Goldiș.
3. *Broaște*, p. Sudrigiu, g. idem, 400, hr. sf. Ioan Teologul, 7 jug., vac. supl. de pr. A. Cioflan.
4. *Bunfești*, p. Sudrigiu, g. idem, 828 hr. Buna Vestire, casă par., 9 jug. paroh Pompiliu Coste.
5. *Chișcou*, p. Sudrigiu, g. idem, 1382, hr. Arh. Mihail și Gavril, paroh Florian Lazea.
6. *Cociuba Mică*, p. Pietroasa, g. Sudrigiu, 436, hr. M. Gheorghe, 7 jug. vac. supl. de I. Cioflan.
7. *Cusuș*, p. Sudrigiu, g. idem. 1026 hr. sf. Treime, casă par. 6 jug., paroh Augustin Briscan.

8. *Dumbrăveni*, p. Sudrigiu, g. idem, 430, hr. Scimbarea la față, paroh A. Cioflan.
9. *Ferice*, p. Sudrigiu, g. idem, 1024, hr. Arh. Mihail și Gavril, adm. parohial Ilie Panda.
10. *Gurani*, p. Petroasa, g. Sudrigiu, 1056, hr. Muc. Gheorghe, adm. parohial Petru Șonca.
11. *Hinčiriș*, p. Sudrigiu, g. idem, 1353, hr. Înălțarea Domnului, casă par., 10 jug. fânaț, vac. supl. de I. Șarba.
12. *Lazuri de Beiuș*, p. Sudrigiu, g. idem, 611, hr. Pog. sfântului Duh, casă par., 13 jug. paroh Alex. Popa.
13. *Lelești*, p. Sudrigiu, g. idem, 641, hr. Buna Vestire, adm. par. Șt. Popescu.
14. *Măgura*, p. idem, 380, n'are biserică, vac. supl. de pr. Fl. Lazea din Chișcou.
15. *Meraș*, p. Beiuș, g. idem, 384, hr. Adormirea Născ. de Dumnezeu, 2 jug. vac. supl. de pr. Alex. Popa, din Lazuri de Beiuș.
16. *Petroasa*, p. Sudrigiu, g. idem, 1004, hr. Pog. sfântului Duh, paroh Ioan Cioflan, adm. prot.
17. *Poienii de jos*, p. Sudrigiu, g. idem, 545, hr. Arh. Mihail și Gavril, 4 jug., paroh Gheorghe Ștefan.
18. *Poienii de sus*, p. Sudrigiu, g. idem, 761 hr. Arh. Mihail și Gavril, paroh Gheorghe M. Teaha.
19. *Rieni*, p. Sudrigiu, g. Rieni, 778, hr. Muc. Teodor Tiron, 14, jug. vac. supl. de pr. Gr. Pădurice.
20. *Săud*, p. Sudrigiu, g. idem, 559, hr. Muc. Gheorghe adm. par. I. Bortoș.
21. *Sudrigiu*, p. în loc, g. idem, 422, hr. sf. Ierarh Nicolae, 2 jug. paroh G. Pădurice.
22. *Tărcâișa*, p. Beiuș, g. idem, 830, hr. Pogor. sfântului Duh, adm. par. Gh. Ionescu.
23. *Totoreni*, p. Beiuș, g. idem, 450, hr. Adormirea Născ. de Dumnezeu, 4 jug. paroh Ilie Șarba.
24. *Valea neagră de jos*, p. Sudrigiu, g. Rieni, 646, hr. Arh. Mihail și Gavril, vac. supl. de pr. N. Ciușdea.

25. *Valea neagră de sus*, p. Sudrigiu, g. Rieni, 359, hr. sf. Ierarh Nicolae, vac. supl. de pr. Fl. Lazea din Chişcou.

VI. Protopopiatul Salonta

Numărul suflelor : 18 148

Sediul: Ciumeghiu

Adm. prof.: Preot Miron Popoviciu

1. *Batăr*, p. Batăr, g. idem, 1725, hr. Sf. Erarh Nicolae, casă par., 32 jug., 145 st., paroh Ioan Dan.
2. *Boiu*, p. Ghiorac, g. Boiu, 257, hr. Sf. Niculae, 1800 st. p. paroh Ioan Ţirban.
3. *Căuaşda*, p. Gurbediu, g. idem, 989, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 32 jug., paroh Nic. Păcală.
4. *Ciumeghiu*, p. în loc, g. idem, 2536, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 30 jug., 646 st. paroh M. Popoviciu adm. protopopesc.
5. *Ghiarac*, p. în loc, g. idem, 632, hr. sf. Gheorghe 32 jug. paroh Traian Nicoară.
6. *Homorog*, p. Ciumeghiu, g. Homorog, 1772, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 35 jug., 0.77 st., paroh Alex. Silaghi.
7. *Ianoşda*, p. Ciumeghiu, g. idem, 2255, hr. Arh. Mihail şi Gavril, casă par., 63 jug., 563 st., paroh M. Dronca,
8. *Regina Maria*, p. Tămaşda, g. idem, 1492, casă par., 32, jug., paroh Florian Bereteu.
9. *Tămaşda*, p. în loc, g. Tămaşda, 1188, hr. Buna-Vestire, casă par., 33 jug., 353 st. paroh Dimitrie Haşaş.
10. *Tăuf*, p. în loc, g. idem, 1339, hr. Muc. Gheorghe, casă par., 31 jug., 1380 st. paroh Ghêorghe Cioara.
11. *Tulca*, p. Tulca, g. idem, 3963, hr. Sf. Erarh Nicolae, casă par., 64 jug., paroh I Ioan Porumb, paroh II Vasile Stanciu.

VII. Protopopiatul Tinca

Numărul sufletelor ; 22.688

Sediul : Tinca

Protopop : Ioan Catone

1. *Călăcea*, p. Ucuriș, g. Tinca, 903, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 32 jug., adm. par. Gavril Popoviciu.
2. *Căpâlna*, p. Gintă, g. idem, 879 hr. sf. Nicolae, 30 jug., paroh Florian Hanaș.
3. *Cărăsău*, p. Cheșa, g. Căpâlna, 1260, hr. Pogorârea Duhului Sfânt casă par., 23 jug., paroh Gheorghe Vereș.
4. *Cărănzul*, p. Husasăul de Tinca, g. Calea mare, 230, hr. Sf. Ioan Botezătorul, 8 jug., 957 st. p. vac. supl. de Gh. Cosma.
5. *Cheșa*, p. Cheșa, g. Tinca, 1303, hr. Nașterea Născ. de Dumnezeu, casă par., 32 jug., paroh Longin Popa.
6. *Cociuba-Mare*, p. Tinca, g. idem, 1474, hr. Adorm. Maicii Domnului, casă par., 27 jug., paroh Pompiliu Teaha.
7. *Fonău*, p. Husasăul de Tinca, g. Tinca, 632, hr. Adorm. Maicii Domnului, 32 jug., paroh Cornel Andru.
8. *Girișul-negru*, p. Belfir, g. Tinca, 1419, hr. sf. Nicolae, 32 jug., paroh Alex. Drimba, Preot ajutor Nicolae Turla.
9. *Gepiș*, p. Husasăul de Tinca, g. Calșa-Mare, 987, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par., jug. paroh Vasile Goldiș.
10. *Gurbediu*, p. Gurcediu, g. idem, 1819, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 32 jug., paroh Nicolae Costa.
11. *Husasăul de Tinca*, p. idem, g. Tinca, 1569 hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 32 jug., paroh Aurel Budiu.
12. *Miersig*, cu filiala Șauaeu, p. Tinca, g. Tinca, 1256, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 32 jug., paroh Florian Horgea.
13. *Olcea*, p. Belfir, g. Tinca, 894, hr. sf. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 24 jug., paroh Gh. Abrudan.

14. *Oșand*, p. Husasău de Tinca g. Tinca, 932, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 32 jug., paroh Paul Drugaș.
15. *Petid*, p. Cheșa, g. Căpâlna, 1196, hr. Buna-Vestire, casă par., 26 jug., paroh Gh. Pop.
16. *Râpa*, p. Tinca, g. idem, 1091 hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 26 jug., paroh V. Bulzan.
17. *Robani*, p. Ginta, g. idem, 460, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 14 jugh., paroh Teodor Iova.
18. *Sîfitelec*, p. Tinca, g. idem, 1186, hr. sf. Nicolae, casă par., 32 jug., paroh Florian Tenț.
19. *Șoimi*, p. Uilacul de Beiuș, g. idem, 516, hr. Arh. Mihail și Gavril, paroh Ioan Șandra.
20. *Șumugiu*, p. Mierlău, g. idem, hr. Arh. Mihail și Gavril, 1048, casă par., 32 jug., paroh Petru Bogdan.
21. *Tinca I.*, p. idem, g. idem, 993, hr. sf. Nicolae, casă par., 32 jug., paroh Ioan Catone, protopopul tractului Tinca.
22. *Tinca II.*, p. Tinca g. idem, 32 jug., paroh Miron Mărușca.
23. *Ursad*, cu filiala Poclușa de Beliu, p. Uilacul de Beiuș, g. Șoimi, 639, hr. Arh. Mihail și Gavril și 16 jug., paroh Constantin Ciurba. La filie adm. par. D. Prada.

VII Protopopiatul Vașcău

Numărul sufletelor: 20 278.

Sediul: Vașcău

Protopop: Aurel Terebenț

1. *Băița*, p. Băița, g. Lunca, 363, hr. Pogorârea Sfântului Duh, adm. par. Alexandru Nica.
2. *Bribeni*, p. Lunca, g. idem, 587, hr. Cuvioasa Paraschiva, vac. supl. de pr. Tr. Bursașiu din Șuștiu.
3. *Călugări*, p. Cărpinet, g. Vașcău, 1270, hr. Buna-Vestire, casă par. paroh Aurel V. Florea.
4. *Câmp*, p. Vașcău, g. idem, 1463, hr. sf. Arh. Mihail și Gavril, casă par., adm. par. Gh. Plisco.

5. *Câmpani*, p. Băița, g. Lunca, 1495, hr. sf. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 4 jug., 4 jug., 294 st. paroh Gavril Toader.
6. *Cărpinet*, p. Cărpinet, g. Vașcău, 692, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 21 jug., 717 st., paroh Aurel Cioara.
7. *Colești*, p. Vașcău, g. idem, 758, hr. sf. Arh. Mihail și Gavril, casă par., vac. supl. de pr. Gh. Plisco din Câmp.
8. *Criștior*, p. Criștior, g. Vașcău, 1291, hr. sf. Arh. Mihail și Gavril, 1 jug., 214 st., paroh Vasile Tamba.
9. *Fânafe*, p. Băița, g. Lunca, 697, hr. Muc. Dimitrie, 676 st., paroh Sabin Porje.
10. *Ghigbișeni*, p. Rieni, g. Ștei, 1427, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, casă par., 13 ju., 785 st., paroh Traian Bogdan.
11. *Hârsești*, p. Lunca, g. idem, 414, hr. Intrarea în Biserică, vac. supl. de pr. Cornel Popoviciu din Șeghiște.
12. *Hofărel*, p. Lunca, g. Ștei, 367, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, vac. supl. de pr. Emil Botișel din Ștei.
13. *Izbuc*, p. Cărpinet, g. Vașcău, 1226, hr. sf. Arh. Mihail și Gavril, vac. supl. de pr. A. Florea din Călugări.
14. *Lebeceni*, p. Criștior, g. Vașcău, 651, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, 20 jug., 651 st., paroh Gheorghe Cucu.
15. *Lunca*, p. Lunca, g. idem, 1167, hr. Arh. Mihail și Gavril, casă par., paroh Axentie Nica.
16. *Petriteni*, p. Rieni, g. idem, 602, hr. sf. Arh. Mihail și Gavril, adm. par. ierom. Nichita Ciurdea.
17. *Poiana*, p. Criștior, g. Vașcău, 809, hr. sf. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 3 jug., 325 st., adm. par. Ioan Gheorghe.
18. *Săliște de Vașcău*, p. Criștior, g. Vașcău, 688, hr. sf. Gheorghe, casă par., paroh Valentin Pop.
19. *Sârbești*, p. Lunca, g. idem, 512, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, paroh Alex. Bursașiu.
20. *Șeghiște*, p. Lunca, g. idem, 678, sf. Arh. Mihail și Gavril, casă par., 12 jug., adm. par. Cornel Popoviciu.

21. *Ștei*, p. Lunca, g. Ștei, 567, hr. sf. Apostoli Petru și Pavel, casă par., 3 jug., 1063 st., paroh Emil Botișel.
22. *Sușfiu*, p. Lunca, g. idem, 542, hr. Arh. Mihail și Gavril, paroh Traian Bursașiu.
23. *Vârzarii de jos*, p. Vașcău, g. idem, 507, hr. Adorm. Născ. de Dumnezeu, vac. supl. de pr. A. Cioara.
24. *Vârzarii de sus*, p. Vașcău, g. idem, 327, hr. Înălțarea sf. Cruci, vac. supl. de pr. Gh. Cucu.
25. *Vașcău*, p. Vașcău, g. idem, 1178, hr. Pogorârea Sfântului Duh, casă par., 21 jug., 1569 st., paroh Aurel Terebenț, protopopul tractului.

PARTEA
DE ZIDIRE SUFLETEASCĂ

M. S. REGELE MIHAI I.

Indemnuri pentru Anul nou

Omul trupesc și omul duhovnicesc

Înscriem încă un an în cartea vieții. A mai trecut încă unul din scurta noastră viață pământească. A fost un an greu, în care mulți dintre frații noștri au simțit multe necazuri și lipsuri. La început de an nou se cuvine ca fiecare dintre noi să se coboare în adâncul sufletului său și să-și pună întrebarea, cât bine și cât rău a făcut? Să facem examen curat și drept vieții noastre, ca să ne putem vedea, atât faptele bune, cât și cele rele pe care le-am făcut. Numai făcând așa, vom putea afla, dacă ne-am mai îndreptat viața ori ne-am infundat și mai tare în prăpastia păcatului. Acest examen nevăzut, pe care îl vom da înaintea celui mai drept și nepărtinitor tribunal din lume, în fața *conștiinței* noastre, ne va adevăra de credință ori necredință, de adevăr ori de minciună, de dragoste ori de ură, de dreptate ori fără de lege, de pace ori zavistie și răsbunare. Încotro va cădea oare cumpăna? Înspre Hristos ori înspre diavol? Spre viață ori moarte? Examenul acesta, adevărat punerea în față a faptelor celor bune și a celor rele, ne va fi de mare folos. Poate, că va fi baia curățirii, a renașterii și a înălțării noastre! Căci, de bună seamă, văzându-și omul căderea, uriciunea și urmările păcatului său, — nu-l va mai putea iubi, ci îl va urî și-l va îndepărta dela sine, că pe o rană infecțioasă și primejdioasă.

În prag de an nou, în drumeția obositoare a vieții noastre, când rupem ultima foaie din calendarul anului ce a trecut și

nu se va mai reîntoarce, să luăm aminte și să ne făgăduim nouă înșine, în fața icoanei și în fața lui Dumnezeu, care pururea e de față, că de acum nu vom mai umbla pe calea întunerecului, ci pe calea luminii. Nu vom mai fi conduși de povara legii trupului, ci de binecuvântarea și ocrotirea duhului. Că nu vom mai fi oameni trupești, ci oameni duhovnicești. Omul trupesc se îngrijește numai de cele trecătoare și deșarte ale trupului, omul duhovnicesc își cultivă, ca un grădinar înțelept și harnic, numai sufletul său, pe care îl împodobește cu fapte bune, ce isvorăsc din credință, din dragoste, evlavie și milostenie. Omul trupesc e osânda morții și a iadului asupra sărmanei noastre ființe, căci el nu-și găsește rostul decât în plăcerile diavolești ale lumii acesteia decăzute; înaintea ochilor săi paianjenul păcatului a țesut o pânză, o ceață, ca să nu vadă cerul și să se bucure de măreția lui! Omul duhovnicesc cu lumina sufletului său îngrijit, luptă împotriva ispitelor, biruie păcatul și ridică, smerit, cugetul pe aripa rugăciunii spre Dumnezeu, a căruia lege o împlinește, cu tot avântul sufletului său. Omul trupesc e rob păcatului, care-i cea mai grozavă robie, stă și se svârcolește în lanțurile fără de legilor, pe când omul duhovnicesc, omul în care sălășluiește lumina lui Hristos, are o robie mai ușoară: robia mângâerji și a seninătății sufletești, robia bucuriei și a păcii sufletului, după care se dorește cu multă râvnă sufletul său.

Anul nou, 1944, să fie anul renașterii și al îndreptării noastre! Să fie anul căinței și al înnoirii sufletului și a vieții noastre. Din oamenii tulburi și rătăcitori pe valurile vieții, anul ce vine să ne facă oameni ai luminei și ai păcii! Din oameni trupești, oameni duhovnicești; smeriți închinători la icoană, cugetul ingenunchind trupul, căci, spunea un mare învățat, că omul numai atunci e mare, când se roagă. În această privință, sf. Apostol Pavel, ne învață și ne îndeamnă astfel: »*Cu duhul să umblați și nu veți împlini poftele trupului. Fiindcă poftele trupului sunt potrivnice Duhului și al Duhului potrivnice trupului; trup și duh — sunt dușmani între sine... Faptele trupului sunt cunoscute, ca unele ce sunt: desfrânarea, necurăția, destrăbălarea,*

vrăjitoriile, vrăjbile, sfada, mâniile, gâlcevile, desbinările, pizmuirile, befiile, chefurile și cele asemenea acestora, despre care Vă spun dinainte, că, cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu».

»Dimpotrivă, roadele Duhului sunt : dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea și înfrânarea». (Galateni cap. 5, 16—24).

Anul nou 1944 să fie anul mântuirii noastre !

Diacon A. Dărăban

Biserica din parohia Regina Maria, protopopiatul Salonta

Biserica

*Veniți la mine, fiilor,
Cu ranele care Vă dor:
Veniți cei plânși, de neam sărac,
Veniți, veniți, că eu vă'mpac.*

*Veniți părinți îndurerați,
Veniți bătrâni cu ochi secați
De jale, după fii, nepoți —
Veniți, veniți la mine toți.*

*Veniți voi, jalnice soții,
Cari n'aveți tată la copii,
Veniți voi fete mari din sat
Cu visul vostru îngropat.*

*Veniți orfani nemiluiți,
De toată lumea părăsiți,
Veniți, că mamă vă sunt eu,
Iar Tatăl vostru — Dumnezeu.*

*Prin veacuri negre din trecut
Tot eu am fost al vostru scut.
Veniți și azi la sânul meu,
Scăparea voastră-i Dumnezeu.*

G. B.

Rugăciunea

Creștinul adevărat are o armă foarte puternică, împotriva tuturor neajunsurilor vieții, — Rugăciunea.

Decâteori simțim apăsând greu pe umerii noștri, povara năcazurilor, ușurarea o aflăm în acea tainică convorbire cu Tatăl cel ceresc, care se cheamă rugăciune.

Rugăciunea ne întărește, ne mângăie și face să se coboare peste noi darul și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Pe noi ne-a învățat, să ne rugăm, Iisus Cristos. După indemnul Lui câteori ne apasă greu conștiința noastră întinată, în rugăciune ne găsim refugiu și cale de scăpare.

Și Iisus s'a rugat! Viața Lui întreagă a fost o rugăciune, o rugăciune fierbinte izvorâtă din străfundul inimii Lui, pentru noi cei copleșiți de păcate.

Când ne rugăm nu e destul ca buzele noastre să se miște, trebuie să se miște inima, să vibreze corzile sufletului, să simțim în lăuntrul nostru acea sguđuire, care să ne înalțe cugetul până sus la Dumnezeu.

Rugăciunea este o schinteie care aprinde și care face să ardă cu mai multă putere flacăra credinței în sufletul nostru.

Adânciți în rugăciune parcă nu mai trăim în lumea aceasta, ne smulgem din legăturile lutului și trăim în cele ale duhului.

Ochii noștri umeziți de lacrimile căinții, privesc atunci dincolo de hotarele acestei lumi.

Toată ființa noastră e angajată, pentru cer, pentru veșnicie, pentru Dumnezeu.

— Doamne Dumnezeu nostru, ascultă rugăciunea celor ce se îndreaptă către Tine.

O! și câți nu se știu ruga. câți nesocotesc puterea rugăciunii și o fac numai de mântuială.

Oare către cine a rostit Iisus cuvintele: Poporul acesta cu buzele mă cinstește, dar cu inima departe este de mine, — și care este înțelesul lor în legătură cu noi cei de astăzi?

Rugăciunea, ca să fie bine primită înaintea lui Dumnezeu, trebuie să întrunească anumite condiții, — fiindcă nu orice rugăciune poate străbate până la cer.

Unele rugăciuni sunt primite înaintea lui Dumnezeu, altele nu!

Nu putem, de pildă, cere dela Dumnezeu anumite lucruri, cari nu sunt folositoare mântuirii sufletului nostru.

Rugăciunea noastră trebuie să o facem cu Duhul (1 Cor XIV—15) după cum spune Sf. Scriptură și cu mintea (1 Cor XIV—15).

O rugăciune izvorâtă din străfunduri de credință, află har la Dumnezeu, ea se înalță peste deșertăciunea vieții, ca fumul tămâii ce se mistuie în cădelniță.

Trebuie să ne rugăm întotdeauna, pentru că după structura noastră noi suntem niște ființe slabe, neputincioase, care nu putem trăi fără ajutorul Tatălui ceresc.

Dumnezeu ne face tari, — ne face înțelepți și luminați, ne dă sănătate trupului și sufletului.

Cereți a zis Mântuitorul! căutați și veți afla, bateți și se va deschide voaună (Mat. VII—7).

Rugăciunea este ca, un curcubeu, care leagă pentru om cerul cu pământul, o scară, pe care biata creatură se urcă în sus, despărțindu-se pentru o clipă, de lumea în care în mod obișnuit petrece.

În jurul celui ce se roagă, sboară îngerii lui Dumnezeu și îl apără de ispitele diavolului.

Să ne rugăm mult, mai mult ca oricând, doar se va milostivi Dumnezeu spre noi și ne va scăpa din marile nenorociri, care s'au abătut asupra lumii.

Prot. A. Mușet

Rugăciune pentru mântuirea sufletului

*Preacarată maică, pururea Fecioară,
Sufletul din mine nu-l lăsa să moară,
Ci revarsă, Sfântă, peste el de sus
Mila ta cea mare, mila lui Isus !*

*Îngerii 'mprejuru-mi fă să se adune
Să-mi arate calea către cele bune,
Să-mi îndrepte pașii pe cărarea milei
Și la ceasul morții, și la ceasul zilei ! . . .*

*Să gonească toate duhurile rele
Ce pândesc în drumul viețuirii mele,
Bietului meu suflet să-i dea viață nouă,
Să răsfrângă cerul ca bobul de rouă ! . . .*

*Frânt de umilință, cu adânci suspine,
Sufletu-mi la tine vine să se 'nchine ;
Mila ta din ceruri peste el coboară,
Maică preacurată, pururea Fecioară !*

Vasile Militaru

Artaban

În țara, unde s'a născut Domnul nostru Iisus Hristos, oamenii povestesc despre o mare și dureroasă întâmplare petrecută cu al patrulea mag - cu numele Artaban.

Se spune că, magul acesta văzând steaua luminoasă pe cer, s'a hotărât să meargă și el să se închine lui Hristos. Și-a vândut palatele și moșiile și pe banii primiți a cumpărat trei pietre scumpe și de o frumusețe rară. La ora anumită el trebuia să se întâlnească cu ceilalți trei magi. Și iată, când trece printr'o pădure, dă de un om bolnav rău. Văzându-l, nu știa ce să facă: să rămână să-l ajute, sau să meargă înainte ca să nu scape pe ceilalți magi.

Și, gândindu-se la noul născut împărat, și-a zis: „Tu trebuie să fii iubirea și cel ce nu știe să iubească pe aproapele său nu-ți poate sluji”. Și a rămas de a îngrijit pe bolnav. Cu aceasta timpul a trecut și el a întârziat să se întâlnească cu tovarășii săi. Bolnavul, însă, aflând de rostul călătoriei lui Artaban, a început să-l mângâie, zicându-i: „Eu nu știu dacă e adevărat, că s'a născut Mântuitorul, dar în cărțile sfinte se spune, că aceasta minune se va întâmpla în orașul Betleem, deci angajază-ți o caravană și mergi drept acolo”. Artaban așa a făcut. A vândut o piatră scumpă, a făcut o caravană și a plecat la Betleem. A ajuns aci în pace, însă prea târziu pentru că sfânta Fecioara Maria cu Iisus și cu bătrânul Iosif fugise în Egipt. Pe străzile Betleemului erau grămezi mari de

copii uciși. Li omorau soldații lui Irod. Stăpâna casei în care se adăpostise Artaban, avea un copil mic și nu știa cum și ce să facă, ca să-l scape de moarte. Artaban, văzând frământarea groaznică, în care se afla aceasta femeie, a luat o piatră scumpă din cele două câte mai avea, a întins-o comandantului soldaților, care venise să ucidă copilul, cu rugămintea să-l lase

Nașterea Domnului

în viață. Și acesta l-a lăsat. Artaban mai avea acum numai o piatră scumpă, cu ea în buzunar a cutreerat el multe țări, pentru ca să afle pe împăratul căutat. În această călătorie el a dat de oameni, ce-și duceau viața în sărăcie, durere și suferință și pe toți i-a ajutat. Pe unii cu sfaturi de mângâiere, pe alții cu bani, ce-i mai avea din prețul pietrei celei dântâi.

Așa 'a trecut mai bine de treizeci de ani. Artaban aude vorbindu-se de Iisus Hristos în Iudeia. „Acesta e el -își zise în sine—am sa merg să mă închin Lui și să-i dau piatra ce o mai am”.

Dar, când a sosit în Ierusalim, Iisus Hristos făcea drumul spre Golgota. „Iarăși am sosit prea târziu”,—își zise Artaban și plecă spre locul de răstignire. Soldații, i-au închis însă, drumul. Duceau cu ei o fată foarte frumoasă. Aceasta se repezi ca fulgerul la picioarele lui Artaban și cu ochii plini de lacrimi, a început să-l roage: „Dumnezeu te-a trimis în calea mea. Tu ești, după îmbrăcăminte, om din țara mea și eu mă aflu aici în țara străină, unde m'au arestat pentru niște datorii ale tatălui meu răposat și acum mă duc să mă vândă. Rușinea mă așteaptă. Scapă-mă dela rău. Afară de tine nu am pe nimeni cine ar putea să mă ajute”.

„O Doamne, — zise Artaban — ție nu ți-e de folos prinosul meu! Tu mi-ai în cale pe nefericita aceasta! Fie deci voia Ta!” Și scoase ultima piatră scumpă din buzunar și a dat-o fetei. În momentul acesta s'a cutremurat pământul, cerul s'a întunecat, casele au început să se clatine. O piatră mare a căzut de pe acoperișul unei case și a strivit pe Artaban.

În clipa însă, când era gata să moară a văzut în fața sa pe mult căutatul împărat, -- pe Iisus Hristos — care cu glas tare îi spunea: „Adevăr, adevăr zic ție, tot ce ai făcut pentru unul dintre acești frați mai mici ai mei, mie mi-ai făcut”.

Și Artaban a închis ochii pentru totdeauna, plin de bucurie că a întâlnit pe Mântuitorul și că darurile sale au fost primite.

G. Petrov

Isvoarele credinței noastre

Credința și faptele bune, sunt cele două condițiuni ale mântuirii sufletului. Dacă am avea oricâtă credință, iar fapte nu avem, nu ne putem mântui. Credința vie, credința lucrătoare, este cea care ne poate mântui. Credința din fapte se cunoaște.

Faptele bune deasemenea, de-ar fi săvârșite pe o scară oricât de întinsă, dacă nu isvoresc din credință, nu sunt de folos pentru mântuirea sufletului. Credința și faptele bune, sunt două fețe ale aceleiași lucrări, care tinde la mântuirea sufletului. Cea dintâi și care produce pe celelalte, este credința. Dar se naște întrebarea, că de unde luăm noi punctele noastre de credință, adică de unde să știm ce anume să credem. Vom răspunde: din descoperirea dumnezeiască sau revelația divină, cum i-se mai zice. Dumnezeu s'a arătat unor oameni socotiți de El vrednici și cu viață curată și le-a descoperit voia Sa, pe care oamenii trebuie să o împlinească, dacă vreau să se mântuiască. Dar ca să aibă pururea în fața ochilor această voință dumnezeiască pe unii oameni Dumnezeu i-a îndemnat și i-a luminat, adică i-a inspirat, ca să scrie voia Sa, în forma unor legi sau porunci. Aceste legi, se cuprind într'o carte, care se numește Sfânta Scriptură sau Biblia. Acesteia i-se mai zice cartea vieții, fiindcă cine împlinește poruncile ei, cine urmează învățăturile din ea, va dobândi adevărata viață, în împărăția cerurilor. I-se mai zice cartea lui Dumnezeu, fiindcă ea cuprinde voia lui Dumnezeu.

Dar să nu credem că Sfânta Scriptură, cuprinde toate adevărurile de credință, descoperite de Dumnezeu, fiindcă zice Sf. evanghelist Ioan : „sunt încă și alte multe câte a făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, mi-se pare că nici în lumea aceasta n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris” (Ioan 21,15). Deci numai ceia-ce s'a descoperit oamenilor prin Mântuitorul Iisus Cristos, de s'ar fi scris, i-se pare sf. apostol Ioan, că n'ar fi încăput în toată lumea de s'ar fi scris, dar încă tot ce-a descoperit Dumnezeu oamenilor prin sfinții prooroci și apostoli și prin sfinții părinți. unde ar fi încăput ? În Sfânta Scriptură se cuprinde numai ceia-ce e strict necesar pentru mântuire, iar nu toate tainele dumnezeiești. Atunci se naște întrebarea, că restul descoperirii dumnezeiești, care nu s'a scris, este păstrată undeva și de către cineva, sau s'a pierdut ? Se păstrează de către Sfânta Biserică, administratoarea harului dumnezeesc, în Sfânta Tradiție, sau Sfânta Predanie, cum se mai numește. Sfânta Scriptură și Sfânta Predanie, (Tradiție) sunt cele două mari depozitare, ale descoperirii dumnezeiești.

Sfânta Tradiție, este totalitatea adevărilor de credință, cari ni-s'au transmis nouă în timp, pe calea cuvântului, dela gură la gură, dar cari mai târziu, prin osteneala sfinților părinți și scriitori bisericești, au fost fixate în cărțile scrise de ei.

Totuși sunt unii oameni, rătăciți dela credința cea adevărată și cari se zic a fi creștini buni, dar spun că singurul izvor al credinței este Sfânta Scriptură, în care zic ei se cuprinde toată descoperirea dumnezeiască făcută oamenilor, spre a le arăta căile mântuirii. Ba încă cei-ce susțin o astfel de rătăcire, se cred și afirmă că sunt atât de luminați, încât pot să înțeleagă Scriptura singuri, fără îndrumările și sfaturile nimănui. Biblia zic ei, e așa de ușor scrisă, că e de-ajuns să o citești și ai pătruns în întregime toate tainele ei.

Dar aducând Sfânta Scriptură în asemănare cu scrierile și cu legile omenești, vom vedea mai clar, că ea nu este asemenea altor opere scrise, ci se deosebește mult de ele. Sfânta Scriptură, deși cuprinde voia lui Dumnezeu, a fost

scrisă de mai mulți scriitorii. Aceștia au avut învățătură diferită, unii mai puțină, alții mai multă și au făcut parte din diferite clase sociale. În scrierea Sfintei Scripturi au scris fiecare după știința sa, după limba și stilul lor, oricât de puternică a fost influența Duhului Sfânt asupra lor, atunceea când i-a luminat ca să scrie.

Sfintei Scripturi i-se mai zice și lege Dumnezeiască, a Vechiului și a Noului Testament. Această lege a fost dată de Dumnezeu oamenilor, că să o urmeze, adică să împlinească ce arată ea ca bun și folositor și să se ferească de ce arată ea, ca rău, primejdios și păgubitor.

Totodată Sfânta Scriptură ne arată răsplata ce vor primi cei ascultători, precum și pedeapsa ce o vor primi, cei-ce vor călca poruncile acestei legi.

Faptul că Sf. Scriptură e o lege ne înlesnește o asemănare potrivită cu legile omenești. O lege omenească, e alcătuită de oameni învățați și e alcătuită în așa fel, ca în cuvinte puține, să aibă un cuprins bogat. Iar fiindcă în lege nu se poate arăta totul, tot ce-a vrut legiuitorul, se întâmplă de multe ori, ca cei chemați ca să îndeplinească legea, să nu înțeleagă gândul legiuitorului și de-aci ar urma greșita aplicare a legii. De-aceea pentru fiecare lege se face și un regulament de înțelegere a ei.

Dar chiar și cu îndrumările mai ușoare ale regulamentului, se poate întâmpla ca o lege să nu fie înțeleasă în întregime.

Deci, dacă o lege făcută de oameni, are nevoie de regulamente, lămuriri, instrucțiuni, explicări și comentarii, atunci Sfânta Scriptură, să fie oare așa de ușor de înțeles ?

Să fie oare atât de simplă, încât să o înțeleagă la prima cetire, chiar și cel mai simplu om ? Oare nu e Sfânta Scriptură o carte foarte veche ?

Pentru înțelegerea Sfintei Scripturi, ne sunt necesare, alte lucrări sfinte. Între acestea, primul loc îl ocupă *Sfânta Tradiție*, care este de o egală însemnătate cu Sfânta Scriptură.

Precum Noul Testament se ascunde în cel vechiu, iar Vechiul Testament se descoperă în cel nou, prin care se întregește și se lămurește, tot așa adevărurile de credință pe cari le avem din Sfânta Tradiție, își găsesc baza în Sfânta Scriptură, care la rândul ei prin Sfânta Tradiție se completează și se luminează. Ceia ce sunt pentru înțelegerea unei legi omenești, regulamentele de aplicare, instrucțiunile și comentariile de legi,

Biserica din parohia Sitani

aceia sunt pentru Sfânta Scriptură: Sfânta Tradiție, scrierile sfinților părinți, lucrările și hotărârile sinoadelor enumenice și particulare, comentariile, precum și tratatele științifice ale specialiștilor teologi, în domeiul dogmaticiei, moralei, apologeticiei, omileticiei, catiheticiei, exegezei, liturgiciei și pastoralei.

Fără acestea, Sf. Scriptură ar fi un ascunziș în care te-ai pierde și în loc să găsești mântuirea pe care o cauți, a-i

dobândi chiar contrarul, adecă osânda sufletească și pierdere-patriei cerești. Ca să nu ne-rătăcim atunci când ispitim scripturile, Dumnezeu a lăsat o instituție care ne garantează adevărul și aceeași este Biserica, Biserica, prin reprezentanții ei, pentru a stabili înțelesul adevărat al Sf. Scripturi și pentru a fixa definitiv învățăturile ei de credință, a depus muncă uriașă. Pe scurt învățătura creștină se cuprinde în simbolul credinței și în catechisme, iar pe larg în vastele scrieri teologice. Sunt unele lucruri, despre cari Sf. Scriptură vorbește, dar nu le lămurește. Vorbește despre Sfânta cruce, dar nu ne spune cum se face semnul ei. Acest lucru însă ni-l spune sfânta Tradiție. Tot după Tradiție, s'a alcătuit Sfânta Liturgie, centrul cultului bisericesc și cel mai frumos și folositor serviciu al bisericii ortodoxe, în care spre mântuirea credincioșilor, prin rugăciunile fierbinți ale preotului, se coboară din cer, darul Duhului Sfânt, peste pâinea și vinul aduse ca daruri și cari se prefac în trupul și sângele Domnului, ca jertfă nesângeroasă. Tot din Sfânta Tradiție ne-a rămas să ne închinăm cu fața spre răsărit, să facem metanii, să ne împreună-m mâinile în semnul crucii, să îngenunchem, să ne proșter-nem, să aducem la Biserică daruri: prescuri, vin, lumânări tămâie, să ne descoperim în Biserică, să facem pelerinajii la mănăstiri, sau pentru binecuvântarea semănăturilor și multe altele. Toate acestea sunt lucruri folositoare, cari sporesc evlavia.

Dar cea mai evidentă dovadă despre valoarea Sfintei Predanii sau Tradiții, este existența Sfintei Scripturi, ca operă scrisă. Cuvintele acestei cărți, multă vreme au fost purtate prin viu grai, dela gură la gură și numai în urmă, au fost fixate în scris. Mântuitorul n'a scris nici un cuvânt pe hârtie. Sau cel puțin n'a scris cu intenția anume de-a rămâne urmașilor, ci cuvintele Lui dacă le avem scrise, e datorită muncii sfinților patru evangheliști. Dacă vom merge la Vechiul Testament, tot același lucru se constată. Cartea Facerea sau Geneza, e cea dintâi carte a Sfintei Scripturi și e scrisă de Moise, profetul și conducătorul religios și politic al poporului

iudeu. Această carte e scrisă cu mai bine de o mie de ani înainte de Mântuitorul. Ori lumea, despre a cărei facere vorbește, a fost creată cu 5000 de ani înainte de Mântuitorul. Cum ni-s'au păstrat nouă: istoria creierii lumii și a omului, alegerea poporului iudeu și celelalte, dacă nu prin viu grai, adevărat prin predare dela gură la gură, adevărat prin tradiție. Iar dacă tradiția a fost atât de valoroasă odată, acum să ne lepădăm de ea, ca de ceva nefolositor?

Dar chiar Sfânta Scriptură, mărturisește despre Sfânta Tradiție, prin glasul Sf. apostol Pavel. când scrie Tesalonicenilor a doua epistolă, la cap. 2 v. 15: „Drept aceea fraților, stați neclintiți și țineți *predaniile* pe cari le-ați învățat fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră”, iar ucenicului său Timotei, îi scrie: „Cele-ce ai auzit dela mine prin multe mărturii, încredințează-le la oamenii credincioși, cari vor fi în stare să învețe pe alții” (II. Timotei 2,2). Deci nu de ceva scriere vorbește apostolul Pavel ci de cuvânt grăit de el și auzit de Timotei și de alții.

Creștinii buni, cetesc Sf. Scriptură, ca să guste din ea apa vieții, dar unde nu se pricep aleargă la cei ce sunt învățători sufletești, adevărat la preoți, pentru a primi îndrumări. Preotul folosindu-se de învățătura sa, pe baza Sfintei Tradiții și a altor mijloace, aduce lumină, în locurile grele.

Căutați să nu vă amăjească pe voi cineva și vă ferțiți de cei-ce „vor să fie învățătorii legii, dar nu înțeleg nici cele ce spun, nici lucrurile despre cari se rostesc cu tărie” (I. Timotei 1,7).

Pr. Ion I. Porumb

„Lăsați copiii să vină la mine”

(Evang. Matei 19, 14)

Mântuitorul Hristos a iubit pe toți oamenii. Iubirea Lui nemărginită s'a întins și asupra copiilor. Așa de mult iubea Domnul Hristos copiii încât oriunde îi vedea îi chema la sine, îi mângăia și le da binecuvântarea Sa dumnezeiască. Dar și copiii simțeau dragostea lui Iisus. Ei cu sufletul lor curat simț întodeauna cine îi iubește mai mult. Dragostea Domnului Hristos către ei o simțeau din plin. Deaceia oridecâte ori Domnul trecea printre oameni și propovăduia învățătura cea mântuitoare, între cei cari îl înconjurau erau și mulți copii. Domnul Hristos nu-i împiedeca să vină la El, ci le spunea tuturor părinților și chiar sfinților Apostoli. „Lăsați copiii să vină la mine, că a unora ca acestora este împărăția lui Dumnezeu” (Mat. 19, 14.)

Mântuitorul cunoștea sufletul curat al copiilor și vedea în ei pe cetățenii credincioși de mâine. Așa de mare preț a pus Domnul pe sufletul, inima și cugetul lor curat încât a spus: „cine va sminti pe unul din aceștia mici (copiii) care cred în mine, mai bine ar fi de el să-i atârne cineva de gât o piatră de moară și să-l afunde în adâncul mării”. (Mat. 18,6).

Părinții de atunci, mamele credincioase și evlavioase își duceau copiii la Domnul Hristos ca să-i binecuvinteze. Ascultau glasul învățăturilor lui și după cum îi învăța El așa îi creșteau copiii. Li învățau adecă de mici să fie buni, ascu-

tători, cinstiți, iubitori de adevăr, ferindu-i de minciună și vorbe rele, să iubească pe aproapele, pe părinți și frați. Li învățau să fie muncitori harnici, să iubească plantele și animalele, să aibă milă de ele. În toate acestea părinții le stătea pildă prin purtarea și faptele lor.

Așa au făcut și strămoșii noștri. Prin faptele vieții lor i-au învățat pe copii cum trebuie să se poarte în viață ca să fie oameni cinstiți și de omenie. Și așa au făcut din fiii lor creștini după voia lui Dumnezeu și români cari au știut să-și apere țara cu bărbăție și dârzenie în toate timpurile când dușmanii se arătau la hotare și amenințau cu prădarea.

Dar oare părinții de azi, mamele din zilele noastre, căci ele sunt acelea care dau copilului nu numai viața, ci și primele deprinderi, duc ele copii la Hristos ca să-i ceară binecuvântarea Sa asupra lor? Urmează ele calea învățăturilor Domnului pentru a le întipări și în sufletul tânăr al copiilor?

Trăesc părinții de azi în fața copiilor, așa încât faptele lor să fie pildă bună pentru copii? Învață părinții pe copii să iubească pe aproapele, pe cel în suferință, să-și iubească biserica care i-a ținut vie credința și viața sufletului, neamul din care face parte și Țara care-i ocrotește? cei puțini da, cei mai mulți, nu. Trebuie să recunoaștem adevărul și să-l spunem la vreme. Cei mai mulți părinți dela sate ca și dela orașe sunt pilde rele prin viața lor înaintea copiilor. Purtarea lor nu este din aceea care să facă din copii oameni întregi la suflet.

Este știut că la noi se *înjură* mai mult ca în orice țară. Copilul de mic învață acest obicei rău. Sunt familii unde primele vorbe ale copiilor sunt înjurăturile în loc să fie rugăciunile. Părinții se mândresc că odrasla lor știe să injure așa de repede.

Ce bine ar fi dacă în locul înjurăturilor de tot felul, din gura copiilor, care ar trebui să fie curați la suflet ca niște ingeri, arieși vorbe curate de rugăciune și preamărire către Dumnezeu, iar nu blestem învățat dela frații mai mari și dela părinți. Bătrânii nu înjurau.

Copiii dela 2—3 ani încep a înțelege și ascultă cu multă atențiune tot ceea ce se vorbește în jurul lor. Ei țin minte totul. Lucruri pe care nu le pot rosti cu vorba le prind și sunt ținute în mintea lor până când deodată se pomenesc vorbind aceea ce au auzit cu săptămâni înainte. De aceea în fața copiilor chiar a celor mici nu e bine a rosti vorbe urâte sau a vorbi de rău pe alții, *a clevefi*.

În sufletul copiilor care aud zilnic părinții vorbind de rău pe vecini sau pe alți oameni, părându-le bine de nenorocirea altora, va crește bufuiana amară a răutății care o vor păstra toată viața.

Sufletul lor curat trebuie ferit de *lăcomie*, care încă este un mare păcat.

Să fie obișnuiți a se mulțumi cu cât au, ba din puținul lor să dea și celor mai lipsiți, îndeosebi orfanilor și văduvelor.

Taina cea mare a învățaturii Mântuitorului stă în iubirea aproapelui, oricine ar fi. Deprinderea aceasta se poate ușor sădi în sufletul copiilor. Într-o casă venea la zi anumită un om bătrân cerând milă. Mama din familie îi da cu mâinile ei. Copiii ar fi simțit aceasta ca o sarcină grea. Într-o zi unul din copii văzu bătrânul cerșetor la ușă. Alergând la mama lui și îi spuse: mamă, a venit moșul după pâine! Îi dau eu, mamă! Mă lași să-i dau eu? Copilul a simțit așa de mare vrednicie pentru el încât în ziua următoare a sărit înaintea mamei să dea pâine săracului.

Iată cum pilda bună a părinților face să crească deprinderile bune în sufletul copiilor, pe când cele rele sunt smintală pentru copii. *Copilul de mic se învață a fi creștin sau păgân*. Adeseori mama, când îl lovește copilul și începe a plânge, lovește scaunul zicând: na, na!... las că l'a bătut mama!... dându-i prin aceasta o pildă cât se poate de rea. În loc să-l lase să simtă că dacă s'a lovit el e cauza, îi trezește gândul că altcineva e de vină și că față de acela trebuie să te răzbuni, plătind lovitură cu lovitură, călcând astfel legea creștină care ne învață să iertăm pe celce ne greșește nouă.

Luăți aminte deci, părinți, și mai ales voi mamelor, căci sufletul ca și viața copiilor este în mâinile voastre.

Ei sunt ca niște mlădițe tinere, care se pot îndoi așa cum voim.

Sufletul lor este curat ca o carte nouă în care nu s'a scris nimic. Ceeace se scrie mai întâi aceea rămâne. Aveți toată grija ca primele litere scrise în sufletul copiilor voștri să fie faptele bune ale vieții creștine.

Fiecare copil este pentru părinții săi un talant dela Dumnezeu. Părinții au datoria sfântă de a înmulți talantul spre a nu fi luați la timpul socotelilor între slugile viclene și leneșe.

Nu așteptați ca creșterea bună a copiilor voștri să o facă numai școala. Cea dintâi școală este familia. Cea dintâi învățătură este mama. Cele dintâi lecții care vor rămâne toată viața în sufletul copiilor sunt cele învățate în familie.

De aceea, pentru a schimba sufletul poporului nostru, pentru a crește români vrednici și cu o credință puternică în Dumnezeu și viitorul neamului nostru românesc, voi părinți și mame românce sunteți chemați a vă face din plin datoria sfântă de tată și mamă, apropiind copiii voștri de Hristos și dăruindu-i Lui.

Pr. A. BRISCAN

Chemarea cea mare

Pregătindu-și ieșirea la propovăduire, Domnul Hristos începe să-și aleagă ucenicii. Prin oameni — și pentru ei — avea El să-și împrăștie în lume mântuitoarea Sa învățătură.

Și iată-L mergând plin de gânduri și cu sfânta Lui inimă încărcată de dragoste, dealungul mării. O, marea aceasta neconținut o aflăm, tovarășă aproape nedespărțită a celor trei ani de propovăduire palestiniană a Domnului Cerului și Pământului!

Se oprește în dreptul a doi pescari care-și aruncau mrejele în mare, ca să pescuiască. Erau aceștia Simon, zis Petru și fratele său Andrei.

Când l-au văzut oprindu-se în dreptul lor și privindu-i cu lumina cerească din ochii Lui sublimi, cei doi pescari s'au oprit din lucru și și-au prins și ei privirea de privirea Celui ce venea spre ei. Ce va fi fost această fulgerare de priviri!... Desigur, cei doi, peste orice înțelegere, au simțit că niciodată nu-i privise așa o pereche de ochi omenești.

Au stătut, așadar, în uimită așteptare.

Atunci Divinul Vizitator le-a grăit, spunându-le:

„Lăsați mrejele acelea jos — și veniți după Mine“!...

Scăpate din mâinile lor erau mrejele — și ei nu s'au mai uitat la ele, — ci, vrăjiți de dulceața glasului, au privit mai departe în ochii Celui care le aruncase această chemare.

După câteva clipe de tăcere, plină de rodire bună în sufletele pescarilor, Domnul Hristos le-a adăugat:

„Căci vreau să fac din voi niște pescari de oameni“!...

Atunci — zice Sfânta Carte — cei doi au lăsat toate deoparte — și, de îndată, au urmat Aceluia care le făcuse o chemare atât de înaltă.

Și mergând ei — tustrei — pe malul mării, mai departe, iată că au dat peste alți doi pescari — frați și ei — care dimpreună cu tatăl lor, stăteau într-o corabie și-și dregeau mrejele.

Erau aceștia Ioan și Iacov, fiii lui Zevedei

Și acestora, Domnul Hristos le-a făcut aceeași dulce chemare: „Vreau să fac din voi pescari de oameni“ ! — și, și ei, de îndată, au lăsat corabia și pe tatăl lor și au urmat Chemătorului.

Și așa, Domnul Hristos a plecat la propovăduirea sfintei Lui învățături, pentru scăparea oamenilor din focul păcatelor.

Privind această divină chemare, sufletul ni se cutremură de uimire.

Iată pe Dumnezeu făcându-și din oameni, ajutătorii împrăstierii învățaturii Lui pe pământ, întru izbăvirea lor de păcat.

Omul întovărașit de Dumnezeu, iar Dumnezeu ajutat de om. Ce învrednicire poate fi mai mare decât aceasta ?

Și ce chemare poate fi asupra acesteia, mai măgulitoare pentru om ?

O, adesea noi suntem lipsiți de minte și refuzăm a primi la noi, asemenea mari învredniciri pe care Dumnezeu ni le îndemână cu atâta largime și cu atâta dragoste.

Prin chemarea aceasta, Dumnezeu ne face părtași lucrării Lui pentru ridicarea omului din mocirla păcatului.

Privind strălucita lucrare a Domnului Hristos din cei trei ani ai vremii palestinienne, lesne putem vedea cum El a făcut neconținut chemarea omului să vină să-L ajute la nesfârșit de greaua operă a aducerii mântuirii în viață cea atât de amestecată a oamenilor.

Iar pe urmă, după ce El „săvârșit-a“ lucrarea pentru care venise, cui, decât omului însuși a lăsat sarcina ducerii mai departe a propovăduirii învățaturii Sale ?

Firește: lucrarea de mântuire El o face, căci la El numai, se află această putere, — dar uneltele suntem noi oamenii.

Noi avem datoria a fi apostolii Lui.

Noi avem datoria de a face și pe alții să cunoască, după ce, mai întâi, noi înșine am cunoscut.

El — Domnul Hristos — face neconținut chemarea pe care a făcut-o atunci celor patru, pe malul mării...

El ne spune tuturor: „Te vreau pescar de oameni“!

Nu-i nimeni dat deoparte dela această chemare.

Cel mai mare și cel mai umil, deopotrivă, aud această neconținută chemare pe care Domnul Hristos li-o face de pe senina înălțime a altarelor tuturor bisericilor Lui, — din locul acela pe care, cu neconținere și veșnic stă, chiar El, în chip nevăzut, dar cu atât mai adevărat și mai chemător.

„Spuneți voi ceea ce datori sunteți a spune, că, de nu veți spune voi, se vor ridica pietrele din drum și vor spune ele“!... așa găsim spunându-se în Evanghelia noastră sfântă.

Chemarea mare, îndatorire tot atât de mare.

Chemarea care ne investește cu nobila haină a propovăduirii sfintei învățături.

Indatorire, sfântă, care ar trebui să stea în fruntea tuturor celorlalte îndatoriri ale vieții noastre cea de toată ziua.

Toți putem fi „pescuitori de oameni“.

Iar mreaja cu care putem săvârși această pescuire, una singură este.

Este mreaja făcută din mătasa iubirii Domnului Hristos.

O, de vom arunca această mreajă, neîndoielnic că mulți „pești“, din cei pierduți în mocirlele păcatului vom prinde — și-i vom aduce la piciorul Altarului Aceluia, în numele căruia am aruncat mreaja.

Da: fiindcă numai mreaja aceasta, de mătăasă cerească, este cea care nu se rupe — și care nici nu aduce durerea celui care este prins în ea.

Ne cutremurăm în fața acestei sublime învredniciri, căreia oricare dintre noi îi poate fi părtaş.

Să cugetăm mai ales la aceasta și desigur, atunci Domnul și Stăpânitorul mrejei celei sfinte, iubirea, ne va da puterea trebuitoare să aruncăm mreaja și să avem vânătoarea bună, întru mântuirea semenilor și întru slava lui Dumnezeu.

Al. Lascarov-Moldovanu

Rugăciune

Mântuitorul Hristos

Cerescule Părinte
Puternice și mare,
Ascultă-mi rugăciunea
Al milă și 'ndurare.

Privirea Ți-o pogoară
Asupra țării mele,
Ca pururi să 'nflorească
Sub mantie de stele!

Bărbații toți să crească
Pădure de stejari
Ca vatra s'o păzească
Cu brațele lor tari!

Femeile să fie
Frumoase și cinstite
Ca zilele să curgă
Să cânte fericite!

Și mulți să fie pruncii
Și masa pururi masă,
Ca inima să bată
Când ne'nturnăm acasă!

Înalt să fie cerul
Și câmpul rod bogat
Ca gândul să 'ngehunchie
Când toaca toacă 'n sat!

Și arborii să fie
Îmbalsămați de floare
Ca 'ntreaga noastră viață
Să fie o sărbătoare!

Cerescule Părinte
Cu ultimul suspin
Țe chem din depărtare,
Fii laudat Amin!

Al. T. Stamatiad

Ce se întâmplă cu sufletul îndată după moarte?

Spune Sfântul Macarie cel Mare : „când sufletul omenesc iese din corp, mare taină se săvârșește. Dacă este întinat cu păcate, iată vin oștile demonilor, îngerii cei răi și puterile întunerecului care apucă sufletul acesta și-l trag în partea lor.

Omul, care cât a viețuit în lume, s'a supus, s'a dat de bună voie și s'a încredințat lor, nu se cade oare să fie și mai mult stăpânit și supus lor, când va ieși din lumea aceasta?

Cu totul altfel este cu omul care'n această viață a ascultat de îngerii cei buni și au făcut voia lui Dumnezeu. Când sufletul lui părăsește corpul, atunci corurile îngerilor îl primesc în mijlocul lor și-l conduc astfel la Domnul“. (Omilia despre cele două stări ale celor ce au părăsit viața aceasta).

În adevăr, în momentul când sufletul nostru se desparte de corp, se prezintă înaintea noastră atât oștirile îngerești, cât și puterile întunerecului, stăpânitorii cei răi ai lumii, diavolii, ca să ia sufletul nostru.

La privirea lor, sufletul se turbură, tremură, se frământă și, în spaima și frica sa, caută protecție la îngerii lui Dumnezeu. El este primit și protejat de îngeri și se înalță spre

ceruri. Dar îndată calea i se închide pentru că imediat începe să fie întrebat, în diferite locuri, de păcatele sale.

Cum că îngerii i-au îndată sufletul omului, Sfânta Scriptură ne arată lămurit, bazându-se pe cuvintele Mântuitorului: „Se întâmplă că acest sărac muri și fu dus de îngeri, în sânul lui Avraam (Luca XIII, 22), precum și pe următoarele: „Ne-bune în noaptea aceasta îți voi cere sufletul tău" (Luca XXII, 20). Cine vor cere sufletul? De bună seamă îngerii, și fiindcă omul acesta era un necredincios cei care îi cer sufletul sunt îngerii răi.

Îngerii cei buni, sunt slujitorii lui Dumnezeu. Ei sunt trimiși spre ajutorul celor ce vor să dobândească moștenirea cea veșnică, sunt supraveghetori, și păzitorii noștri. Din această cauză acești îngeri nu ne părăsesc nici în ceasul greu al morții.

Pe dealtă parte, îngerii răi, caută pierderea noastră. Ei sunt vrăjmașii noștri care se învârt în jurul nostru ca un leu răcnind, căutând să ne înghită". Și de aceea caută ca și la moartea noastră să ne răpiască sufletul, acuzându-ne, nu numai de faptele pe care le-am făcut, dar și de altele pe care nu le-am făcut.

Deci, îndată ce îngerii au luat sufletul omului, se îndreaptă, pe calea cerului, spre răsărit, unde întâlnesc primul tribunal, sau prima vamă. Aci spiritele cele rele opresc sufletul, însoțit de îngerii cei buni, și-i înfățișează toate păcatele sale, făcute cu cuvântul, cum sunt vorbele deșarte, vorbiri lumești, vorbe rușinoase, batjocure, luarea în răs a lucrurilor sfinte, cântecile de lume, râsul fără rost și încă multe de acestea.

În timpul acesta, sufletul cuprins de spaimă, se turbură de mii de gânduri, până ce, după faptele sale se condamnă și se înlănțuește de duhurile necurate, sau e găsit fără păcat și merge mai departe, până la vama a doua.

Acolo din nou i se închide calea împărăției și este întrebat de păcatul minciunii, de călcarea de jurământ, întrebuintarea numelui lui Dumnezeu în deșert, călcarea făgăduințelor făcute lui Dumnezeu, ascunderea păcatelor înaintea duhovnicului și tot ce este în legătură cu minciuna.

A treia vamă este a calomniei. Aci sunt condamnați toți acei care au vorbit de rău, au umilit pe alții, au batjocorit pe alții, au învinuit pe nedrept, care nu și-au văzut păcatele lor și au osândit pe frații lor.

A patra vamă este a lăcomiei. Aci își vor căpăta osânda toți bețivii, toți lacomii, toți care n'au voit să țină posturile și toți care s'au îngrijit numai pentru a-și sătura pântecul, făcând din pântecul lor un Dumnezeu.

La a cincea vamă își vor căpăta osânda toți cei ce s'au lenevit să facă fapte bune, să meargă la slujba dumnezească, celor ce au fost leneși la lucru, când au fost plătiți și toți care s'au rușinat de muncă.

Și tot așa își vor căpăta osânda la a șasea vamă hoții, la a șaptea sgârșii, la a opta cămătarii, la a noua înșelătorii, (cei cu măsuri false, cei ce pun apă în vin, în lapte, etc.) la a zecea cei ce pizmuiesc, la a unsprezecea cei ce s'au mândrit, ambițioșii, cei ce nu și-au respectat părinții, profesorii și păstorii sufletești; la a douăsprezecea vamă cei mândri, la a treisprezecea cei ce s'au răsbunat, la patrusprezecea ucigași, la a cincisprezecea vrăjitorii și descântătorii; la a șasesprezecea a tuturor ce au avut gânduri necurate și au făcut necurății și au trăit în nelegiuire, la a șaptesprezecea cei ce au făcut adulter, la a optsprezecea sodomiții, la a nousprezecea ereticii și sectanții, iar la a douăzecea cei nemilostivi.

Când sufletul este cercetat la aceste vămi, sunt de față și puterile cerești și duhurile rele. Acolo, îngerii înalță virtuțile sufletului și caută să-l îndreptățească, pe câtă vreme, duhurile rele, descoperă toate păcatele pe care le-au putut săvârși sau cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul sau cu intențiunea.

Dacă sufletul este vrednic, prin o vieață cucernică și plăcută lui Dumnezeu, scapă din toate aceste vămi, se înalță de îngeri și poate merge fără frică către împărăție, însoțit de puterile cerești. Dacă din contră, se va dovedi că și-a petrecut vieața în lenevire și necumpătare, atunci aude acel glas înfricoșat; „îndărăt nelegiuitul! Nu va vedea slava lui Dumnezeu”

(Isaia XXVI, 10). Este părăsit de îngerii lui Dumnezeu și apucat de înfricoșatii draci. Va fi legat cu lanțuri nedeslegate și aruncat în întunec, în iad.

Vămile nu sunt altceva decât judecata particulară pe care Mântuitorul nostru o face prin mijlocirea îngerilor săi; dând fiecăruia după faptele sale, până la obșteasca înviere.

Trecerea vămilor are loc a treia zi după moarte.

Const. N. Coman

Adu-ți aminte de Făcătorul tău până nu se întoarce (ărâna în pământ, cum a fost, și până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l'a dat. (Eclesiastul 12,7.)

*

Scumpă este înaintea Domnului moartea cucioșilor Săi. (Psalm 116,15).

*

În casa Tatălui meu sunt mai multe locașuri. Iar de nu ași fi spus vouă; voiui să merg să gătesc vouă loc. Și de voiui merge să gătesc vouă loc, iarăși voiui veni și vă voiui lua pre voi la mine; ca unde sunt eu, și voi să fiți. (Din Evanghelia lui Ioan 14, 2-3).

Spre rai

*Din apus spre răsărit
Merge un om cu pas grăbit
Și de jur în jurul lui
Merg îngerii Domnului.
Fafa-i veselă și lină
Ca o floare de grădină
Haina lui vestmânt curat
Ca zăpada-luminat.
Când la poarta raiului
S'a făcut vestirea lui.
Domnul a ieșit în prag
Și l-a sărufat cu drag.
Vino fiul meu iubit
Că și tu m'ai găzduit
Și în lume cât ai fost
Mi-ai dăruit adăpost.
M'ai brănit, m'ai îmbrăcat
În temniță m'ai căutat.
Am intrat în casa ta
Vin și tu 'naintea mea.*

*Și acum în veci de veci
Tu cu mine să petreci.
Hai în slava luminată
L'nde așteaptă bunul Tată.
Hai la frați și la părinți
Unde găsim numai sfinți.
Unde cântă Heruvimii
Și îi laudă Serafimii.
Și în cântarea Îngerească
Și în slava cea Cerească
Unde nu e niciodată
Zi sau noapte 'ntunecată.
Vin de te odihnește 'n veac
Că de rele ai scăpat.
N'ai să mai vezi 'nfristare
N'ai să știi ce-i supărare.
Îngerii se bucurau.
Îngerii se 'nfristau.
Raiul sună de cântări.
Iadul geme de oftări.*

Spre iad

*Iar din răsărit spre apus
Merge un om cu pas supus
Și de jur în jurul lui
Merg demonii iadului.
Fafa îi e posomorită*

*E grozavă de urâtă
Trupu-i gol și plin de sânge
E urât și mereu plânge.
E trist și posomorât
Că mare lucru a pierdut.*

*Demonii 'l împing forșat
Și 'el plânge disperat.
Când la poarta iadului
S'a făcut vestirea lui.
Safana i-a eșit în prag.
Și l-a sărutat cu drag ;
El a rămas frăznit
De așa sărut îndrăcit.
Vino fiul mea plecat
Că ce mult te-am așteptat
Vino fiul meu iubit
Că și tu m'ai găzduit
Și în lume cât ai fost
Mi-ai dăruit adăpost,
Ai curvit, te-ai îmbătat,
Ai furat, ai înșelat,
Ai minșit și ai jurat
Legământul l-ai călcat.
Te-ai fâlit și te-ai mândrit
Cu măsuri false ai cântărit,
N'ai postit, te-ai îmbuibat
Ai făcut cum fi-am cântat.*

*Am stat în inima ta
Poștim și tu în casa mea.
Și de-acum în veci de veci
Tot în flăcări să pefreci.
Mergi în fundul iadului
În groaza Tartarului,
Între beșivi și tâlhari
Între lacomi și curvari
Între draci și cârciumari
Unde-ți cântă lăutari
Unde 'n veci vecilor
E scrâșnirea dinfilor.
N'ai să ai de acum pace
Dar, de eu, nu am ce-ți face
Așa este partea mea
Și o împart cu dumneata.
Dracii toși se bucurau
Și 'mprejurul lui jucau
Haină neagră 'i aduceau
Și cu ea mi-l îmbrăcau
La muncă mi-l trimiteau.*

Și a zis (tâlharul) lui Iisus : pomenește-mă Doamne, când vei veni întru împărăția Ta. Și au zis Iisus lui, amin zic ție : astăzi împreună cu mine vei fi în 'rai (Luca 23, 41, 42).

*

Numai cine e nevrednic de moarte se teme de ea.

(M. Eminescu).

*

Moartea e mântuire din robia cărnii și a păcatului ; o întorcere în Împărăția dragostei. Moartea e un înger trimis de Domnul, ca să schimbe prin credință, moartea în viață, ocară în cinste.

(Un învățat).

Cum să biruim puterea diavolului?

În paginile Sf. Scripturi îl întâlnim pe Mântuitorul de mai multe ori față în față cu satana și cu lucrarea lui păcătoasă dintre oameni. Dela ispitirea din pustie și până în grădina Măslinilor când Isus rostește către Ucenici cuvintele : „Intristat este sufletul meu până la moarte“, și „Priveghiați și vă rugați ca să nu cădeți în ispită“, Domnul a întâlnit în lume ca „prinț și stăpân“ după cuvintele Sf. Apostol Pavel pe diavol, nimicindu-i totdeauna puterea și vindecând pe cei stăpâniți de el. Vindecarea minunată a tânărului lunatic stăpânit de spiritul „surd și mut“ din Sf. Evanghelie, ne grăiește mai limpede despre răutatea stăpânirii demonului peste ființa omului și puterea divină cea singură mântuitoare a lui Isus care ca, stăpân al vieții și al morții, are putere să poruncească diavolului. Credința în existența demonului este neîndoelnică în credința noastră creștină. Demonii sunt îngerii necredincioși, răsvrațiți, și decăzuți din grația Cerului.

Prin mândrie și neascultare au devenit diavoli îngerii întunericii, alungați fiind pe pământ. Ei caută să pună de atunci stăpânire pe om și sufletul lui în orice clipă. Indemnurile lui păcătoase deși nu-l vedem, le simțim fiecare, mai întâi în inimă prin tot soiul de ispitiri la rău, întocmai ca și puterea de-a ne adormi a cuiva, care dela depărtare și nevăzut ne poate stăpâni și schimba după voie gândurile, simțirile și

voința sufletului peste puterea noastră. La fel și puterea demonică — el folosește dulceața și plăcerea instinctelor, adevărat a pasiunilor josnice și murdare din trupul și ființa noastră, ca pricină de ispitire și decădere.

Este cu neputință să vorbești în numele Domnului și să lași deoparte credința în existența demonului. Ce rost ar avea atunci întreg planul de mântuire al lumii și omului din păcat? Pentru ce s'a întrupat atunci însuși Fiul lui Dumnezeu în chip de om? Desigur ca să ne scoată din robia amarnică a păcatului în care ajunsese omul prin ispitirea diavolului. Și încă un lucru ne învață doctrina creștină despre diavol; el este un dușman, care ne întrece cu puterile lui. Omul numai, orice mijloace ar folosi în lupta vieții, cu vrășmășia diavolului, singur nu-l poate birui. Avem nevoie de o sfântă unire în această luptă: unirea cu Dumnezeu, cu a cărei îngăduință totuși umblă în lume diavolul "ca un leu răcnind ca să apuce", pe acei oameni, cari s'au depărtat de El și de Biserică. Dar condiția încheierii acestei alianțe cu Dumnezeu este *credința*.

Prin credință noi cunoaștem pe Dumnezeu mai mult și mai sigur decât prin minte, pentru că adevărurile primite pe calea credinței în suflet, sunt descoperite de însuși Dumnezeu, care ne învață așadară despre sine și voia Sa... Credința ca virtute creștină e o putere a sufletului, care pretace și renaște într-o făptură nouă, ființa omenească. Credința este ca o cheie minunată care descuie porțile zăvorâte ale sufletului, pentru a intra lumina cea neapusă a adevărului veșnic, descoperit de Dumnezeu.

Prin credință numai, cunoaștem atotputernicia Lui. Pentru a-L adora ca cea mai mare bunătate și iubire. Prin credință putem înțelege cine a făcut cerul și pământul, putem vedea cu ochii duhovnicești: „Calea, Adevărul și Vieța”, căci există o vieță și o veșnicie dincolo de moarte, în care noi vom primi răsplata bucuriei și a fericirii lângă Domnul, dacă pe pământ ne-am luptat cu puterea diavolului, a păcatului, biruindu-l cu binele. Așa dar credința întărește și hrănește su-

fletul omenesc. Ea este după cuvintele Apostolului Pavel: „Adeverirea celor nădăjduite și dovedirea celor nevăzute”. (Evrei cap. 12).

La întrebarea cum se arată credința adevărată, adică credința vie, ce-a roditoare de fapte bune, vom răspunde că ea trebuie să fie umilă, curată, puternică, tare, adică nicicând să nu se clatine; „Priveghiați, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă. (II Corintei 16¹³) Intr'un cuvânt, de ceia ce au trebuință oamenii pentru a birui puterea diavolului, este credința în Dumnezeu și puterea Lui. Dar Mântuitorul ne-a mai învățat

Sf. diaconi: Laurențiu, Roman, Euplus și Ștefan,
bucurători ai puterii diavolului.

că pe lângă credință pentru a birui pe demonul cel din adâncuri, sufletul trebuie întărit prin *rugăciune* și trupul înfrânat prin *post*, potrivit cuvintelor: „Dar acest soi (de demoni) nu iese numai cu rugăciuni și cu post”. (Matei 17²¹) Credința nu capătă putere decât prin post și rugăciune. *Postul* e mijlocul de înfrânare al faptelor noastre trupesti și de stăpânire a gândului ucigător de faptă bună. Trebuie omul să postească? Iată o întrebare pe care diavolul prin diferiții lui slujitori, ca sectarii și cei veniți cu gândul de-a ne abate dela calea dreptei credințe, au căutat să o vâre în capul pașnicilor noștri să-

teni și al tineretului nostru creștin. Postul atât cel trupesc, adecă oprirea dela anumite mâncării ca carne și grăsime în zilele stabile de Biserică, ca și cel sufletesc, este foarte necesar omului, pentru a-l înfrâna dela îmbuibare, care stârnește ispitirea și alunecarea spre păcat. Postul este atât de necesar și pentru corp, încât dacă nu-l ținem, noi de bună voie, vine doctorul și ne silește să-l ținem.

O, dar nu numai corpului îi face bine postul, dar și sufletului, căci el dă frumusețe trupului și înțelepciune sufletului. Imbuibarea de mâncare și beutură, e o mare bucurie făcută diavolului. Să-l alungăm deci din suflet prin flămânzire și însetarea noastră trupească. Să devenim alți oameni, schimbându-ne viața: să vorbim mai puțin, să aruncăm obiceiurile rele, să viețuim în cumpătare și liniște. Pe lângă credință și post, Mântuitorul ne cere să ne *rugăm* neîncetat. Credința tare ne duce pe calea postului și a rugăciunii, pe aripile căreia ne înălțăm sufletul. Despre puterea și binefacerea rugăciunii, se mai scrie și-n altă parte a acestui calendar.

Ceia ce e plămânul pentru trup, aceia e rugăciunea pentru suflet. Prin rugăciune sufletul respiră aerul suprafiresc al vieții veșnice. Numai prin credință, post și rugăciune putem frate creștine să biruim puterea diavolului. Mă adresez în primul rând tineretului nostru, pe care-l dorim biruitor. Un tineret care înnoată în valurile desfrăului și ale păcatului de tot soiul, e sortit diavolului și ajuge ucigător a toată puterea și tăria noastră de rezistență în fața dușmanilor, cari ne înconjoară. Vremurile de astăzi în cari diavolul, iadul și uneltele lui cari sunt bolșevicii, se luptă în răsărit de 2 ani cu puterile creștine pentru a le nimici, ne cer să ascultăm și pe mai departe cu tărie de poruncile Bisericii, având credință că ea nu poate fi biruită de nimeni și nicicând. Dorim un tineret biruitor și prin el Patria, vrednic de cuvintele Sf. Apostol Ioan: „Vă scriu vouă tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel viclean, că sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi.” (I. Ioan 2, 13-14).

Prof. Corneliu S. Sava

Păcatul mâniei

Un cuvânt care se află pe buzele tuturor oamenilor, un ghimpe care împunge în carnea tuturor, o umbră care întunecă cugetul curat, și o durere care sfâșie inima celor tineri cât și a celor bătrâni este mânia.

Cine n'a auzit de acest șarpe? Cine nu s'a luptat cu el? și cine n'a cunoscut acest dușman al fericirii omului care-i pângărește sufletul de-atâtea ori în viață?

Mânia, iubiți credincioși, este o patimă din cele mai urâte și o rană care se lipește ușor de inima omului. Chiar și atunci când ea e mai domoală, mânia aduce și pe cel mai răbdător om într'o stare sufletească ce îl face să-și piardă „chipul și asemănarea lui Dumnezeu“, care-l blând, și-l face din om neom.

Este adevărat că mânia nu se ivește întotdeauna și la toți la fel. La unii, ea izbucnește cu putere mare, iar la alții oameni mai iuți de fire izbucnește cu atâta tărie și putere, încât le înfierbântă sângele în vine, de clocotește întreg launtrul lor, le aprinde ochii, le înroșește fața, strâmbându-o în fel și chipuri, le zburlește părul, le învinețește buzele, le scoate din gură răcnete dobitocești, sudalme și înjurături, le strânge dinții și pumnii, înjosind astfel pe om până la starea unor ființe sălbatice, care nu se pot stăpâni, turburată fiindu-le mintea și întreg sufletul: așa încât cu drept cuvânt zice Sfântul Ioan Gură de Aur într'o carte a sa: „Că-i mai bine a locui între fiarele sălbatice decât între oamenii mânioși“, căci

de dihăniile sălbatice te ferești mai iute, știindu-le primejdioase, pe când de oameni nu știi, din ce și când îi apucă furia mănii. Ba mânia câteodată poate devâni atât de crudă încât atingând marginile nebuniei, împinge pe cei cuprinși de ea, la cele mai nesocotite fapte, punându-le în mână adesea ori arma sau cuțitul cu care nu cruță nici pe cei mai deaproape ai săi, părinți, frați sau surori. „Mânia face lucruri grozave în câteva clipe” zice Sfântul Ioan Gură de Aur, iar Sfântul Vasile cel Mare adaugă, întărind acest adevăr: „Ceiace este veninul pentru cei înveninați, aceea este mânia pentru cei amărâți: se înfurie ca și câinele, înghimpă ca scorpia și ucide ca șerpii”.

Și pe bună dreptate, iubiți credincioși! Fiindcă la omul cuprins de mânia, adesea ori toate măduarele trupului se fac unelte oarbe ale ei, omul în asemenea stare nu se mai poate stăpâni, devine orb față de toate lucrurile ce-l înconjoară, și surd față de orice sfat, pe care încearcă a i-l da aproapele; nu-i pasă de nimic, n'ascultă de nimeni, încât după vorba Sfântului Grigore de Nisa: „In mânia își pierde omul mintea, de nu știe ce și cum să facă”.

Dacă cel înfuriat ascultă de cineva, apoi el ascultă de mânia, de patima sa, care-l împinge în prăpastie, nenorocindu-l uneori pe toată viața, căci nu-i pe lume sfātuitor mai rău decât mânia. Mânia nu se ivește în sufletul omului din senin, ci ea se naște uneori din pizmă și invidie, altădată în urma unei supărări sau a unei nedreptăți ce ne-a făcut-o acela pe care ne mâniem; și tocmai de aceea mânia nu rămâne singură în sufletul omului, ci alături de ea crește dorul de a face rău altora și de-a ne răzbuna pe orice cale, adevărindu-se astfel vorba Sfântului Ieronim că, „mânia deschide ușa la toate păcatele”, așa la certe, bătăi, capete sparte și chiar omoruri. Și pe bună dreptate, iubiți credincioși!

Văzut-a cineva dintre noi, ca din mânia să iasă ceva bun? Bun și de folos nimica; dinpotrivă pagube și nenorociri, griji și supărări, judecăți și pedepse în bani și robie (închi-soare) de luni sau chiar și ani. Așa este! Cine se scoală cu

mânie se culcă cu pagubă; și când înceată mânia, începe părerea de rău și căința pentru prostia și nerozia ce ai făcut-o în mânie. Pilde despre dureroase întâmplări, provenite din mânie și din dor de răzbunare, desigur cunoașteți cu toții; căci cine n'a avut prilejuri a vedea asemenea întâmplări rele și a se convinge despre urmările nefericite ce pot ajunge pe aceia care nu se pot stăpâni în mânia lor.

Deși ați văzut sau ați auzit despre asemenea nenorociri, isvorâte din mânie, totuși eu, iubiți creștini, vă voi povesti o întâmplare care arată mânia în toată sălbăticia ei.

Intr'un sat din Muntenia, un sătean își vându-se boii, și în loc să-și pue banii, toți în hârtie, într'un loc adăpostit, i-a lăsat pe brâul ferestrei. Un copil ce-l avea de vre-o 3—4 ani, a dat de bani și a început să se joace cu ei. Când a intrat săteanul după o vreme în casă, a văzut pe lângă copil mici bucățele de hârtie și cu spaimă a constatat, că bietul copil rupsesse hârtiile (de bani). Cuprins de mânie, tatăl a târât după șine pe copil în curte, i-a pus mâinele pe tăietorul de lemne și cu toporul i le-a tăiat pe amândouă din încheietura palmei. La țipetele copilului a alergat mamă-sa, și când a văzut sângele, pe copil leșinat și fără mâini, a înebunit de groază și durere. Bărbatul după câteva clipe și-a venit în fire și — cunoscându-și păcatul, și văzându-și copilul mort și soția nebună — a intrat într'un grajd și s'a spânzurat. Iată, iubiți credincioși, unde l-a dus mânia pe acest om!

Cauza cea dintâiu a acestei nenorociri a fost desigur nesocotința săteanului de a-și lăsa banii ori unde, dar cauza cea mai mare a acestei nefericite întâmplări a fost mânia lui turbată. Cunoscând astfel urăciunea mâniei și a patimilor înrudite cu ea, precum și urmările lor, datorință sfântă avem, iubiți credincioși, să ne ferim după putință de ea și să nu ne lăsăm, ca să intre și să prindă rădăcini în sufletele noastre.

Adevărat este, că tot omul ajunge în viața sa în astfel de stări, care îl fac să se mânia mai mult sau mai puțin, după cum îi este firea; dar nu-i frumos și nici creștinesc lucru, a

lăsa să devină mânia îndemn și izvor de fapte nesocotite, care numai supărare ne poate aduce. „Omul se mânie, dar creștinul adevărat își birue mânia” zice Sfântul Ieronim.

Să căutăm deci a fi și noi creștini adevărați și'n aceasta privință. Omul așezat nu se supără și se aprinde pentru orice nimic, pentru orice bănuială, pentru orice vorbă necontrolată auzită dela unul sau dela altul, ci toate le judecă mai întâiu cu sânge rece și cu deplină liniște; și numai apoi — la vreme potrivită — cu vorbe blânde și bune caută să limpezească neplăcerile ce i-se pun în cale, ocolind pricina și gâlceava ce ușor s'ar naște dacă n'ar avea măcar unul scaun la minte și frâu la patimă. Creștinul adevărat, cuminte și bun, nu caută a intra în ceartă pentru orice fleac, ci mai bine se retrage urmând sfatul omului înțelept, care-și zice, că în mânie să nu facă nimic, după cum nici corăbierul nu pleacă pe marea întinsă în timp de furtună. Omul înțelept știe că mai mult poți dobândi cu duhul blândețelor căci „vorba dulce mult aduce” și apoi vorbele aspre fac pe om îndărătnic încât cu greu îl mai poți scoate din ale sale.

De aceea, iubiți credincioși, precum în toate, așa și aici e bine să ascultăm de vorba Sfintei Scripturi care prin glasul Sfântului Apostol Iacob, dă omului sfatul, ca să fie: „grabnic la auzit, târziu la vorbit, târziu la mânie, căci mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu”; Dacă totuși ne-a cuprins mânia, apoi să nu o ținem multă vreme, ci după cuvântul Sfintei Evanghelii: „Să nu apună soarele întru mânia noastră”, adică să nu ne apuce noaptea cu ea, ci s'o uităm, s'o biruim, căci datorie sfântă avem cu toții, ca să netezim toate neînțelegerile dintre noi, să ne strângem rândurile și să fim cu toții una în gânduri cât și în simțire, mai ales acum, iubiți credincioși, în aceste vremuri grele prin care trece întreaga omenire. Făcând așa, vom dovedi că suntem buni creștini și Domnul păcii — Mântuitorul nostru Iisus Christos — va fi cu noi acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Preot Marin Păunescu

Intrarea în Ierusalim

Iată că norod mult s'a strâns, aflând că Iisus Domnul vine să între în cetatea Ierusalimului și fiecare a luat în mână stâlپări de finic și i-a ieșit în cale.

Și, într'adevăr, s'a arătat în poarta cetății stând urcat pe un asin. După El, de asemenea, altă mare mulțime venea cântându-l osanale.

Atunci era o vreme dulce de primăvară. Copacii înfloriseră, iar poporul se pregătea să prăznuiască Paștele.

Prin curți se auzeau behăiturile mieilor cari aveau să fie jertfiți pentru ospățul cel obștesc al Azimelor.

Și Domnul Hristos intra în Ierusalim.

Norodul, cuprins de mulțumire, îi așternea pe cale vestimente și covoare : „Osana, osana, fiul lui David !.. și aplecau spre El stâlپările de finic, semn de închinare și de supunere.

Iar Domnul Iisus cugeta în Sine, că tot mulțimea aceasta fi-va aceea care, peste câteva zile, va striga cu cruzime : „Răstignește-L, Răstignește-L" !

Pe urmă, Domnul a mers spre Templu, de unde a gonit pe fățarnicii care prefăcuseră Templul din casă de rugăciune în speluncă de tâlhari.

Iată ziua cea frumoasă a intrării Domnului Hristos în Cetatea Ierusalimului, cătră care, cu câteva clipe mai înainte merseseră cuvintele Lui măhnite și grele, de dreaptă imputare :

„O Cetate, care n'ai cunoscut ceasul trecerii Mele pe lângă tine, piatră pe piatră nu va rămâne din trupul tău, iar copiii tăi se vor împrăştia" !...

Şi totuşi, Domnul Hristos intră cu alai împărătesc în cetatea Sionului şi este primit ca Stăpân. Mulţimea î-L întâmpină, şi-L aclamă cu însufleţire.

Cine ar fi putut crede totuşi că numai peste câteva zile, tot mulţimea aceasta fi-va aceea care-L va duce la Golgota ?

Desigur, numai Domnul Hristos, ştia aceasta. Şi de aceea, privirea Lui din dimineata intrării în Cetate, era umbrită de cunoaşterea mai dinainte a jertfei Sale totale.

Ce taină să fie aceasta ?

Cum ? Iată o dimineată plină de lumină şi de zâmbete de flori, când zarzării înfloriţi se plecau pe cale ca într-o închirare, când toată lumea, cu mic cu mare, ieşise într-o bucuroasă întâmpinare şi când, din nimic nici măcar nu se putea bănuî groaznica tragedie de peste câteva zile.

Oamenii păreau că primesc cu supunere pe Domnul Hristos aşa că de nicăieri nu părea să izbucnească clocotiva lavă a cutremurului de peste câteva zile.

Spusese, e drept, de câteva ori mai înainte Domnul Hristos că va fi dat în mâna oamenilor, că va fi ucis, dar că peste trei zile va învia. Dar vorbele acestea nu fuseseră înţelese de cei cari le auziseră, ei fuseseră luate drept o încercare a dragostei lor pentru El.

Şi totuşi Domnul Hristos intră în Cetate, este întâmpinat cu bucurie mare şi El primeşte această întâmpinare, cu toate că peste puţin va începe să urce culmea Calvarului, purtând pe umerii Săi Crucea.

De aceea, nici o clătinare nu se cade a primi în sufletul nostru, de vreme ce tot ce-a făcut Domnul nostru, este fără greş.

Intrarea Domnului în Cetatea Ierusalimului trebuia săvârşită, ca să se statornicească un mare şi splendid fapt : El este şi rămâne Împăratul Vieţii şi numai prin El putem fi mântuiţi.

Aceasta intrare rămâne pe veci şi sublimul simbol al intrării puterii mântuitoare în cetatea oricărui suflet omenesc. Orice suflet omenesc este un Ierusalim de duh, de care Domnul Mântuirii poate fi primit — sau poate fi răstignit.

Il vor primi toți aceia cari nu vor vedea în El un Domn al pământului, — ci singurul Domn al Cerului.

Și-L vor răstigni toți aceia, cari ca și mulțimile din ziua intrării Lui în Ierusalimul pământesc, vor vedea în El un Domn al veacului, cari să le aducă măriri și satisfacții, dominare și bun trai.

Intrarea Domnului în Ierusalim

Căci mulțimile din dimineața aceea nu vedeau câtuși de puțin în Domnul Hristos un stăpân al vieții sufletești și un Împărat al Cerului, ci numai un Reînvietor al gloriei iudaice de odinioară, care le va aduce din nou stăpânire asupra lumii, îndestulare pentru sêtea lor de a domina, — satisfacere cât mai desăvârșită a tuturor năzuințelor lor pământești.

Și când văzură că în toate aceste așteptări fuseseră înșelați, aceiași lăudători și închinători din dimineața cea plină de lumină și de bucurie, deveniră crudele bestii care, într'un glas și într'o singură pornire, cerură lui Pilat răstignirea impostorului care-și bătuse joc de ei.

Asemenea este — și asemenea va fi cu toți acei care văd în Domnul Hristos pe altcineva decât pe Acela care este Stăpânul sufletelor și Impăratul cerurilor. „Impărăția mea nu-i din lumea aceasta“... El însuși ne-a spus-o...

Și azi, în mii de pilde, se săvârșește întocmai drama din depărtata vreme palestiniană.

Nu ne îmbrăcăm oare, toți în haina botezului și nu primim în felul acesta pe Insuși Domnul Hristos în cetatea sufletului nostru? Iar, de-alungul vieții noastre, nu-l vedem pe Domnul Iisus stând în pragul sufletului nostru — și nu de atâtea ori, i-L primim în camera Ierusalimului nostru sufletesc?

Și de câte ori, nu facem și noi ca și mulțimea de atunci, crezându-L înlesnitor și dăruitor de bunuri și bucurii pământești?... Iar făcând așa, de câte ori nu-L răstignim și noi, prin atâtea fapte ale noastre, ieșite tocmai din această greșită părere?

Dar și de câte ori primirea Domnului Iisus este alta, cu totul alta! Cea adevărată și cea dreaptă... Singura dreaptă și adevărată.

Primind pe Domnul Hristos ca pe Impăratul cel ceresc, ca pe Stăpânul sufletelor noastre, — ca pe Domnul Impărăției cerurilor, o, atunci cu adevărat i-L primim în Ierusalimul sufletelor noastre și nici când nu-L vom duce pe Golgota...

Atunci El intră, rămâne. Atunci intrarea Lui este cu adevărat triumfală și temeinică. Atunci stălpărilor de finic cu care-L întimpinăm nu mai fi vor micionă și fățarnicie, — ci ardoare și supunere.

Iar de vom face așa, El va intra și va rămâne în sufletul nostru — iar noi fi-vom volnici să nu ne aflăm printre aceia cari au strigat: „Răstignește-L“.

Dumnezeu ne cercetează...

Și înțeleptul bătrân a grăit așa:

„Era, undeva, o țară prea frumoasă și plină de bogății deosebite. Pentru frumusețea și pentru bogăția ei, i se mai zicea și „Grădina Maicii Domnului“. Și cu drept cuvânt. Plaiurile ei erau pline de miresme plăcute, dealurile... munți se ridicau mândri sub lumina soarelui, apele se răsfățau lucitoare sub cerul mai totdeauna senin, iar pădurile chemau spre ele cu glasuri de răcoare. Bogățiile ei erau așa de mari și de multe, încât, iacă, numai să fi întins mâna, și luai tot ce-ți trebuia pentru hrană. Și bunătatea lui Dumnezeu fusese atât de îmbelșugată, în cât pe acest colț de rai așezase un om plin de frumoase și cuminți însușiri. Era el plin de cuviință, primitor de oaspeți, muncitor, viteaz în lupte și bun casnic în vreme de pace. Țara aceea, astfel fiind, putea fi fericită. Dar nu era, fiindcă își avea copiii împrăstiați pe sub împărății străine. Bunul Dumnezeu însă, i-a statut și aici în ajutor, că iată, la ceas potrivit, pe căi temeinice de sânge, acești copii au venit la sânul mamei, cum vin copii cu adevărat la mama lor. Și vremea a început a se scurge, dar oamenii, uitând de Dumnezeu L-au mâniat foarte. Și cum Dumnezeu nu se lasă niciodată batjocorit până la sfârșit, a pogorât pedeapsă asupra poporului Său, tocmai fiindcă îl iubea. Că de nu l-ar fi iubit, l-ar fi lăsat să se prăpădească în nevrednicie.

Și a trimis ploi care i-au cuprins holdele, făcându-le să-și piardă rodul,—a trimis secetă ca să pârjolească și puținul rod ce se mai făcuse,—a trimis clătinare grea de pământ. Înfricoșând toată suflarea,—a adus rupere lăuntrică între cei de-aceiaș sânge,—a adus năcaz, încercare, involburare în toate sufletele...

Vreme de un an, fața lui Dumnezeu a fost întoarsă de la acest norod. Dar Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie iarăși viu. El bate, dar nu omoară. Așa cu norodul și cu țara aceea. Iată că, la vreme potrivită, din apele cele adânci și pururea necunoscute ale norodului, a dat la iveală un mare ostaș al Său, un om de tărie, de cinste și de credință—și l-a pus în fruntea norodului cel atât de mult încercat. Semn că Dumnezeu își întoarse iarăși Sfânta Sa Față spre acel neam de oameni. Și ostașul acesta a început a suna din trâmbița cea pe veci neclintită a dreptății. Dumnezeu, carele dreptate este, începea să o aducă din nou peste sufletele, care vreme de-un an, suspinaseră sub muntele cel greu al nedreptății. Și iată, în alta zi, ostașul cel mândru și smerit din frunte, a chemat norodul la luptă, ca să fie gonită nedreptatea—și înscăunată din nou, sfânta dreptate a lui Dumnezeu!

Aici, bătrânul înțelept s'a oprit din povestirea sa—a suspinat ușurel și a privit spre ascultătorii săi, care stăteau mirați de aceea că el își oprise vorbirea.

Dar curând, bătrânul înțelept grăi mai departe:

„Acuma, norodul-acela—și țara aceea se află în luptă sfântă,—căci Dumnezeu își cercetează pe cei pe care-i iubește. Dar, dragii mei, trebuie ca toți să fiți cu pază mare. O vorbă veche creștinească zice că o singură dată cercetează Dumnezeu pe om; — și omul trebuie să știe să folosească această cercetare. Că de nu-i cu băgare de seamă, Dumnezeu, se mânia din nou—și atunci nu un an, ci o veșnicie nu-l mai cercetează. Și iată, eu om bătrân și cu frica lui Dumnezeu am să vă spun că se cade să-și îndeplinească fiecare datoria ca astfel lupta aceasta sfântă să ducă norodul și țara la bunul

liman. Fiecare să-și cerceteze sufletul și viața mai cu grijă, căutând a goni pe cele rele și a mări pe cele bune. Se cade ca fiecare să pună mai cu nădejde genunchii la pământ, rugându-se fierbinte Domnului tuturor îndurărilor,—să caute tot omul a duce un trai mai restrâns și mai cinstit, depărtând toată risipa și năzuind a ajuta pe fratele aflat în nevoie și'n năcaz. Să lepede fiecare de la sine toată pricina de zavistie tot cuvântul de desbinare, toată pornirea de ponegrire și de scormonire a răutății. Dar, mai presus de toate, dragii mei, norodul acela nu va avea isbândă dacă mic sau mare, tânăr sau bătrân, femeie sau bărbat, ostaș sau neostaș, om de la țară sau om dela oraș, negustor sau meseriaș, om cu carte sau fără carte,—toți, laolaltă nu vor sta strânși uniți în jurul Ostașului cel mare, pe care Dumnezeu li l-a dat, tocmai ca să-i scoată din impas. Asta este, dragii mei, porunca cea mai mare. Căci unirea-i de la Dumnezeu, iar desbinarea-i de la diavolul..“

Și bătrânul înțelept tăcu iarăși, avându-și chipul prins în apele griiei și în chenar de lacrimi.

Pe urmă, își sfârși vorbirea, zicând celor din jur:

—„Dumnezeu cercetează norodul Său—și norodul este îndatorat a fi cu băgare de seamă. Altfel, iar își întoarce Dumnezeu fața de la acel norod—și vai de norodul de la care Dumnezeu își întoarce fața pentru totdeauna...“

Lascarov Moldovanu

Somn lung

Vecine, — întreabă odată un om pe un credincios, — am auzit o minune: că un om doarme, ne'ntrerupt, de 13 zile... oare drept să fie?

— Da, e drept!

— Ce minune mare!...

— Asta nu e nici-o minune, zise credinciosul. Eu am dormit, într'un somn lung, zeci de ani, și numai abea de câțiva ani m'am trezit. Iar de atunci, mă rog mereu: Doamne dă, luminează ochilor mei, ca să n'adorm somnul morții! (Psalm 13.3).

Sfânta Scriptură e o farmacie

Ei baciui Ioane, ce mai zici, nu te mai gândești să vii la Sfânta Biserică?

„D'apoi Părinte, eu cred că acăr cine poate citi scriptura și se poate mântui și dacă se roagă acasă”.

— Ba nu, eu cred tocmai că nu oricine poate citi Sfânta Scriptură și nu te mântuești numai dacă te rogi acasă, fără să vii și la Sfânta Biserică.

— Ascultă Bade, mi-ai putea dumneata dovedi lucrul acesta?

— Ce lucru?

— Acesta că nu trebuie să mergi la Biserică.

— Dară, dumneata ai putea dovedi că trebuie să merem?

— Eu, da. Ascultă dumneata, ca să mă înțelegi mai bine, trebuie să faci cele ce ți-o spune eu, că zadarnic ți-o dovedi cu Sfânta Scriptură, pentru că și așa nu vrei să faci ceace scrie acolo. Dar între noi, putem asemăna Sfânta Scriptură cu o farmacie, cu o potică, cum îi zici dumneata. Și, știi că atunci când ești bolnav, mergi să ceri leacuri. Așa-i?

— ... M-da.

— Ei, și mai ști că în Sfânta Scriptură scrie, că dacă e cineva bolnav să cheme preoții Bisericii să se roage pentru el.

— M-da.

— Da, dar dumneata nu vii la preot când ești bolnav.

— Eu mă duc la medic, că doară el știe de leacuri.

— Dar fără rugăciune nici leacurile n'au nici o putere. Și acum bade, și dumneata citești Scriptura și eu. Și dumneata ști citi și scrie și eu la fel. Așa-i?

— Așa!

— Am spus că eu asemăn Sfânta Scriptură cu o farmacie, care are tot felul de leacuri. Numai să știi să le alegi. Eu aș zice să mergem amândoi la farmacie și să cerem voe farmacistului să ne lase să ne luăm leacuri pentru cap, pentru bube, și pentru ce avem nevoie noi aici la sat.

— D'apoi, că nu mă bag eu acolo, că n'am făcut atâtea școli.

— Dar nu e nevoie de atâta școală baciule, că doară știi dumneata citi și pe fiecare leac e scris.

— Ei, dacă e scris, atunci merem, că doară știu eu ceti tare bine. Dom' Părinte, dar leacurile trebuie plătite și eu n'am bani.

— Nu face nimic, plătesc eu.

— Merem. Da, eu nu știu lua d'acolo, decât boabe de cap că văzut-am când mi-o dat medicu și boabe de friguri și apă tare, d'aia de e galbenă când o pui pe oarece bubă și să usucă.

— Ei vezi că știi! Atunci o să alegi leacuri bune.

— D'apăi, că d'astea știu eu alege de acăr unde.

Gata suntem, am ajuns și la farmacie...

— Domnule farmacist, iacă am venit aici cu badea Ioan să te rugăm să ne dai voie să alegem niște medicamente pentru durere de cap, de picioare, pentru răni, și iaca ce avem noi nevoie la sate.

— Da dom-le, niște boabe pentru cap și niște apă tare pentru bube.

— Bine eu vă las dar n'o să știți alege, mai ales dumneata moșule.

— Nu ti teme, domnule, scrie pe ele, știm noi carte, nu ti teme de aceia, o luă înainte baciul Ioan.

— Domnule farmacist, vă rugăm să ne dați voe și la urmă d-voastră ne veți spune ce fel de medicamente am ales fiecare, zise preotul.

— Pofțiți, pofțiți, vă rog.

— Ei! Dară multe stă scris p'aicea. No! iaca niște boabe aicea. Doară astea sunt de cap, iaca și scrie pe ele. „Hap“ Astea or fi tare bune. — No! iaca și chip de mort p'a iaga asta. Trebuie să fie tare bune, că omoară și moartea, de nu rămâne de ea decât două oase.

Bună trabă să fie. Eu d'aistea iau.

— Nu pune mâna pe ele moșule. Lasă că-ți dau eu. De ce!

— Nu-i bine să le ei cu mâna, ți-le pun eu într'o hârtie.

— Bine-a fi și așa. No iacă și aici apă de cea tare, care să pune pe bube. Și aici scrie „Vitriol“. D'apăi că eu nu'nțeleg p'a domnie, da de bună samă asta trabă să fie, că-i ca aceia ce mi-o pus mie medicu p'o bubă când o venit la noi și m'am tămădit. Da domn'le, n'ai o iăguță mică să-mi torni puțină apă da'iașta?

— Ți-o pune moșule.

— No, d'apăi să merem, dom părinte, că tare mă doare capu dă mirosu ăsta d'aicea. N'a fi bine să iau o boabă de ceia ce-am ales mai înainte, să-mi treacă capu? Chiar am să și iau.

— Nu fi prost măi omule, că-i muri aici și mă-i băga și pe mine la închisoare.

— Dar, ce nu-i boabe de cap? Dumneata ce leacuri ai ales părinte, ia să vedem.

— B-a-y-e-r. D'apăi aste-ți fac bai, dece le-ai luat dom părinte.

— Ba nu moșule, interveni farmacistul, acestea sunt leacuri de cap și de răceală. Așa că părintele bine a ales, pe când boabele ce le-ai ales dumneata sunt pentru câini. Când un câine îi turbat, îi dai o boabă de aceasta și moare.

— Doamne apără și păzește, da proaste leacuri am ales.

— D'apăi apa asta ce-o mai fi?

— Hei, răsese farmacistul. Și apa aceasta ai ales-o greșit. Dacă o-i pune-o pe rană, se duce toată pielea și osul îl arde, de nu mai rămân nici urmă de carne omenească.

— Doamne apără!! Hai să merem dom părinte, nu-mi trabă nimic, fie a dumitale.

— Ei baciule, văzuși că nu-i destul să ști citi. Iată domnule farmacist pentru ce-am venit aici: moșul este baptist și i-am spus că Sfânta Scriptură e la fel cu o farmacie, unde dacă te bagi fără să ști leacurile cele bune poți greși și chiar muri. Numai cine stă între ele și a învățat adevăratul înțeles și adevărata lor întrebuintare, poate să dea leacurile cele bune.

— E adevărat, zise farmacistul. Dar de ce nu mi-ai spus dela început căci putea să vadă moșul mai multe. Hei baciule trebuie să ascuți de domnu părinte căci iaca dumnealui și apa cea tare a ales-o bine. Aceea se numește tinctură de iod, care vindecă bubele în loc să ți le facă mai mari. Sfânta scriptură e la fel. Nu orice om numai cu o clasă primară, sau nici una, poate tâlmăci învățătura dumnezeiască, când iată dumneata nici pe cea omenească nu o poți bine înțelege, căci tot ce avem aici în farmacie e lucru omenesc pe care noi oamenii l'am făcut, datorită ajutorului și minții pe care Dumnezeu ne-a dat-o. De aceea nu poți găsi mântuire sufletească de cât în Biserică, după cum nu poți găsi tămăduire pământească decât în farmacie și în spital. Așa că baciule, ascultă de domnu părinte că bine te va învăța și-ți va arăta calea cea bună, căci dumnealui mult a învățat și mult s'a străduit ca să înțeleagă învățătura Mântuitorului. Numai să încerci și dumneata să umblîi pe la școlile la care a umblat dumnealui și vei vedea atunci ce greu ți se va părea și cât de ușoară vei vedea că e munca câmpului față de școalele la care umblăm noi toți, pentru că să vă învățăm și pe dumneavoastră sătenii calea cea bună, ca viața să nu vi se pară așa grea.

— Drept ai trăiască-te Dumnezeu. Mulțam și dumitale și domnului părinte, că nu m'ai lăsat să iau boabele acelea ca să mor de nu-mi mai vedeam pruncii. De-amu am să ascult numai ce-mi spune dom părinte și voi mere mereu la sfânta Biserică.

— Așa să faci moșule și Dumnezeu îți va ajuta în toate.

... — No mai rămâneți cu bine, Dumnezeu v'alduiască.

— Dumnezeu ți-ajute moșule răspune farmacistul, rămânând pe gânduri în mijlocul medicamentelor sale.

Scrisoare¹

Orfanului de Războiu

— Vestea înștiințării Orfelinatului din Beiuș —

*Drag orfan, — rămas de tată vitejește¹ mort și frânt
Undeva 'n Războiul sfânt, —
Pentru tine scriu aceste rândurele de scrisoare,
Drag orfan, ce 'n prispa casei, stai deapururi, în plânsoare...*

*Ai venit frumos pe lume, mai frumos decât un crin,
C'o zâmbire fără margini și cu sufletul senin;
Câțiva ani primiși iubirea tăticului tău, prea drag,
Care te privea, în leagăn, legănându-te, cu drag...*

*Dar nu mult țină această neuitată¹ mbrăfișare;
Tatăl tău s'a dus să lupte, pentru fară, la hotare
Și-ai rămas — fără de el —
Plângând singur, singurel...*

*Mai târziu venit=a veste,
C'al tău tată nu mai este;
Că, ieșind, în zori, din cort,
A căzut la Volga, mort;
Il lovise inamicul, greu, în piept, c'un proiectil
Și-a strigat făcându=și cruce: „Patrie“,! „iubit copil“ !...*

De-atunci, drag orfan, tu plângi
Și în chinuri mi te frângi,
Colindând, pribeag, hai-hui,
Că te simți al nimănui...

Ți-a fost dat, pe asta lume, suferință 'ndelungată,
Ca să n'ai cui zice : Tată,
Te ascult: cu ochi'n rouă,
Cumpără-mi hăinuță nouă !...

Cine să-ți asculte ruga, și să-ți dea măcar un ban ?
Cine drăgălaș orfan ?
Cine să-ți aline plânsul și durerea înfocată,
Biet orfan, — dacă n'ai tată ?

Nu ești singurul, iubite, în această neagră haină ;
Sunt atâția și atâția bieți orfani ce plâng în taină ;
Dup' 'acei cari dus-au țării gloria și slava,
Când căzut-au, vitejește, la Doneț și Balaclava ;
După cei ce se jertfiră — fără să le știm adresa —
La Sevastopol, Crimeia, lângă Don și la Odesa ;
Înzadar mai plâng orfanii, plin de grele suferinți,
După scumpii lor părinți,
Când aceștia cu mult sânge vitejesc, de bravi Eroi,
Scris-au, pentru România, file de Istoriei noi ;
Când Patria, mamă dulce, pururi recunoscătoare,
Strânge-va, cu drag, orfanii, la sânu-I, — ocrotitoare !...
Nu descuroja, iubite, în durerea ta, amară,
Tatăl ți-a murit în luptă, pentru scumpa noastră țară,
Și-a fost decorat, de Rege, cu » Virtutea Militară »,...

Nu mai plânge, nu mai plânge, biet orfan al nimănui,
Tu, de astăzi înainte ești copilul Neamului !...

Drag orfan, ți-aduc o veste sfântă și prea minunată,
Că s'a ivit, pentru tine, un prea bun și dulce „Tată”,
Care, cu suflet de crin,
Îți zidește un » Cămin » !...

Ascultă să-ți spun povestea — să se știe 'n lung și 'n lat —
Înființării unui mare și frumos Orfelinat :

Un Stăpân, cu suflet mare,
Zis Vlădicul Nicolae,
Plin de sfântă 'ncurajare
Și de-a dragostei văpaie,
A plecat în misiune
Spre câmpurile de bătaie
Ca să ducă 'mbărbătare,
Sfântă »Binecuvântare«,
Celor care luptă 'ntr'una,
Cu arme ucigătoare,
Ca să i-a, pe veci, cununa
Gloriei nepieritoare...

Cu fața cum e lumina,
A luat-o, din Tighina,
Cale lungă,
Să se-ajungă,
Prin Transnistria, spre Bug,
Revărsând mereu belșug
De tărie și credință,
Celor plini de suferință ;
De durere și de jale,
Din ambulanțe, Spitale...,
Cu cea mai sfântă iubire,
Sutele de cimitire, —
Unde zac mii de Eroi,
Pân'la »vremea de apoi«, —
Cercetatu-le-a »Stăpânul«
Deschizându-și în larg, sânul
Rugăciunilor ferbinți,
Pentru-acești Eroi și Sfinți...

Și-a, ajuns atunci Vlădicul — cu privirea în extaz —
Pe liniile de luptă, pân'aproape de Caucaz...

Și, trecând printre morminți,
De viteji, Eroii și Sfinți,
Într'un glas grăit-au morții, toți, Înaltului Prelat,
Rugându-l ca să zidească un Cămin-Orfelinat,
Unde, peste ani de ani,
Copilașii lor, — orfani,
Să primească ocrotire,
Viață și mântuire...
Într'un nălțător moment,
Acel măreț testament,
Prelatul, cu suflet mare,
Pusu-l'a, în aplicare...

Astăzi, s'a pus temelie
De zidire 'n vecinicie
Operei-Orfelinat,
Unde Înaltul Prelat
Zidește peatră cu peatră, — de prin largurile zării —
Pentru bieții orfani, ai fării...

Drag orfan, într'astă «Casă»,
Vei primi și tu o masă,
Creștere sfântă și aleasă ;
Și-o plăcută meserie
Bine, potrivită ție...

Dacă vezi, în sat, la tine, un om mai în bună stare,
Roagă-l, drag orfan, să aibă milă și un suflet mare ;
Să ajute cu vre-o șapte sute, — nu numai c'un ban —
La clădirea «Casei» tale, bietule copil orfan...
Să se termine curând,
Pentru tine, orfan blând !...

Această plăcută veste, dulce și 'mbucurătoare,
Îți trimit — orfan — acuma, prin umila mea scrisoare !...

Miron Abrudan
cântăreț bisericesc

Căminul-Școală pentru orfanii de războiu din Beiuș

Mântuitorul Hristos a lăsat bisericii sale îndatorirea de a se ruga și de-a ajuta pe cei ce sunt în necazuri și suferințe. Prin pilda samarineanului milostiv din Sf. Evanghelie, Iisus ne învață și ne îndeamnă ca să ajutăm pe fratele nostru căzut în nenorocire. Profetul Isaia, deasemenea ne învață „ca să facem binele, să căutăm dreptatea, să ocrotim pe cel asuprit, să facem dreptate orfanului și să apărăm pe văduve”. Indep-
linind această poruncă a Sf. Scripturi, biserica noastră ortodoxă a făcut multe institute de ocrotire și de binefacere pentru cei săraci și năpăstuiți, nu numai în țară, ci și departe peste ho-
tarele ei. În vremurile grele de astăzi, când războiul a adus în multe case durerea și doliul și a lăsat văduve și orfani, adeseori fără nici un sprijin, biserica Neamului caută să vină în ajutorul acestora, ușurându-le viața. La noi în Bihor, unde se știe cât e de mare sărăcia și necazul, mai mult ca în alte părți, Prea Sfințitul nostru Episcop NICOLAE, care a fost ex-
pulzat de către Unguri dela reședința sa din Oradea, a ho-
tărât că să vină în ajutorul copiilor orfani, rămași fără nici un sprijin, zidind pe seama lor un cămin de adăpostire și o școală pentru învățătură. Pe vremurile acestea de războiu și de strâm-
toare, a face un lucru așa de mare, de bună seamă că e greu de înțeles. Și așa și este... Credința și dragostea le biruie

însă pe toate. În 23 August 1943, Episcopia ortodoxă a Orăzii a început lucrările de zidire a acestui cămin și de atunci, pe-o vreme frumoasă cu care ne-a învrednicit Dumnezeu, se lucrează cu spor și cu credință și căminul-școală se ridică falnic, în privirea uimită a trecătorilor.

Dacă Dumnezeu ne va ajuta, în toamna aceasta casa va fi pusă sub acoperiș, ca în primăvară să se ducă lucrul mai departe. Se vor întreba acum iubiiții noștri cetitori, cum a luat ființă planul de a se face acum acest cămin pentru orfanii de războiu?! Voiu căuta să răspund pe scurt la această întrebare, lămurind începuturile acestui institut, atât de necesar zilelor grele de astăzi.

În calendarul nostru din anul trecut s'a scris mai pe larg despre călătoria misionară pe front a Prea Sfințitului nostru Episcop, NICOLAE, unde cercetând prin spitale și ambulante militare pe numeroșii noștri soldați răniți, a aflat din gura lor o dorință și o rugămintă ca testament, ca țara și biserica să se îngrijască de copiii lor dragi și să nu-i lase pe drumuri, ca pe copiii nimănuia. De bună seamă, că aceste vorbe, adeseori cele mai de pe urmă ale lor, au înduioșat până la lacrimi inima caldă și părintească a prea bunului și iubitului nostru Păstor și Părinte duhovnicesc. Reîntors acasă, n'a avut odihnă până când s'a început lucrul și nu va avea până când căminul va fi terminat cu totul. Se va face o casă a iubirii și a mângâierii, sub binecuvântarea bisericii noastre ortodoxe. Pentru strângerea banilor necesari, s'a făcut un apel către toate inimile românești și creștinești milostive, ca să ajute desăvârșirea acestui plan mare ce va costa mai multe zeci de milioane lei. Urmarea a fost, că din toate părțile țării au sosit ajutoare, adeseori banul văduvei din Sf. Scriptură. Unii au dat mai puțin, alții mai mult, după inima și starea fiecăruia. Dumnezeu va răsplăti fiecăruia, după dania sa. Cei ce-au dat pot avea însă mulțumirea și bucuria, că nu s'a dat înzadar, ci cu folos. Viitorul va arăta aceasta cu prisosință.

Și acum, să lămurim altă întrebare, care se pune adeseori și anume, cum va funcționa acest orfelinat? Răspunsul

la această întrebare se va putea da mai precis și oficios, după ce căminul-școală va fi deschis. Orfelinatul sau căminul-școală, va avea o școală primară cu învățătorii ei, plătiți din bugetul Statului, la fel cu celelalte școli primare ale Statului. După absolvirea școlii primare, se va face alegerea elevilor, adecă aceia cari se vor arăta iubitori de carte și de învățătură vor fi dați mai departe la școli, iar aceia cari vor arăta înclinare. Înspre meserii și lucruri practice vor putea învăța mai departe în orfelinat, în atelierile speciale ale acestuia, diferite indeletniciri, ca tâmplăria, fierăria, croitoria, zidăria și așa mai departe. Orfelinatul nostru are chemarea de a aduce o prețioasă contribuție socială și națională în pregătirea unei clase mijlocii românești, de meșteșugari, înlocuind cu vremea, pe cei străini. Orfelinatul nostru va crește o generație de tineri iubitori de Țară și de credință, vrednici urmași ai părinților lor, cari și-au dat viața pentru țară, neam și lege.

Ziua de 24 Oct. 1943 când s'a sfințit piatra de temelie a căminului-școală, fiind de față trimisul special al d-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, trimisul guvernului țării, Ministrul Școalelor și al bisericii, distinul profesor Ion Petrovici, trimișii bisericilor ortodoxe din Ardeal și alți înalți și numeroși oaspeți din București și din toate părțile, — a fost zi de mare și luminat praznic pentru Bihorul nostru frânt în două.

La anul nădăjduim, ca să scriem și mai mult despre acest institut al luminei și al binefacerii creștinești și românești.

A. D.

»*Tu, fii celor orfani ca un Tată*» (Iisus Sirach 4₁₀).

»*Buna credință cea curată și nespurcată înaintea lui Dumnezeu și Tatălui aceasta este: a cerceta pe orfani și pe văduve întru necazurile lor*» (Io. 1₂₇).

ORFANUL DIN RĂZBOIUL SFÂNT

*Cu ochii uzi, gălbui, de ceară,
Adesea el se uită 'n van...
Ar vrea mereu „ceva“ să ceară
Și n'are cui, bietul orfan..*

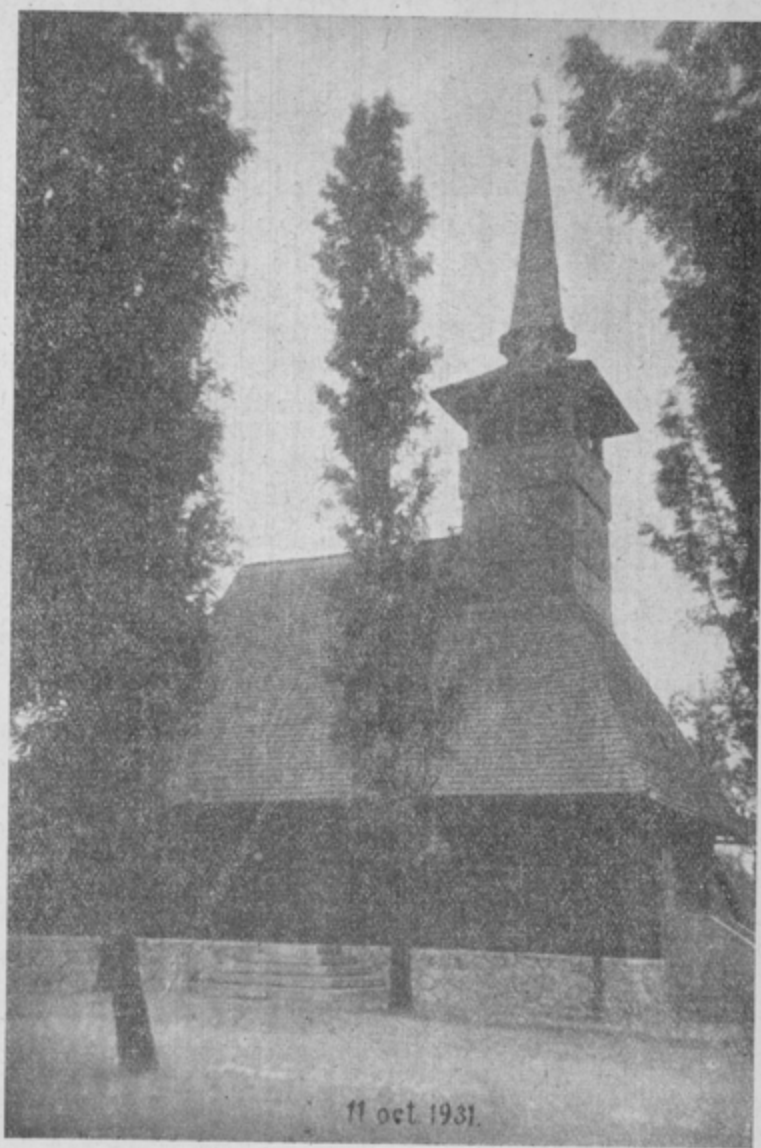
*El stă zâmbind, cu fața suptă
De-atâtea suferinși, ce-i cad...
Tăticul i-a murit în luptă
Erou viteaz, la Stalingrad...*

*Suspină lung, din inimioară,
Știindu-se al nimănui...
Un dor adânc îl împresoară
Să zică „tată“ !, — n'are cui...*

*În suferință el se frânge,
Lipsit de sfinte mângăieri...
Cu hohot plânge, bietul plânge,
Îe foame, — n'a mâncat de ieri..*

*Voi, oameni buni, dintr'astă țară
Aveți mărețul legământ,
Să nu lăsați, nicicând, să piară
Orfanul din Războiul sfânt...*

*De-aveți, în piept, un suflet mare
Și-aveți o pâine și un ban, —
Dați bietului orfan ce n'are,
Decât o haină de orfan !..*

11 oct. 1931.

Bisericuța dela Internatul ortodox din Beiuș

Biserica Internatului de băieți a implinit 200 de ani de existență

Biserica de lemn din curtea Internatului nostru eparhial de băieți din Beiuș, a implinit la hramul ei „Sf. Dimitrie isvoritorul de mir“ din 26 Octomvrie a. c. 200 ani de existență.

În viața unui astfel de așezământ dumnezeiesc această vârstă de 2 ori seculară e foarte rar întâlnită.

Distinsul cercetător și istoric de artă prof. C. Petranu în lucrarea sa: „Monumentele istorice ale județului Bihor“, înșiră această frumoasă și artistică bisericuță printre cele mai vechi monumente de lemn și artă din cele 150 câte se găsesc în județ, în satele de munte mai sărace.

Biserica aceasta a fost ridicată mai întâi, în satul Ghișișeni prot. Vașcău în anul 1743, de bună seamă în locul alteia tot de lemn și mai veche.

Aici a străjuit la altarul ei modest credința străbună și a ținut viu aprinsă iubirea de neam, în sufletele atâtor generații timp de peste 180 de ani.

În anul 1931 simțindu-se nevoia unui locaș de închinare pentru elevi și credincioși, a fost cumpărată și reconstruită din nou prin strădania Păr. Moise Popovici rector, într'un loc pitoresc în curtea Internatului. S'au cheltuit cu aceste lucrări 240.000 Lei. A fost sfințită în acest an de P. S. S. Andrei vicarul Orășii.

Prin stilul și ideea ei arhitectonică, acoperișul înalt, streșini joase, turnul gotic, decoruri artistice de sculptură și creștătură care se observă în primul rând la cele 2 uși, apoi brâul de jur împrejur, iar în interior la boltă prin semicercul de lemn ce sprijinește și decorează bolta, bârna orizontală, — tot atâtea însușiri artistice caracteristice tipului Bihor — fac din această biserică un monument istoric, veche comoară de artă bisericească.

O pictură complectă și potrivită stilului i-ar desăvârși armonia interioară, iar cei 2 stâlpi de zid dela cor se cer înlocuiți.

În general biserica este o podoabă artistică a orașului și nu este strein care să n'o viziteze și să o admire.

Astăzi ea stă de veghe ca și în trecut, — aici își fac elevii rugăciunile lor zilnice, — pentru stăruirea neclintită a generațiilor în deapururi mântuitoarea credință ortodoxă și iubire de neam.

(C. S.)

Bisericuța

Inchinare bisericești Internatului.

*De două veacuri dăinuiești smerită
Biserică de lemn cu streșini joase!
Aceleași chipuri blânde și sfioase,
De sfinți înalți, cu safa neclintită,
Privesc cucernic din iconostase.*

*Săracă, mică și patriarhală
Tu ai ajuns și vremuri sbuciumate
Când care de bejenii de prin safe
Fugeau în munși de-a hoardelor năvală
Și te uitau în grea singurăfate.*

*Din turnul vechiu și ascuțit de lemn
Același clopot sună obosit
Ca un cucernic sol, îmbătrânit
În slujba lui eternă de îndemn,
Bătut de ploi, de vânturi biciuit.*

*În praznice, iobagii cu sumane
Veneau să-și plângă chinurile foate.
Și ascultau cu suflele plecate
Cântări și psalmi din cele două strane
Îngenunchiați, cerând de sus dreptate ..*

*În pragul toamnei vieții lui târzie
Preotul blând, cu vocea lui ușoară
Vestea cuvântul sfânt odinioară
În aromele fumuri de tămâie
Printre sfioase luminări de ceară.*

*Cărunt și gârbov le cetea'n scriptură
Cu viers ușor, rostind înfelepciune ..
Azi parcă simt suflările străbune
Din noaptea unor veacuri ce trecură
Sburând ușor, cu viers de rugăciune.*

Tobias Gh. elev.

Acum ori niciodată

*Popor Român, acum ori niciodată
E timpul să trăim sau să murim,
Cu sufletul potop de'nverșunare,
Să punem zid de piepturi la hotare...
Dreptatea noastră'n veci nestrămutată
Pe steag vom pune-o și-o să biruim.
Popor român, acum ori niciodată...
E timpul să trăim sau să murim.*

*Cu chipul lui Ștefan veșnic în minte,
Cu spada lui Mihai în aprigi mâini,
Purtând mânia veacului în vine,
Să frângem setea hoardelor haine...
De ne-zu furat pământ, le-om da morminte,
Când ziua va veni, porniți Români!
Cu chipul lui Ștefan veșnic în minte,
Cu spada lui Mihai în aprigi mâini.*

*Sui-vom pân'la ceruri tricolorul,
Să fâlfâie în veci triumfător.
Prin munți și văi și-adună lăncu moșii,
Să ne-adunăm la glasul lui cu toții,
Spre-același soare azi ne duce dorul,
Ne-a'mpărtășit același sfânt izvor;..
Să du-em pân'la ceruri tricolorul,
Să fâlfâie în veci neperitor.*

*Adună-Ți, deci, flăcăii Mareșale!
Sub steagul sfânt al Regelui Mihai,
Cu pieptul lor de tânără vâpae,
Vei spulbera barbarele puhoae...
O lacrimă să nu lași țării tale,
Și nici o brazdă din străbunul plai,
Să cânte-o țară'ntreagă Mareșale,
Sub steagul sfânt al Regelui Mihai.*

*Să punem stânci de piepturi la hotare,
De-o fi să ne luptăm cu lumea toată,
Suntem datori o țară să'ntregim...
Români la luptă acum ori niciodată
Murim cu toți, dar selavi nu vrem să fim!*

S't. Ghîban C-tin

Cel mai bogat om

Intr'o adunare de oameni, ajunse întrebarea despre cel mai bogat om din lume.

Unul din ei zise, că acesta ar fi Roosevelt, alții că Hower, iar alții că Ford, împăratul automobilelor.

În cele din urmă, se ridică un bătrân, care zise: Dragii mei, n'aveți dreptate! Cel mai bogat om din lume, e acela care e stăpân pe sine însuși și pe purtările sale. Acela ce poartă un suflet curat și plin de râvnă pentru lucrul Domnului. „Căci ce ar folosi omului de ar avea lumea toată și și-ar pierde sufletul ?

M. A.

Istoriecare morale

Hrană duhovnicească

Un credincios mergea foarte regulat la sfânta biserică. Pentru aceasta, un vecin căuta cu ochi răi către dânsul.

Intr'o bună zi, omul își luă îndrăsneală și zise :

„Doamne, Doamne, că tare ai mai îndrăgit d-ta biserica, par'că ea ți-ar da să mănânci și să bei!“ ...

— O dragul meu, — zise credinciosul — ce mai poți vorbi. Desigur, că biserica mă alimentează în fiecare Duminică cu hrană, însă cu *hrană duhovnicească*. De-aceia zice evanghelistul: „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu, (Matei 4,4).“

Necredinciosul înțelese tot adevărul și se îndepărtă rușinat.

Omul cu frica lui Dumnezeu

Intr'un sat trăia odată un om sărac, dar foarte credincios și cu frica lui Dumnezeu. Acest om era și foarte bisericos. Nu era Duminică sau sărbătoare, lăsată de Dumnezeu, în care el să nu i-a parte la sf. biserică.

Cum dânsul era un om a lui Dumnezeu, toate îi mergeau înspre bine. Pentru acest lucru, mulți din sătenii lui nu-l vedeau cu ochi buni, ci din contră, strigau după el, ca după o fiară sălbatecă.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, omul toate le răbda și stăruia mereu în credincioșia lui.

Unde punea mâna credinciosul nostru Dumnezeu sporea și înmulțea.

Dela o vreme, văzând sătenii fericirea lui, care merge mână 'n mână cu credincioșia, a căutat să se apropie de el, cu vorbe și întrebări măgulitoare.

Intr'o zi, mai mulți săteni se sfătuiră să meargă la dânsul și să-l întrebe, lucruri pe cari ei nu le știau. Zis și făcut. Se duseră la dânsul și-l întrebă: Scumpul nostru frate, țărăn am dori să ne spui: Cum se face de sporești și înaintezi atât de mult, pe calea îmbunătățirii și a fericirii?... Că noi nu mai putem pune „două” pe olaltă...

— O, dragii mei, — zise credinciosul — vă spune adevărat. Muncesc mult, însă cu Dumnezeu. Rugăciunile nu lipsesc. Unde chemi ajutorul Lui, acolo El nu întârzie a-l trimite. Dumnezeu trimite binecuvântarea Sa peste toate lucrurile mele, așa că toate aduc roade îmbelșugate. Aceste roade, le pun spre păstrare, într'u slava lui Dumnezeu. Nu fumez nu stau la beții, știind că trebuie să dau seamă și de fiecare ban ce am cheltuit.

Apoi, în fiecare Duminică, merg la biserică, la dumnezeiasca slujbă, unde după o muncă cinstită, de șase zile, mulțumesc lui Dumnezeu, pentru toate câte mi-a făcut, cerându-l ajutorul și pe săptămâna viitoare...

Acestea sunt toate lucrurile pe cari le fac eu.

Faceți și voi așa și veți fi fericiți ca mine!

Sătenii ascultară cu luare aminte și se puseră pe o astel de treabă.

Cetitorule, fă și tu ca credinciosul din istorioară — și vei fi fericit!

Isus cel răstignit

— Cuvinte scrise pe un arbore —

Un om credincios și cu râvnă pentru viața cea duhovnicească, avea în inima sa pe Iisus cel răstignit. De-aceia, în toate căile și lucrurile lui, vorbeau de Iisus... Totuși, nu se

mulțimea numai cu atât. Dânsul voia ca pe unde umblă el, să rămână urmă despre Iisus.

Într-o zi, ședea cu vitele lui, pe vârful unui deal. Aici, cu gândul mereu la Iisus, se puse să taie cu briceagul într'un arbore și făcu pe coaja aceluia arbor, o cruce frumoasă, iar dedesuptul ei scrise cuvintele: „Iisus cel răstignit“.

A trecut vreme și timp, iar cuvintele au rămas frumos zugrăvite... Câți oameni treceau pe aici, se uitau cu drag la cuvintele de pe arbore — și le întipăreau în inimile lor...

Odată trecu — un om, cu fiul, său, de vre-o 4 ani, pe acolo. Copilul se uită, cu zâmbet, spre arbore, apoi zise:

Tăticule dragă, ce cruce e aceea?

— E crucea lui Iisus, fiule!

Și cine a pus-o acolo?

— Un om al lui Iisus!

Dar dedesupt ce este scris?

— E scris „Iisus cel răstignit“!

Și cine a scris?

— Un om al lui Dumnezeu!

Cum se poate, tăticule dragă? Acolo nu e scris și făcut de mână omenească! Ba da, fiule. Acolo e scris de mai mulți ani, așa că vremea și timpul a făcut din lucrare omenească, lucrare dumnezeiască.

Copilul se uită lung la tătucul său, apoi zise: Cum se face, — tătucule dragă, că eu nu te-am auzit pe d-ta nici odată vorbind de... „Iisus cel răstignit“... Tăticul se brumă, văzând că un copil, atât de mic, îl ceartă pentru un lucru atât de prețios.

Din acel ceas, tatăl copilului și-a pus în gând să-L vestească pe Iisus. Și adevărat. Din acel om s'a făcut un mare propovăduitor și mărturisitor alui Iisus cel răstignit...

Iată-ce minune. Trei cuvinte: „Iisus cel răstignit“ și stăruința unui copil, au reușit să facă dintr'un păcătos și necredincios, un propovăduitor al Crucii... al împărăției lui Dumnezeu.

Cetitorule, eu te întreb îl cunoști tu cu adevărat pe Iisus cel răstignit? Trăești o viață cu El? Il porți cu tine? Il propovăduiești în căile și lucrurile tale? Il porți în inima ta?

Eu te rog să te faci un propovăduitor și mărturisitor al Lui... Da, să te faci!

Desvățul de păcat

Veni într-o zi la preot, un tânăr care i-se mărturisise, spunând:

— „Părinte, nu pot scăpa de un obicei foarte rău. În fiecare dimineață beau o cană mare de rachiu — și toată ziua nu-s bun de nimic. Orice am făcut, nu mi-a fost cu putință să mă las...”

Părintele care pe lângă bunătate, avea și-o prea iscusită dibăcie, îi zise:

— „Iată, îți voi da un leac foarte bun... Să vii mâine la mine...”

Tânărul veni a doua zi. Părintele îi dădu un săculeț cu pietricele — și-i spuse:

— „Aceste pietricele au un minunat dar de vindecare. În fiecare dimineață să pui câte una în cana cu rachiu — și să nu le mai scoți pe urmă de acolo, ca să-și poată astfel face rostul lor de tămăduire...”

Tânărul, ascultând vorba părintelui, făcu așa. Și astfel în fiecare zi câțimea de rachiu scădea, — până ce după o săptămână de vreme, el se găsi vindecat de acet obicei, deoarece acum cana era plină cu pietricelele părintelui.

Orbul care începe să vadă

Era un om, care cu foarte mare ușurință vedea toate celea. Așa, vedea cum oamenii petrec în stricăciuni, cum fură și mint, dar nici într'un chip nu vedea că toate acestea, neplăcute erau în fața lui Dumnezeu.

Iar când trecea prin dreptul bisericii, el o vedea că-i din piatră și cărămidă, dar râdea zicând:

— „Ce-o fi văzut oamenii în ea, de intră și se închină?”
El „nu vedea nimic”. Se mira — se batjocorea: „Sunt niște proști—și niște fricoși. Ce-mi trebuie mie asemenea ucru?” că adică lui nu-i trebuie biserică.

Iar despre cei care se duceau la biserică zicea:

„Îa, niște sărmani *»orbi»*”.

Și a trecut o vreme — și pe drumul vieții, iată că s'a întâmplat ceva: omul acesta mândru a început a nu mai vedea. Zi cu zi, vederea lui asupra lumii, se împăinjenea. Toate înfățișările lumii au început a se ascunde vederii lui. A orbit.

Ne mai putând vedea în afară, privirea lui s'a întors înlăuntru.

Vai, Doamne, ce i-a fost dat să vadă atunci?

Stătea încremenit ceasuri întregi asupra lui însuși — și nu-i venea să creadă. Iși vedea toate păcatele, toate răutățile, toate trufiile.

Și multă silă i-a fost de sine.

Celea pe care nu le văzuse pe vremea când vedea, începeau a se arăta vederii lui lăuntrice, într'o altă înțelegere, acuma când nu mai vedea.

Și orbul își zise:

— „Vedeam, — și eram orb”.

I se arăta acum biserica pe lângă care trecuse orb o-dinioară și-și șoptea: „Ce orb am fost Doamne!”

Intr'o zi veni, la el un prieten — și crezând că-l mângăie, îi zise:

— „Ce nedrept este Dumnezeu cu tine!”

Dar orbul sări ca speriat — și-i răspunse:

— „Nu — nu! Dumnezeu e drept totdeauna!”

Prietenul căzu în mirare, — dar orbul îi spuse:

— „Când vedeam, eram... orb — iar acum, că sunt orb... văd! Domnul fie slăvit... El singur, în veac, 'e mare și bun...”

Fugarul pocăit

Pe vremea unei revoluții, un soldat fugar intră în ograda unei văduve sărace, a cărei singură avere era un vițel.

Voidnd să i-l ia, femeia îl ruga, zicându-i:

— „Atâta am, nu mi-l lua!...”

Dar fugarul îi răspunse cu nepăsare:

— „Dacă nu ți-l iau eu, vine altul și tot ți-l ia...”

Și zicând acestea, luă vițelul femeii și plecă mai departe.

Venind noaptea, hoțul se adăpostî lângă un gard și adormi.

În vis, i-se arată un diavol, care-i ceru sufletul.

Omul îi răspunse:

— „Atâta am, — te rog nu mi-l lua...”

Dar diavolul întinse mâna spre cel adormit, voidnd a-i lua sufletul și-i zise:

— „Dacă nu ți-l iau eu, vine altul și ți-l ia...”

Deșteptându-se, fugarul înțelese, într'o străfulgerare, glasul pe care i-l trimitea Dumnezeu.

Luă vițelul și mergând la văduva i-l dădu îndărăt, zicându-i:

„Așa mi-a poruncit Dumnezeu...”

Și-i ceru apoi iertare, plecând mai departe.

Nu de moarte mă cutremur, ci de veșnicia ei.

(Al. Vlahuța)

Sfaturi doftoricești

Cum putem înlătura bolile de stomac

1. Intotdeauna spală-ți mâinile înainte de a te așeza la masă, că numai astfel te vei putea feri de primejdia de a-ți molipsi mâncarea și corpul cu germeni purtători de boală de pe mâinile murdare și nespălate.

2. Niciodată să nu mănânci bucate necurățite. Orice bucată înainte de a fi fiartă ori friptă trebuie bine spălată. Cea mai mare grijă o veți avea cu fructele (poame) cari au trecut prin mai multe mâni și pot fi astfel infectate. O mulțime de boli molipsitoare primejdioase cum este tifosul (lungoarea) holera ori urdinarea copiilor mici se capătă din bucate cari sunt molipsite și nu au fost îndeajuns curățite.

3. Nu mânca niciodată bucate, despre care știi că nu sunt primite de stomacul tău. Nu fiecare stomac va fi în stare să mistue cu nemiluita de pildă varza acră.

4. Ferește-te de cărnurile cu miros greu, căci chiar când ar fi ele fripte ori fierte, otrăvurile din ele (ptomaina) te înveninează și îți pot pricinui chiar moartea. În deosebi sunt primejdioase toate felurile de cârnățării cari se cumpără din prăvălie și cari dacă sunt vechi și stricate se cunosc după miros și culoarea lor verzue.

5. Păzește-te de mâncările crude! Mai ales cărnurile trebuie fierte ori fripte bine înainte de a fi folosite. În carnea

crudă ori nepregătită îndeajuns chiar când ea este proaspătă pot fi multe lucruri stricătioase sănătății (ouă de panglică), aceste părți vătămătoare se nimicesc prin fierbere.

6. Toate vasele de bucătărie începând cu lingura și cuțitul trebuie să strălucească de curățenie. Este slabă gospodina aceea care gătește mâncare în vase nesplălate ori se mulțumește ca după mâncare să șteargă în fața de masă furculița și cuțitul întrebuințat.

7. Sădiți în grădinile voastre cât mai multe legume, întrebuințați pentru voi și mai ales pentru copilașii voștri laptele care-l aveți dela vacile din grajd, iar din ouăle cari vi le produc găinile din ogradă vindeți numai prisosul. Stăruți ca femeile voastre să învețe a pregăti bine bucatele cari le aduc pe masă și să grijească ca de o fală a lor de curățenia bucătăriei.

Urmând aceste sfaturi veți izbuti să vă păziți de multe boli cari vă scurtează viața ori vă o fac nesuferită și veți scăpa de multe suferințe și de multe cheltueli.

Aerul și sănătatea omului

1. Vom petrece cât mai mult în aer liber și curat de afară și ne vom feri a sta mult timp închiși în aer greu și nesănătos, mai ales în cârciumi cu lume multă, în fum și în murdărie.

2. În casele noastre vom păstra cea mai mare curățenie, nu vom dormi prea mulți într'o odaie și vom primeni deseori aerul prin deschiderea ușilor și ferestrelor.

3. Ne vom feri de fum și de praf; înainte de a intra în casa în care dormim ne vom șterge picioarele de orice tină și murdărie, iar gospodina casei se va îngriji să spele adeseori podelele cu apă și va mătura cu mătura umezită pentru a nu face praf. În timpul măturării se vor deschide ușile și ferestrele.

4. Să nu dormim în aceeași odă în care se fierb bucatele, iar dacă nu vom putea altfel, înainte de culcare vom deschide pe jumătate de ceas ferestrele.

5. Nu vom scuipa niciodată pe podele, ci vom întrebuința în acest scop scuipători așezate în colțul odăii.

6. Ori de câte ori vom fi nevoiți a sta mai mult timp în praf ori în fum ca de pildă la îmblătitul bucatelor, ne vom spăla bine și ne vom curăți de toată murdăria de pe noi.

7. Când se întâmplă să avem un bolnav în casă, mai ales dacă acela mai suferă și de piept, vom face tot ce ne stă în putință ca el să aibă aer curat și pentru aceea nu este niciodată bine de a dormi mai mulți în aceeași odă cu cel bolnav.

8. Vom lăsa să intre cât mai mult în casele noastre razele binefăcătoare ale soarelui, cari ne aduc numai bine, căldură și sănătate.

Ținând aceste reguli ne vom putea feri de multe boli cari ne pândesc la tot pasul și cari ating mai ușor pe aceia cari duc un trai nesănătos, petrecând timp îndelungat în aer greu, neprimenit și vătămător.

Dr. I. S.

Urmați sfaturile medicale ce vi se dau. Îndepliniți-le, căci numai astfel veți înlătura boalele cele mai grele, dar mai ales acele ce se pot naște prin trai rău în locuințe ca, junghieturile dela încheeturi, lipsa de sânge, oftica, reuma ș. a. Prin necurătenia corpului se capătă răia, bubele, bolile de ochi ș. a. Prin nemâncare, sau mâncare rea și neîndestulătoare se capătă o slăbiciune pentru tot corpul și mai ales bolile de stomac. Însfârșit printr'o îmbrăcăminte slabă se capătă răceala mușchilor și a oaselor, aprinderea de plămâni ș. a. Păziți-vă sănătatea corpului de care aveți mare nevoie în munca voastră cea de toate zilele.

Netemeinicia svonurilor răspândite de propaganda inamică

1. Svonurile propagandei inamice caută să otrăvească sufletele prin minciuni și să răspândească descurajarea; iar cei care le ascultă se pun în slujba inamicului, trădându-și proprii frați.

Iată un adevăr asupra căruia atragem atenția oricărui cititor al acestor rânduri. Dușmanii țării noastre folosesc minciuna ca pe cea mai puternică armă împotriva noastră.

Puterile cele mari și de nebiruit vin dela suflet. Dar când sufletul este descumpănit de îndoială, de necredință, de des-nădejdea, pe care le stârnesc svonurile mincinoase, atunci puterile sufletești scad, trupul obosește, mâna încremenește pe trăgaci.

Vrând sau nevrând, ascultătorul svonurilor de tot felul își paralizează toate puterile și se pune în slujba inamicului pe care îl ajută în atingerea scopurilor lui, care au o singură țintă: nimicirea noastră.

2. Lipsurile ce îndurăm sunt mici și nu se pot compara cu acelea pe care le îndură alte neamuri. Desigur, înclinarea unora sau multora, de a da crezare svonurilor vine din faptul că și-au pierdut puterea de răbdare în nelipsitele suferințe pe care le aduce întotdeauna vremea de război. Noi am vrea războiul fără nici o suferință. Asta nu se poate. Orice război este însoțit de suferințe mai mici sau mai mari. Trebuie să

recunoaştem însă că suferinţele noastre sunt mult mai mici decât ale altor neamuri angajate în război. Când ostaşii noştri de pe front pătimesc atâtea şi totuşi luptă cu credinţă în victorie, dece, oare, noi cei de acasă să ne lăsăm biruiţi de micile suferinţe, care sunt nimic faţă de ale ostaşilor de pe front? Şi chiar dacă suferinţele ar fi mari, tăria noastră în vreme de suferinţă se verifică. Aşa dar: să fim răbdători în vreme de grele încercări.

3. Izbânda noastră este alături de marele popor german şi nu alături de alte popoare pe care le arată duşmanul.

Văzduhul este plin de svonuri, unele mai nastruşnice decât altele. Toate vor să ne clatine prietenia de arme cu Germania, pentru ca să ne arunce în haosul tuturor nesigurăţelor. Noi însă rămânem credincioşi statornici aliaţilor noştri prin care vom câştiga biruinţa finală. Adevărata prietenie rămâne statornică şi în vremuri grele ca şi în vremuri bune. Desigur duşmanul vrea să ne clatine credinţa cu svonuri de tot felul, mai ales de când pe frontul din Răsărit în ce ne priveşte, se duce un război de apărare, război defensiv. Duşmanii noştri înmulţesc şi exagerează svonurile, caută să le găsească chiar temei în înaintarea rusească şi vor să ne determine a pune armele jos până ce nu este prea târziu. Toate sunt încercări zadarnice. Germania ştie ce vrea în defensivă. Curând vor fi spulberate toate svonurile propagandei inamice de capcana în care vor cădea bolşevicii. Deaceia noi stăm alături de Germania cu desăvârşită încredere în victoria finală.

4. Cel mai mare păcat al unui creştin este de a crede minciunile duşmanului, dându-le astfel ajutor să ne distrugă naţia şi credinţa în Dumnezeu.

Prin faptul că suntem creştini ca religie şi români ca neam, noi suntem nu numai ostaşi ai ţării, ci şi ostaşi ai lui Hristos.

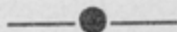
Ca ostaşi ai ţării luptăm cu arme materiale şi sufleteşti iar ca ostaşi ai lui Hristos luptăm cu armele spirituale ale credinţei creştine. Şi acelea sunt arătate în Cartea Sfântă, la capitolul VI din epistola către Efeseni, unde sunt înşirate toate

armele spirituale de luptă împotriva puterilor întunecului și a duhurilor necurate. Numesc numai câteva: Adevărul, Neprihănirea, Credința.

Pe acestea avându-le ca puteri ale sufletului, toată puterea cea vrăjmașe va fi spulberată. Creștinii adevărați au aceste puteri. Și Românii s'au dovedit pe câmpul de luptă că sunt adevărați creștini, gata să moară pentru Țară și Neam. De aci și propaganda înțepită a dușmanilor noștri prin tot felul de svonuri.

Noi luptăm înainte pentru că noi credem. Și credem pentru că e dreaptă cauza pentru care luptăm. Și în lupta noastră dreaptă avem alături nu numai cea mai mare putere militară, Germania, ci și nevăzută putere a lui Dumnezeu, pentru cauza căruia luptăm. De aceea vom și birui.

Pr. M. S. D.

Nu repeta minciunile dușmane! Cu un cuvânt poți să-ți distrugi avutul și familia.

* * *

Nu lăsa otrava svonului dușman să-ți pătrundă în casă.

* * *

Flecăreala fără rost, taie capul celui prost . . .

* * *

Lupta noastră — a spus Mareșalul Conducător — este astăzi în toiul ei și ne cere să însutim eforturile noastre, spre a învinge dușmanul și greutățile ei, pentru a croi drum nou de lumină și tărie Neamului Românesc.

La acest apel părintesc al Conducătorului se cade să răspundem cu înțelepciunea purtării și a vorbei noastre.

Să ne împlinim îndatoririle și să disprețuim valul minciunilor de tot felul, care ne caută să ne turbure rosturile și unitatea noastră sufletească.

Lăcomie scump plătită

Pățania locuitorului Ion I. Ciușcă din Bogdănești

De câteva luni de zile, de când inamicul folosește cele mai necavalerești mijloace de luptă, se face o continuă propagandă pentru prevenirea nenorocirilor cauzate de așa zisele lucruri găsite, care, prin frumusețea și raritatea lor, ispitesc ochii celor lacomi. Prin radio, presă, comunicate, conferințe și alte mijloace s'a arătat populației că inamicul așează asemenea lucruri în diferite locuri neumbrate și s'a repetat mereu, ca nimeni să nu se atingă de ele, fiindcă sunt aducătoare de moarte, conținând explosibil care-și face efectul imediat ce obiectul este atins. Trebuie s'o spunem cu satisfacție că cei mai mulți dintre cetățenii țării au înțeles această poruncă și au raportat imediat autorităților lucrurile suspecte găsite în stradă. De aceea s'au înregistrat atât de puține nenorociri cauzate de ispitele inamicului.

Din nefericite, însă, se mai găsesc unii a căror lăcomie nu cunoaște margini și care, deși știu ce-i poate aștepta dacă ating asemenea obiecte tot nu se pot stăpâni să nu le ridice și să le ia pe seama lor și atunci acestea fac explozie în mâinile lor, rănindu-i grav și rupând bucăți din trupul lor.

Așa a pățit-o, în ziua de 15 Octomvrie, locuitorul Ion I. Ciușcă, din comuna Bogdănești, jud. Tutova, luând în mână un stilou de scris gasit de fiul său. Tocul rezervor a făcut

explozie în mâinile acestui lacom părinte, rănindu-l la față și mâini. Astăzi Ion I. Ciușcă zace undeva într'un spital, plătind scump lăcomia de a fi pus mâna pe un lucru amăgitor la vedere — dar cu care n'avea ce face. Pățania lui Ion Ciușcă trebuie să dea de gândit tuturor și să le deschidă ochii — pentru că inamicul se va folosi, probabil — și în viitor de asemenea metode de luptă necavalește și neloiale.

Cetiți cu atențiune instrucțiunile afișate la primării și ascultați de sfaturile și îndrumările date de autorități cu privire la apărarea contra bombardamentelor.

Nu vă atingeți de obiectele găsite pe drum : ciasornice, creioane, jucării etc., cari pot exploda la cea mai mică atingere.

Ocoliți locurile unde au căzut bombele avioanelor inamice.

Dați adăpost și îngrijire sinistraților și răniților.

Luați din timp măsuri, ca nici o rază de lumină din locuință să nu se zărească afară.

Faceți-vă șanțuri de adăpost împotriva schijelor bombelor.

Cei surprinși de alarmă pe drum se vor adăposti imediat în șanțuri, ori se vor culca la pământ.

Inceperea alarmei se dă în comune prin bătăi de clopote dese și repetate.

Incetarea alarmei se dă prin bătăi rare de clopot.

Fel de fel

Cum prevestesc necuvântătoarele timpul

Dacă sbor *cărăbușii* până noaptea târziu, a doua zi va fi vreme bună.

Broaștele fac gălăgie mare când se așează vreme bună.

Broasca râioasă obișnuit iese la pândă după hrană, de cum înserează. Se va schimba vremea spre ploaie.

Șopârlele se soresc cu plăcere urcându-se și pe copaci, dacă se anunță vreme bună. Se ascund în frunziș sau în gaură dacă presimțesc ploaia.

Liliecii sboară pe sus, când e vreme bună. Dimpotrivă prevestesc vreme rea când sboară în jurul caselor și mai aproape de pământ.

Ciorile și ele simt schimbarea vremii mai bine decât oamenii. Când se pun pe vârful arborilor și croncănesc încet, ca și când ar sta de vorbă între ele e semn de vreme așezată. Când sboară neliniștite de colo-colo și te asurzesc cu glasul lor, așteaptă-te la ploaie.

Rândunelele sunt la fel. De sboară ca săgeata pe sus, înseamnă vreme bună; Sboară aproape de pământ, de ating cu aripile fața apei, e semn rău: se strică vremea.

Asemenea semne sunt lămurite prin aceia că multe animale sunt mai simțitoare la schimbarea vremii, chiar la cutremure, decât omul.

Cât ține foamea la diterite viețuitoare

O păsărică poate răbdă de foame cam 9 zile.

Omul, 12 zile.

Căinele, 20 zile.

Broasca, 360 zile.

Broasca festoasă, 500 zile.

Șarpele, 800 zile.

Peștele, 1000 zile.

Cărăbușul (gândacul de Mai), 1200 zile.

Din viața pilduitoare a albinelor

Un elvețian, pătimaș crescător de albine, a făcut socoteala că pentru a strânge 1 Kgr. de miere, îi trebuie unei singure albine, nici mai mult nici mai puțin, decât sucul din 2 milioane flori de trifoi sau o jumătate milion flori de salcâm. Și când stai să socotești, cu câtă neobrazare, trântorii se ospătează din truda harnicei albine !...

Cam așa se întâmplă și în viața omenească ; Unii strâng și alții mănâncă.

Războiul și găina

În timpul unor bombardamente în Anglia s'a putut observa că, din pricina dătunăturilor provocate de explozia bombelor, creștele cocoșilor s'au îngălbenit, iar bieteles găini — de frică — au făcut câte 2—5 ouă pe zi. Din această întâmplare, crescătorii de păsări, vor încerca să tragă foloase și în timp de pace, născocind aparate de explodat, pentru a sili găinile să ouă cât mai mult.

Bieteles găini, ce soartă le așteaptă.

Prima femeie din Suedia care a încercat să ia țigarea în gură acum 51 ani, a plătit scump îndrăzneala ei. Aflându-se într'un birt tocmai când trăgea mai cu poftă din tămăia dracului, s'a pomenit bombardată cu o ploaie de farfurii, pahare și sticle aruncate de către lumea din local. Azi, nu mai trece ca ceva neobișnuit, când o femeie trece cu țigarea între buze. Vorba ăluia: ne-am emanțipat!.

45.000 pui de găină dintr'o lovitură

În vreme ce Englezii își bat capul, cum să-și păstreze ceiace au din prisos — nici germanii nu se lasă mai pre jos și fac tot ce le stă în putință ca să-și acopere nevoile războiului. Așa aflăm, că în Germania s'au inventat clocitorii artificiale cari sunt în stare să scoată câte 45.000 pui de găină. După ieșirea din găoace, puii sunt împachetați în cutii de carton și expediați cu avionul sau alte mijloace de transport, în toată țara, la crescătorii de găini. Transportul se calculează a nu dura mai mult de 2 zile, deoarece în acest timp s'a constatat, că puii nu au nevoie de mâncare.

Omul care râde de zece ani

În orașul New-York din America, trăește un om numit Bob, care acum zece ani a cetit o carte de glume. De atunci el râde neîncetat, așa încât, pentru a-și potoli râsul cei din casa lui sunt siliți să-l adoarmă din când în când cu ajutorul unor anumite băuturi. El i-a rugat însă, ca atunci când i se va apropia ceasul morții, să nu-l adoarmă pentru că vrea să moară râzând.

Ghicitori

Domnișor
Intr'un picior.

(Ciuperca)

Ca o feară încoronată
Umblă cu gura căscată,
Și numai cu limba răma
Tot răstoarnă și dărâmă.

(Plugu)

Butucel de piele
Cu două găurele

(Nasul)

Pusei una
Găsii nouă,
Pusei nouă
Găsii nouă zeci și nouă

(Cartoful)

Ce pierzi câte odată,
Dar cu toate astea e cu tine?
Ce e mic la vedere,
Dar mare la încăpere.

(Capul omului)

Am două fete:
Una se tot spală și e neagră,
Alta se tot spală și e albă

(Roțile morii)

Când îl ridic plânge,
Iar când îl las tace

(Lanțul)

M'am născut în pădure.
Și am venit în sat
Și am cântat

(Violina)

Noaptea văd mai bine,
Ziua mi-e rușine

(Lumânarea)

Viața mi se scurge mereu
Dar tot tânără rămân

(Vremea)

Oricât ai fugi de ea,
Nu-ți dă pace
Ci fuge după tine

(Umbra)

Cine se îngrășe legat

(Pepenele)

Dela noi, pă'n la voi,
Tot mărgele presărate,
De mi le-ai ghici fârtate!

(Furnicile)

Ce scade din zi în zi
Și se roiește din an în an

(Calendarul)

Să mai și râdem

Tot țiganul

- E adevărat că ești hoț, țigane?
- Nu-i adevărat, dom' judecător!
- E adevărat, țigane că a-i furat găina omului?
- Nu-i adevărat dom' judecător!
- Auzi ce spune martorul.
- Spune așa, pentru că are ciudă pe mine.
- Are ciudă? Și de ce are ciudă tocmai pe tine?
- Ii supărat că nu m'a prins când i-am furat purcelul.

Servitoare toantă

O stăpână a trimis servitoarea ca să-i cumpere cărbuni de piatră, și-i zise: „Mergi și vezi cum sunt cărbunii?” — Servitoarea vine iute înapoi și zice:

- Cărbunii sunt negrii!

Doftoriile nevastei

Un om trăia ca vai de el cu nevasta.

Ea toată ziua numai îl ocăra, numai îl cârpea și așa ducea o viață ca câinele în puț. Femeia cum sunt mai toate îi spuse:

— „Mă Ioane, dute la farmacie și cere niște doctorii pentru mine, ca să mă mai îmbunez”!

El sâracul îngrozit se duse.

Cum intră în farmacie cere să-i dea doctorii pentru nevastă că e rea.

Farmacistul văzându-l că-i prost, se gândi nițel și dându-se pe lângă el, îi trage patru palme ca de farmacist.

— „Ei, mă du-te și dă-i doftoriile astea, de nu s'o face bine să vii să-ți mai dau”.

Bietul om iese afară cu obraji roșii.

Cum intră în casă, nevasta îl întreabă:

— „Ei omule ce doctorii ți-a dat?” iar el îi șterge două palme, ce nu făcuse el niciodată până atunci.

— „Iată două leacuri, celelalte mai târziu”.

Femeia, dacă a văzut, s'a făcut blândă.

Țăranul văzând că nevasta s'a îndreptat, se duse iar în farmacie și harș două palme spițerului.

— „Iacă domnule, două buline îndărăt, femeia s'a făcut bine numai cu două.

Cele trei muște

Un flăcă și o fată se iau din dragoste. Povestea asta e veche de când lumea.

Ea nu prea era bună gospodină, iar curățenia o ținea și mai puțin.

Intr'o zi tânăra pereche sta la masă.

Bărbatul observă: Uite, dragă, în ciorba ta sunt trei muște.

Femeia, mirată: Ce spui? Și eu care credeam că le-am scos pe toate.

Ca să nu mă ia vântul

Un țigan a intrat să fure ceapă dintr'o grădină.

Iacă și stăpânul, aici pe urma lui.

— Ce cauți aici, măi țigane?

— Aoleo! Vântul m'a aruncat săracul de mine!

— Da nu te-am văzut eu cum smulgeai ceapa?

— Ba nu zău; M'am apucat de ea ca să nu mă ia vântul.

Răspunsul bețivului

„Vai bărbate, iar vii dela cărciumă”! îi zicea o femeie bărbatului său care era bețiv. „Apoi da”, răspunse bărbatul, „că nu pot să stau tot acolo”.

Cuvinte înțelepte

Fă binele însă dacă poți, cruță pe sărac de rușinea de
ați întinde mâna.

*

Viața, dacă nu mai poți face bine, nu mai are nici un
preț.

*

Poartă-te cu părinții tăi, precum ai dori să se poarte și
copii tăi cu tine.

*

Fii drept și vei fi fericit.

*

Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate ne-
norocitului și săracului.

*

Fii îngăduitor, căci toți avem trebuință de iertare.

*

A greși este omenesc, a ierta este dumnezeesc.

*

Singura avere nepieritoare e înțelepciunea.

*

Purtați-vă totdeauna ca și cum v'ar privi zece ochi.

*

O viață trăită în lenevie este o moarte venită înainte
de vreme.

*

Muncește, căci în muncă vei găsi adevărata mulțumire.

*

Mai bine să suferi răul, decât, să-l faci.

*

Spre cer nu se poate ridica decât adevărul. Minciunile
cad la pământ, ale pământului fiind.

T A B L O U

despre data târgurilor săptămânale și anuale de animale pe anul 1944

Nr. crt.	Comuna	Săptămânale	T Â R G U R I A N U A L E D E V I T E												Bascule întreținute de primărie
			Ian.	Febr.	Mart.	Apr.	Maiu	Iunie	Iulie	Aug.	Sept.	Oct.	Nov.	Dec.	
1	Beiuș	Joi	—	10	—	—	4	—	27	—	—	—	2	—	are
2	Belii	Miercuri	—	—	—	—	30	—	—	29	—	17	—	—	nu are
3	Ceica	Miercuri	12	—	—	5	—	28	—	—	—	4	—	—	nu are
4	Tinca	Luni	—	—	13	—	—	26	—	—	18	—	—	11	are
5	Vășcău	Sâmbătă	—	4	—	7	—	2	—	—	—	6	—	1	nu are
6	Căpâlna	Vineri	—	25	—	—	26	—	—	25	—	—	24	—	nu are
7	Ciumeghiu	Vineri	14	—	—	7	—	—	—	4	—	—	2	—	nu are
8	Talpoș	Sâmbătă	—	26	—	—	27	—	—	26	—	—	25	—	nu are
9	Ucuiș	Marți	—	—	7	—	—	13	—	—	12	—	—	12	nu are
10	Copăcel	Marți	—	—	7	—	—	6	—	—	5	—	—	5	nu are

P I E T I S Ă P T Ă M Ă N A L E D E A L I M E N T E

Nr. crt.	Comuna	In fiecare zi din săptăm.	Uileac de Beluș					Miercuri
			6	7	8	9	10	
1	Beiuș	Miercuri	—	—	—	—	—	Sâmbătă
2	Belu	Miercuri	—	—	—	—	—	Vineri
3	Ceica	Marți	—	—	—	—	—	Sâmbătă
4	Holod	Vineri	—	—	—	—	—	Marți
5	Căpâlna	—	—	—	—	—	—	—

Librăria

PAVEL SURU

Rec. com. 4932/932,

Magazin cu obiecte bisericești

Bine asortată cu obiecte bisericești, candel-cruci, cădelnițe, icoane, prapori, odăjdii etc. Asemenea cu recvizite de cancelarie, precum și cu cărți teologice, literare, pedagogice, filosofie, istorice etc.

București, Calea Victoriei Nr. 73

Telefon : 343.56.

Cont Cec 3192

Tipografia

Diecezana

Execută orice comenzi : Registre, hârtii de scrisori, broșuri, cărți de vizite, invitări, afișe, cărți literare, etc.

Beiuș,

Piața Unirii Nr. 6. (fost Târgul de Cereale)

Telefon : **62.**

Prețul Lei 80.-